டாக்டர் ஜி. யு. போப்

ஆராய்ந்து
குறிப்புக்கள் எழுதிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்

டாக்டர் ஜி. யு. போப்

1820 - 1908

பேராசிரியர்

திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்

பயன்படுத்திய இந்நூல்

அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்

திரு நம்பிராசன் அவர்களால்
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு
அன்பளிப்பாக
வழங்கப்பெற்றது.

டாக்டர் ஜி. யு. போப்

ஆராய்ந்து
குறிப்புக்கள் எழுதிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்

உ

கணபதி துணை

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும்

உரையும்

இவை

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்
பண்டிதராகிய
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையரால் பல
பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு
பரிசோதித்து

சென்னை
வே. நா. ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1894

விலை ரூபா. ௩

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை; காமர்
வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை;
ஊர்தி வால்வெள் ளேறே; சிறந்த
சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப
கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே;
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்;
பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே;
எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரறி வறியாக் கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே!

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்:- திருமுடிமேற் சூடப்படுங் கண்ணி கார்காலத்து மலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின் மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ; றப்படுவது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ் ானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினது கறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும் சய்தது; அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும் வானோரை உய்யக்கொண்டமையின், வதத்தைப்பயிலும் அந்தணராற் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று; ய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

*இருந்தற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—(என்றவாறு.)

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும், தன்னுள்ளேயடக்கி, அவ்விறைவன்கூற்றிலே, மறையினுமறையுமென்றுரைப்பினுமமையும். நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு, நுவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைக்களை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடுமுடிக்க. ஏமமாகிய

அருந்தவத்தோனெனக; ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன்றென்பது, † "உண்ணலு முண்ணேன்" என்பதுபோல நின்றது. பதினெண்கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதரும் வேதாளரும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமென்னுமிவர்; பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான் வணங்க, அறமுதனான்கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (க)

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும், என்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்!
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந!
வானவரம்பனை! நீயோ, பெரும!
அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

* திருநுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதல்வது பாலை, உஉ:—"உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன், தோணல முண்டு துறக்கப்பட்டோர், வேணீ ருண்ட குடையோரன்னர்."

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்!
பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்,
நாஅல் வேதநெறி திரியினும்,
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
நடுக்கின்றி *நிலியரோ, அத்தை; அடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
அந்தி அந்தணர் அருங்கட னிறுக்கும்
முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - †செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.
சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

(இ - ள்.) அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப்பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய்! நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெள்ளிய தலைப்பொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே, வானவரம்ப, பெரும, நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந் தும்பையையுடைய துரியோதனன் முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுந்துணையும், பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாது வழங்கினோய்; பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு [illegible]

[illegible]

மொழிந்த இருளினும் நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம் [illegible]க்கமின்றி நிற்பாயாக; [illegible]மாமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய நெறிகளையுடையவாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்குரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று. [illegible],

குளிக்கு[illegible]ன இல்லையும்; குளிக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ, ஓ – அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினு

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரிய துறைகளுள் ஓம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "தாவினல்லிசை" என்னும் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினைவிற்கும் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். முத்தீயாவன: ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆன்கும், அத்தையும் அசைநிலை. வானவரம்பனை, ஐகாரம் முன்னிலை விளக்கின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்கூடிய வெனினுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களையுடையோய், பொராஅ, வற்றாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச், சுற்றமொடு விளங்கி, நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தன்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றாராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினர்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்த ஞாயிறு தன்கடற்குளிக்குமுடையனைத்தவிராத் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (௨)

(௩) உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை
நிலவுக் கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற
ஏம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற்
றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
† பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்
றுன்னருந் திறற் கமழ்கடா அத்
தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்
கயிறு பிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும்பிடர்த் தலையிருந்து

ருநுதல் | கூறுறது | தருங்கதாழ்ல | ‡சூரியா
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்
பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
ஊரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்

* வானவரம்பனுதலாற் செல்வமுண்டையயாகவென்றுவாழ்த்த...ன்வேதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† வெரினிறுடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவிரவென்றும் பாடம்,

செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவர்
அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவ
ரதுமுன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) உவாக்காலின் மதியினது, வடிவு போலும், வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, நிலவுதலாகிய வீரமுரசம், இடியெனமுழங்கும் ஓசையையுடைத்தாய் முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய வீரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குக் கணவ, பொன்னுணியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், ஊனமாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவர் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது, பெரிய கழுத்தினைத்தேய்ந்த பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது, பொறுத்தற்கரிய, கொலைத்தொழிலுக்கு [illegible] வலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலமிசையுறினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும், பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், வரிசில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, அம்பல ஞாங்கியச் செய்மைக்கண்ணே, பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட

கண்ணுற்குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும் செவ்விய தொடைபுணையாத தறு கண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது [illegible]ன்மூடிய புதிய தலைவயின்மேலே இருந்த இறவினையும் [illegible] வாயினையுமுடைய பெருந் திருந்துவருந்தும் [illegible]வினைமுடித்திலையுடைய [illegible]ணுகுதற்கரிய [illegible]ர்த்த வழியின் கண்ணே [illegible]ன்பால் [illegible] விருப்பத்தால் இரப்போர் வருகுவர்; அவர்மனக்குறிப்பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலவல்ல தன்மையான். (எ - று.)

நுதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருப்பையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றுத்தருந்தொழில் சாபாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலுதைத்தல் கையாலிக்குதலன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கவிடாத பெருங்கையானையென இயைத்

* காலிலிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துறைப்பினுமமையும்; விற்கதவிட்டுக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப் பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த [illegible] வழி, பருந்திருந்துயவும் முன்னிருங்கவலையென்னும் இயையும்.

மருங்கினும், [illegible], மரீஇப, இரவலர்வருவிர், அவர் இன்மைதீர்க்குதல் வன்மையான்; [illegible], நின்சொற்பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சீறூரிரவலர்தல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. (ரு)

வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன;
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப் போன்றன;
தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ இலக்கம்போன்றன;
மாவே, எறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
கறுழ்பொருத செவ்வாயான்
எருத்துவவ்விய புலிபோன்றன;
களிறே, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்
உயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன;
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் †பொலிவுதோன்றி,
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ;
அனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவிபோல
ஓவாது கூஉம் நின் [illegible]

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

(இ - ள்.) வாள் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத்தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து அரத்தைத்தடுதாக்கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் ‡அருப்புத்தொழில் மறந்தவை; கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கதழ்பெருதவென்றும் பாடம்.
† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.
‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துனைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எரியை எறியுங் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்டு முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின் கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்த வெகுண்டு உலாவி வினைசெய்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஓங்கியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையுடைத்தாதலால், தாயில்லாத உண்ணுக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—(எ - று.)

நாடென்றது, நாட்டின்வாழ்வாரை. மாறென்பது, எதிர்ப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். கழல்பறிந்தனவென்றோதி, அதற்கு வீரக்கழனீங்கிய அவையென்று உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டனவெனவும், கழலாகிய பறைந்தன வெனவும், தோலாகிய துனைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துளைத்துத் தோன்றுவ வென இயையும். எறிபத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப் பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும், மன்னவன் புகழும், ஓவாது கூஉமின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்னார்கட்டழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவள்ளை யாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும
நீயோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
அளிதோ தானே யதுபெறலருங் குரைத்தே.

* திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ ; பொருண்மொழிக் காஞ்
சியுமாம்.

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாற்படும் காஞ்சிக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாது காவலை ஓம்பென, வேம்பும் கடுவும்போல வெஞ்சொற்றாக்கூறி அதற்கு உறுதிபயத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறூஉவன்றென்றும் கூறினர் நச்சினார்க்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், "கொடுப்போரேத்திய" என்னும் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில், "எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோறுருளிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும" என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், எ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவூரேறியஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நீயே உடம்புபெறுவாயாகெனி அவனைச்சென்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நின்றநரிவெரூஉத்தலையார்பாடியது.

(இ - ள்.)—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிடத்துள்ளாகிய நாட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படுந் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—(எ - று.)

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஒவ்வும், ஒரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினவாக்கிக், கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத், தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ வென வினவினராக்கியுரைப்பாருமுளர்.

[redacted] குழவிகொள்பவரினோம்புநமையாற், செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (ரு)

(சு.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅ துருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
கீழது முப்புணர் அடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல
தானிலை யுலகத் தானு மானாது
தருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
*தெரிகோ னமன்னர் போல வொருதிறம்
†பற்ற லிலியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்வினி ‡தேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.
† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.
‡ ஏவியென்றும் பாடம்.

தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக, பெரும நின் சென்னி சிறந்த
நான்மறை †முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக ‡இறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
§செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்
ஒண்கதிர் ஞாயிறு போலவும்
மன்னுக பெரும நீ நிலமிசை யானே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - ‖ செவியறிவுறூஉ ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின் வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது, உட்கும் திறம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கிழக்கண்ணது, கரையைப்பொருகின்ற, சகரரால், தோண்டப்பட்ட, சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய, புணர்ச்சியாக, அடுக்கப்பட்ட அடைவின்கண் முதற்கட்டாகிய, நீர்நிலைக்கண் ஓங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பாரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடாதொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழு

ந்து உள்புக, மிக்குச்சென்று, அடர்ந்த பூங்கொடியிடையே சிறுகண்யானையைத் தடை-
யின்றி, நேரேயேவிப் பெரிய விஜயநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்-
றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுடைச்செய்த நல்ல அணி
கலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி மிக்க கொற்றத்தினையுடைய முனிவராற்
பரவப்படும் மூன்றுதிருக்கயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பணியியாத்தையென்றும் பாடம். † முதல்வரென்றும் பாடம்.

‡ இயவுணியென்றும் பாடம். § சொவிகவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறவும் உறூஉதலெனவும் உறூஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல். பொருள். புறத்திணையியல், ௬௪ - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும, நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினது கண்ணி, நின்பகைவரது நாட்டைச்சுடும் பவ்வணம் நிறம்பு [illegible] புகையாலேறத் [illegible] வாடுக; நினது சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வன்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, குளிர்ந்த சுடரையுடைய திங்களையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய வெவ்விய சுடரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல் [illegible] (எ - று.)

விடாதென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பனிபடு [illegible] டுவெனா வொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்விட்டுக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமன்ன. மே [illegible] றக் கத்தின்மேலுமென்புரர், அதற்கு மேல்தாகிய ஆளிலையுலகத்தானுமென்றுர். உரு வென்பது, இவனுனேயாத பிறாலுக்கும் உட்கும் தன்மை. அத்தையும், [illegible] வும் - அசைநிலை.

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுதொழிலோடு நிறீஇ நஞ்சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு, [illegible] மதியம் போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

தேஎத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ஞமன், - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்யானையென்று, மாட்டேற்றி, கொலையைச்செய்யும் புகரையுடைய யானை வெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிக்கின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, நிற்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனேடு இயைத்திரைப்பாருமுளர். நின்திறம் - நிற்றிறமென வலித்துநின்றது.

[illegible] பணியியரோ வீடும். எக்கைகையெதிர் இறைஞ்சுகவென 1

அறனும், புலிகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், [illegible]த்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறூஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (௮)

(எ.) *களிறு கடைஇய தாள்
கழ்லுரீஇய திருந்தடிக்
†கணைபொருது கவிவண் கையாற்
கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சாபத்து
மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்

---

* இப்புறப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

எல்லையு மிரவு மெண்ணாய்ப் பகைவர்
ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல
இல்ல வாகுப வியறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன் மண்மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற் பிறரகன் றலைநாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) களிற்றைச் செலுத்திய தாளையும் வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு †பொருது இடக்கவிந்த வள்ளிய ஈகையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்பார்வை, மறுத்தற்கு, எதிர்வாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த, மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணாது, பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே, தஞ்சுற்றத்தை, அழைத்தலுடனே, அழுகின்ற, கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை, விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய வளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீனாலடைக்கும் புது வருவாயினையுடைய, பயன்விளங்கும், ஊர்தலையுடைய, மாற்றாரது, அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள். — (எ - று.)

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கணைபொருதென்றது, அதனொடுமெருவுதலை.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முடையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில், இடத்துமேலேறிநின்றது. இனித் தாளாலும், அடியாலும், கையாலும், சாபத்தாலும், மார்பாலும், முன்பாலும், கொள்ளைமேவலையாகலினென, ஆலுருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

இது, பிறர்நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின், மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) ‡ வயங்கு காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ

* என்னுமென்றும் பாடம்.

† பெருகுதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், "வேறுபட வந்த" என்னும் கூஉ - ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டடிக்கு விளக்கம் விரித்துப் பொருள் கூறினார் நச்சினார்க்கினியர்.

8. 9. [illegible]

திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசும்பி னானும்
பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேரமான்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடுசொல்லிநடக்க நுகரும் இன்பத்தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப் பொறாது தன்னுடைய இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் பாதுகாவாது வழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; இவன்மண்டிலத்திற்கு முதுகிட்டுப்போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை; மலையின்கண்ணே வெளிப்படாதுகரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும் பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—(எ - று.)

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வரைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசும்பினானும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன மொத்தியோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகநுகரவும்வேண்டியெனினுமமையும். வேண்டி, பொறாது, துரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள், ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்சமறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திங்கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியெனவும் பிறவும் அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (அ)

(௯.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்றும்
எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோன்
நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ - ள்.)—ஆவும், ஆனினியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்தற்குரிய பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதீரும் என நால்வகையீரும் — செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப் பண்ணும் பொன்போலும் பின்னைகளைப் பெறுநீரும்; எம்முடைய அம்பை விரையச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி, வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கட்டெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *நெடியோனுலுளதாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—(எ - று.)

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி [redacted]ழற்றுமென்பது; சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசும்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமமையும்; மீமிசைக்கொடி விசும்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதாசாட்சியினது செவ்விய நீர்மை

யாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பநின்றானென்ற லியப்பால், நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறுநீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு, ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும், பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, நும்மரண்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், "†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (க)

(க0.) வழிபடுவோரை வல்லறிதியே

பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதேறலையே

நீமெய் கண்ட தீமை காணின்

ஒப்ப நாடி அத்தக வொறுத்தி

* உயர்த்தோனென்றும் பாடபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுஎ.

வந்தஇ பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப!
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கானனெடியோய்!
யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையவறிவை; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்ந்து அறுதியிட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்குத் தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நின்பாதத்தையடைந்து முன்னேநிற்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன்சுவையால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத, மணங்கமழும், தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிகுறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்தலொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப! ஒருதொழிலைச்செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் புகழினையுமுடைய, நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடைய நெடியோய்! அணுக வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—(எ - று.)

வழிபடுவோனை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோபத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக. (௪0)

(௧௧.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

---

* நெய்தலங்கானலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தண்பொருநைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே;
புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற்றிசினே;
இழைபெற்ற பாடினிக்குக்
குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்கு
ஒள்ளழற் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப், *பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது.

(இ - ள்.) ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத்தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட் செய்த பாவைக்கு விளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்து விளையாடும் வானைமுட்டிய புகழினையும் வென்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும்; பகைத்திறம் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக்கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைப்பாடிய பாடினியும் தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றாள்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றானமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும் விளங்கிய அழ

[illegible] பூவைப் பெற்றான்.—(ஏ - று.)

பாடினி இழைபெற்றாள்; பாணன் பூப்பெற்றான்; யான் அதுபெறுகின்றிலே னெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவுகொண்டுபாடினாளொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்னோடு எதிர்ந்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலேன்' எனத் தான்பேய்மகளாண்மைதோன்றப் பரிசில்கடாயினாளெனவுங்கூறுவாருமுளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவென் னுருபுகெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொளைவல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன. (கக)

---

* பேய்மகள் இளவீனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
இன்னா வாகப் பிறர்மண் கொண்
(ரு) டினிய செய்தி நின் னார்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு, நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—(எ - று.)

குடுமி, பிறர்மண் இன்னாவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க. (கஉ)

(கங.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
எய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
(ரு) களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்

சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக்கண்டு சேரமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியின்தோலாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுக்கருவி பொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழப்

பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக்களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும், பலமீனினது நடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும், சுறவினினத்தையொத்த வாண்மறவர்சூழத் தன்வலிமிகுதியாற் பாகரையறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வியலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை யாண்டுள்ள உழவர் நெற்கூட்டோடே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன். — (எ - று.)

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாண்மறவர்சூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க.

இல் - விழைவின்கண் வந்தது.

பெருநற்கிள்ளி களிறு கைமிகந்து பகைப்புலத்துப் புகுந்தமையான், அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத் தீங்குறுமென்னுங் கருத்தால் நோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றாராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கங)

(கச.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதிர்ந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்
ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும் குரிசில்

வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை
புலவு நாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றறுபுகை கொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்து தொழி லல்லது
பிறிது தொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேஎய்நிற் பாடுநர் கையே.

14.

கஅ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலரைப்பற்றி 'மெல்லியவர் மால்நங்கை' எனக்கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கணைய மரத்தைமுறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த இடங்களின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பறாத்தூணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியாலுற்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலன்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாளைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலால்நாற்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிர்க்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் தளக்கப்படாமையிற் பெரியமலைபோன்ற வலியினையுமுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள். — (எ - று.)

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வினை ஒருசொல்வருவித்து அதனொடுமுடிப்பினும், அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும், கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாஞ் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேஎய், வலியவாகும், நின்கை, நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, குசைதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கும்பொருட்டுக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாரோடெனத் தம்மைப் படர்க்கையாக்கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புங்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கச)

(கரு.) கடுங்கேர் குழித்த ஞெள்ளல் ஆங்கண்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்

...ரும்செய் தனையவர் தனந்தலை நல்லிசையில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னெயிலழித்த மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர் [தொல். பொரு. புறத்திணையியல், கூக - ம் சூத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகளத்
தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னொளிறுமருப்பிற் களிறவர
காப்புடைய கயம்படியினை
யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னார்
ஒண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையில்
நற்பனுவ னால்வேதத்
தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை
நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
நாடல சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்: [illegible] தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய இனத்தைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்கள் ஒலிக்கும் புகழமைந்த
[illegible]

[illegible]
னுடைய கவிந்த குளம்புகளாவது நேரோச் செலுத்தின [illegible] னுடைய பகைவர்
தேயத்துக்கண் அசைந்ததன்மையோடு பெரிய [illegible] சேர்ந்த அடியோடு
வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கு கோட்டினையுமுடைய களிற்றை
அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய [illegible] வித்தலை; அப்பெற்
றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்கையையுடையை; அகலுளான் விளங்கிய
இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே
நிழலுண்டாகிய கொடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் தெள்ளிய படைக்கலங்களை
யுடைய நினது விரைந்ததுசிப்படையின் வலியைக் கெடுத்தல் வேண்டித்தும் ஆசை

கொடுவா, வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமிதையும் பொரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்கிளரப் பெருமாட்சிமைப் பட்ட கொள்கைத்தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்நட்டப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமையை யுடைய விறலியரோடும் மேற்செல்லுதற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலிமையுடையோய்; நினக்கு.—(எ - று.)

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு ஊழ்தென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. கற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுளர். கற்பனுவல் நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

(பரி.) பெரும, வைந்நுதியோய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நட்ட வியன் களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலதொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

—விளங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணடிதைத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தானை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புரையுநற்றுவலென்பதூஉம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பென்க்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (௧௫)

(௧௫.) 1 வினைபுனைசிவிறைபுரவியொடு

2 மழையுருவின தோல்பரப்பி

3 முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

விளைவயில் கவர்பூட்டி
மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறை நீர்க் களிறு படீஇ
எல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கம்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரின் தோன்றப்
புலங்கெட இறுக்கும் வரம்பில் தானைத்
துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாந்தின்
முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில்
மயங்குவள்ளை மலராம்பல்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகல்
கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண் பணை பாழாக

வேம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை
நாமநல் லமர்செய்ய
வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - *மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்துமரமே விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுசுடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்றி, இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலால்நாறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ! ஒன்றோடொன்று கலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழுத்தலையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை யூட்டினை; அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின் கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள். — (எ - று.)

தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றண்பணையென்ற இவையும், எல்லுப்பட்விட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தீயினைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலுடையவாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய நின்களிறு ஓராங்குமலைந்தனவென வினை

முடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று கூறுப்பாருமுளர்.

எமகன்னொடொன்னேரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(கஎ.) தென்குமரி வடபெருங்கல்
2 குணகுட கடலா வெல்லை
3 குன்று மலை காடு நாடு
4 ஒன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரவுரை].

17.

கொடிது கடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
நீபட்ட வருமுன்பிற்
பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி னுண்டாகிய
உண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ்சுறப் பெறி னெனவும்
ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்பம்
இழந்துவைகுது மினிநாமிவ
னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்

வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஆற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும மீண்டிய
மீழையென மருளும் பஃறோல் மலையெனத்
தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானையானை
கடுவொடுங் கெயிற்ற வுத்தலை பனிப்ப
இடியென் முழங்கு முரசின்
வரையா வீகைக் குடவர் கோவே!

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனாற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற்போய்க்கட்டிலெய்தினானைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கேட்பத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தலைப்பின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோர் மரபைக் காத்தவனே; குலைதாழ்ந்த தோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும், மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்து நெய்தற்பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அம்பொருந! யானைபடுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே, அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத் தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப்போயொருசூழ்ச்சியாற் போய், பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னிலிருக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவௌவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் தம்மதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பானின்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் இவ்விடத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறின் என நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவௌவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காப்பும் அகழும்

முதலாய கருவியையுடைய அகலிய அரணையுடையோமாம் அரண் இழந்து தங்குமவம், இவன் நம்மை வெகுண்டு பார்த்தான் மிகவென நினைத்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நின்றின் வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெற்றம் இரண்டு மலையெனக்கருதி மயங்கும் பலபரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல் யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும், அமையாது நெஞ்சுக்கிரக்கும் பல்வினையுடையவாகிய பூம் பினது தலை கடுக்கும்பரிய இடியென்றுகருதி முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—(வ - று.)

காவல, பொருந, பெரும,* கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

---

* குறுங்கோழியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று நெய்தனிலமாக்கி ஏனை 'மூன்றோடுங் கூட்டி, 'நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு பொருநவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன் பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் .... பிறிதுசென்று' என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமையும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர். ஆனாது முழக்கும் முரசென்க. (௬௭)

(க.அ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்,
பரந்துபட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ,
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்பல்!
ஒன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னாயுட் டானே!
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ணாரற் பருவரால்
*குரூஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண் மதில்
மல்லன் மூதூர் வயவேந்தே!
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதியாள!
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே!
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்;
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே;
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே;
வித்திவா னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

...ருடத்து நகைஞா யாருடு
கிறைவன் ருட்கு தவா தேத்து யகனல்
...பேராச் செழிய ...கூரா அவ்வேல
நில்லென்னி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்

* குரூஉக்கெழு ற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே;
தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.
பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமது முயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின்கண்ணே நிறுத்தித் தாமே யாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றியோய்! ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக் கடையெண்ணாக இருத்திய சங்கு முதலாகிய பேரெண்ணினை அளவிட்டதாக நினது வாழ்நாள்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்க்க குறிய கண்ணினது பூழைக்கணும் இரையாகிய வாளையினையும் நுண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் சிறுமையுடைய கெழுற்றினையுமுடைத்தாகிய, குழித்த இடங்கினையும் வானமஞ்சும் இருந்திய கொடியோடு இலையுமுடைத்தாகிய, வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே! நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் நுகருஞ் செல்வத்தை விரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலை விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்தலை விரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய்! நீரின் இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக் கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்று சொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல் முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப் பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம், இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்த இடத்தே, நீர்நிலைமிகும்படி தளைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும், இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடு தளைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தளையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தளையாதோர். (எ - று.)

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின்பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தடுத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்வு முலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருக்கத்தட்டவே, அறன்முதன் மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமை யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

(ககூ.)

இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய *தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு
நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய
இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
முயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
அம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள
எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்தர்
எந்தையொடு கிடந்தோ ரெம் புன்றலைப் புதல்வர்
இன்ன விறலு முளகொ னமக்கென
மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக்
கூற்றுக்கண் ணோடிய வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய் நின்
கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக் கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயிரது பன் மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர் தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு வன் எந்திரமறித்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான் ; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளை யையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத் தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழ்ந்த ஏந்திய வாள்வெற்றி யையுடையோராய் எந்தைவொடுகிடந்தார். எம்முடைய புல்லிய தலையையுடைய

லமைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி மூதில மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு காணிச்

---

* "இமிழ்கடல் ……… ……… தலையாலங்கானத்து" எனத் தலையாலங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௬0 - ம் சூத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்லணிகலன் வென்றோய், நின்து கழுவிவினைந்த முத்தாரஞ் அகத்திட்ட மார்பை.—(எ - று.)

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அன்சநிலை ; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனேவெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலேயன்றி நின் பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென, எச்சவும்மையாயிற்று ; சிறப்பும்மையுமாம். மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடியெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ஓரணி கருதிநின்றது. இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்கிழிவென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றுக் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்றுரைப்பாருமுளர். (௧௯)

(௨௦.) †இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும் என்றாங்
கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
அறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமும்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே
திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

* எழுவராவார் :—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேள், மான்பொருநன் என்பவர் ; இதனை, பத்துப்பாட்டு அக - ம் [illegible] "[illegible] வெரிபரப்பி. யானை

கானத் தஞ்சுவரவிறுத், தரசுபட வம்ருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட, வடுதிற ,லுயர் புகழ்வேந்தே" என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி ௧௨௮ - ௱௩௰].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் நாளும். புள்ளும் பிறவற்ற நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர். அதனை, ஆதால், [illegible]ரு புறத்திணையியலில், "தாவி னல்லிசை" என்னும் ௩௬ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே;
அம்புதுஞ்சுங் கடியரணால்
அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே;
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை;
அனையை யாகன் மாறே
மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை; அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றாருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப்படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்கும் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையையாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும். (எ - று.)

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன, சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

(உக.) புல்வரை யிறந்த புகழ்சா றோன்றல்!
நில்வரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி;
வான்றோய் வன்ன புரிசை; விசும்பின்

மீன்சூழ்ந் தன்ன வீறுவ ணேர்பிற ;
கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடியிலை
யருங்குறும் புடைத்த கானப் பேரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
இரும்புண் ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்

---

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறுவர்.

நீடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே!
இகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

திணையும் துறையும் அவை!

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள். நின்னைப் பாவோராத அறிவினெல்லையைக் கடந்த புலமைமிக்க தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்தவந்தாற் போன்ற மதிலையும் அவ்வானிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய ஞாயிலினையும் வெயில்நுழைவறியாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணுகுதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தீயின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கை மார்பன் வருந்தக் கோடறலால் வென்றிகொளக் குழைந்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளை முடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னை மதியாத பகைவர் தம்முடைய புகழுடனே பொன்ற நின் வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக, நின் வேல் எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப், பாடுதுறைமுற்றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக் கூட்டி, வினைமுடிவு செய்க.

— குழைத்தவென்பது குழைந்தவென மெலிந்து நின்றது. (உக)

(உஉ) தூங்குகையா னோங்குநடைய
உறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாஅத்
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்

கடி படா [illegible] மசாரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலைவெண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
விலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்றானா வுலக்கையாற்
கலிச்சும்மை வியலாங்கட்
பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்காவாது பரந்துபட்ட
வியன்பாசறைக் காப்பாள!
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் *கடும்பார்த்தும்
மோங்குகொல்லியோ ரடுபொருந!
வேழநோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்!
வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே!
நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
பிற்பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை யோம்பிய நாடே
புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

— சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்து நடக்கும் உயர்ந்த நடை

லையுடையனவும் அம்மைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டிசைக்கும் மணி யுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிட்டப்பட்ட மத்தகத் துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலர்போலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும் மதத்துடனே புன்வழலைவடியும் பெரிய நிலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிறு கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலே நின்ற அவ்வியப் பக்க த்தே நின்று இரணத்தைவிடுகின்ற வானத்தின்கண்ணே தவழும் திங்கள்போலும் முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினைத் திகழ்ந்தகண்ணே தம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செங்கோற்றிறத்தால் வேயப்*

---

*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்டகூரை வீழ்ந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இடம்போல் வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்றம் அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய புனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடுங் குரவைக்கூத்தொலியாகிய தத்தையுடைய கடலொலிபோல ஒலித்துப்பொங்கப் படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாத பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள, மாற்றரசர் பணிந்து தத்தமதிறைகளைத் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தை நிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியை விரும்பும் சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாத செல்வம்; நின்னைப்பாடிய விளங்கிய செவ்வியநாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழ்ச்சொல்லாமற் பரிசுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக் கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட் சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாகட்டப்பை; நீ மடியாயாதலான். (எ-று.)

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் பெயரெச்சவினை மதியென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய்நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூரை பொலிவுதோன்றவென்றது இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் ஏறிநின்றது. செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்புபொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெயரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பாள, பொருந, சேஎய், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற் சேர்ந்துபடுகண்ணுதி; அதனால், இரும்பொறை ஓம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்பண்டைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு, நிற்பாடிய அலங்குசெந்நாப் பிற

ரிசைநல்லாதபடி வந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

11 இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பதூஉம், செறிவுக்குவினென்பதூஉம், பணையெருத்தினென்பதூஉம் பாடம். (உஉ)

(ஆரு.) வெள்ளிநின் ஞென்கார்ப்பப் பனிநிலைப் பின்னா இக்
2 கிளிறுபடிந் துண்டொனக் கலங்கிய துறையுங்
3 கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
4 சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
(௫) கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி நைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னோனென
ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்ப நிற் கண்டனென் வருவல்
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை ; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தின் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையையும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய சூர்புன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிக்கூற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய கூரிய கல்ல அம்பினையும் வலைத்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார் முகந்துகொள்ளப்படும் உண்வாக்காமற்சிதறிய நிலங்களையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான் ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில் புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அந்நிலைக்கெடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்கத்தையும்பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னமும் இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவன் யாவருந் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோனென்றுக்கருதி உலகம்பொறையாற்றாது நெளியத் திரண்ட

பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்திற்பட் டோரை எதிர்நின்றுகொன்ற காலன்போலும் வலியையுடையோய்! நின்னைக் கண் டேனுய்வந்தேன்; அற்ற கோட்டையுடைய பெரிய கலைப்புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை யணைத்துக்கொண்டு தள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமான்பிணை யோங் கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேனிலின் தீவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற அருஞ் சுரமாகிய காட்டுவழியே (எ - று.)

௪. காலமுன்ப, துறையும் புல்லும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் றுணிவிறோனென, உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

௫. வீருவனென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவ்வூர்க்காணு முன்னே கண்டேனென்றான்; இவன்செய்த வெற்றியெல்லாம் கண்டமை யின். பாசிலைத்தெரியல் முருகனென, இயையும். கவியும்பாய்தலெனுப்பது, குருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறந்திசழ்ந்த மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றுரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவிறோ னென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டோன் வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறுபகைவர் காட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைத்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணியவந்தே னெனவும் உரைப்பாருமுளர். (உங)

(உச.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பரதவர்
வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை
மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்
எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து
வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல்
முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்
இரும்பனையின் குரும்பைநீரும்
பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறும்
மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
தீநீரோ டுடனிராஅய்,

முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயும்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
கயலார் நாரை போர்விற் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

---

* இவ்வடியிற் கலித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர் நின்னாண் மீனே நில்லாது
படாஅச் செலீஇயர் நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்ன நின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
விரவன் மாக்க ளீகை நுவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் தெளிந்த கடற்றிரையின் மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய நுளையர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்தையாடும் கடற்றுவலையாலே தழைத்த தேன்பரந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானலிடத்துத் தக்[illegible]ள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையையணிந்த மகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாறும் உயர்ந்த மணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு

உணே கடக்கலந்து இமமூன்றுநரையுடைய மூன்றுநரையுடைய கடறுகணமண
பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள்பொருந்திய
பொருளைப்பாதுகாவாத வன்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்
வழ்ந்தும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமே
யும் நீரை போரின்கண்ணேயுறக்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய
முதிர்ந்த வேளிரது இரண்டு கெல்லினையுங்கொண்ட முத்தூற்றுக்கூற்றத்தைக்கொ
ண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரி
னையுமுடைய செழிய! நின்றுநிலைப்பதாக, நினது நாளாகியமீன்; நில்லாது பட்டுப்
போவதாக, நின்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னொடு பழகுதற்குமுதிர்ந்த,
உயிரினும் உயிருடனேநின்றுமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குத் [illegible]
மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்தவர்ட்போராலேவாழ்வார் நின்து முயற்சிவலி
யைவாழ்த்தி இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச்சொல்லி ஒள்ளிய வளையையுடைய
மகளிர் பெரிற்களத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவைமடு

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும! அவ்வொழுக்கமல்லவனா வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய புகழ்தான் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலால். (எ - று.)

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க. உயிரினுஞ் சிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்கவெனக்கூட்டி, உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும், யாக்கைக்கு உயிர்போலவும், இன்றியமையாது, இரண்டுமாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்கவென்க. நின்குடியொடு மூத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உளராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்கவெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய, நின் நாண்மீன் நின்று நிலைஇயர்; நின்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇயர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த நுவல மடப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

தாங்காவினையுளென்பதூஉம் பாடம். ஆங்கது - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசைநிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்பட்ட தன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றுவிளிந்தோர் பலரென உரைப்பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி இனிதொழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக் காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச் சினந் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத் திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
ரு உடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்
சிதைதலுய்ந் தன்றே நின்வேற் செழிய
க0 முலைபொலி யாகம் உருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்
ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
அவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

(இ-ள்.) மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஓங்கிச்செல்லுந் தன்மையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாத வலிய வெம்மைமுதிர்ந்த உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நின்றாற்போலப் பொறுத்தற்கரிய வலியையுடைய வெஞ்சினங்கூறிய *இருவேந்தரினா வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராப் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்தினைக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது நினதுவேல்; செழிய! பூமாலைபொலிந்தமார்பம் அழல அஃதறங்கொண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகைஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர் கைம்மைகோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவித்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—(எ - று.)

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச்செலன்மாபெனவும், ஐம்பாற் குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். உய்த்தன்றே, ஓ - அசைநிலை. (உரு)

(உகூ.) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவும்
களனகற்றிய வியலாங்கண்
ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி
அரைசுபட வமருழக்கி
உரைசெல முரசுவௌவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாரா ரையினும் மாண்டுவாழ் வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.

(இ - ள்.) பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றுப்புடைக்கப் பட்டு மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும் மூளையும் முதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப்பால் துழாவிடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய! அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடக்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே! தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர். — (எ - று.)

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்

றூரென்னும் பெயர்பெற்று சோற்றுறெனக்கூட்டுக.

(உஎ.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி நிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை,
யுரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை போல மாய்ந்திசினோர் பலரே;
புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான வூர்தி
யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்
கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தேள் திரிதரு முலகத்து
வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்லுந ராகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

(இ-ள்.) சேற்றின்கண்ணே வளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத் தாகிய நூறுகிய இதழையுடைத்த மலரினது நிலையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்த வேந்தரை எண்ணுங்காலத் தப்புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையைப்போலப் பயின் படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவராற்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின்கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவரென்று சொல்லுவார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட்பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமையின் வருத்தமுற்றுவந்தோரது உண்ணாதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியையுடைய நினக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—(எ - று.)

நாற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும். நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுரைப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதனாற்பயன்: அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலாற் பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராகவென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்தவாறணூர்தி எய்துபவென இயையும். (உஎ)

(உஅ.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்,
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு,
மாவு மருளு முளப்படப் வாழ்நர்க்,
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்
பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
முன்னு மறிந்தோர் கூறினர் பின்னும்

அதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது
வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்
ஏனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்
கானத் தோர்நின் றெவ்வர் நீயே
புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்
புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழைத் தாமரைப்
பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர்
ஆடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே
அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்
ஆற்றும் பெருமநின் செல்வம்
ஆற்றாமை நிற்போற் றாமையே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது. உ.மு.க. சாத்தனார்.

(இ - ள்.) மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத மாம்சத்திரளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்தின் உயிர்வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார்; இன்னும் அவ்வூதியத்தின் பாற்பாட்டை யாஞ்சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் இணைப்புறாக்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான் வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்கு, அறத்தைக்கருதி, அகத்துள்ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும், கரும்பாகிய, போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொகுட்டுச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய காட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற்குதவும் பெரும! நினது செல்வம் உதவுதொழிலின்றிப், பாழாகாவாமை.

(எ - று.)

பிண்டமென்பது, மணைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊதியமென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்பேற்றுமையெய்துறகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல, நின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச், செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள்யாக்கையிற்பிறந்தும், பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால், நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றுமையென்பதாம். கானத்தோர்நின்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச், சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரியவெச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு. அதன் திறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டானால் வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோனால்வருநன்மையுமென்றுரைப்பாருமுளர். (உ அ)

(உகூ.) அழல்புரிந்த அடர்தாமரை
ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து,
புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்
பாறுமயிரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்,
[illegible]

[illegible]
பாண்மூற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்
தோண்முற்று முகனின் சாந்துபுல ரகலம் ஆக
மூனிவின் மூற்றத் தினிதுமுர சியம்பக்
கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலும்
ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி
நல்லதின் னலனுந் தீயதன் றீமையும்
இல்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்
நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புநர்

ஒழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றனை யுவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்
கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்
சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
யூழிற் றாகநின் செய்கை விழவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
நகைப்புற னாகநின் சுற்றம்
மிசைப்புற னாகநீ யோம்பிய பொருளே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ-ள்.) எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னணியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்; பாண்சுற்றம் சூழ்லொழிந்தபின்னர் நினது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசொலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும், நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற், சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவா

யாக; நெல்விளைந்தவயலிடத்தினதாகிய புள்ளை ஓட்டுவோர் வீழ்த்த பனங்கருக்கா கின்ற விறகாற் கழிக்கண் மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வேய்ம் மதுவை உண்டு தொலைத் தும் அமையுராய்த் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றுமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்த மாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் [illegible] இரக்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு; கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண் வாழும் வாழ்க்கையினின்று நீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யுமன்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினதுதொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவடைவே தோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள்.—(எ - று.)

நின் நாண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோள்முற்றுக; நீ மடிவில்லையாய் இனனுகர்தொழிலையாக; நின்பற்றுமாக்களைப்போல முற்காலத்

ஆச் சிறுமனைவாழும்வாழ்க்கையினீங்கி, இப்பொழுது நின்னுடுபெற்றவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள், வருநர்க்கு, உதவியாற்றும் நண்போடுகூடிய பண்புடைத்தா

கிய முனைத்தலைமையுடைத்தாக, நின்செய்கை; நகைப்புறனாக, நின்சுற்றம்; புறனாகி நீ ஓம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

இசைப்

ஓரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். ஊழைம-பொன்னிற்கு இன்றெனினும், தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; அன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை, கசைப்புறனுகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது : பூண்டகொள்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௨௯)

(௩௦.) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவு மஞ்ஞா யிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்
வளிதிரி தருதிசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்றும்
இனைத்தென் போரு முளரே யனைத்தும்
அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல
வொளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட
யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
மீப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅர்
இடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங்
கடற்பஃ றாரத்த நாடுகிழ வோயே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற்சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்கும் திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமுமென்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல, நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி, யானை தன்கதுப்பின்கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப்போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்படிப்பாடுவர் புலவர்; கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாய்மாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல், ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பரதவரும், அள்வருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய். -(எ - று.)

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழிகைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாது பரந்தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாறும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

(௩௧.) *சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்
அறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
உருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்
காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேஎய்
செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து
நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச், சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னாக வோங்கிய நின்னது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஓங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது நுனைமழுங்கத்தேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின், விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஒசை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய இயக்குபடையரவமென்னும் துறை

கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ ம் சூத்திரவுரை].

32. 33.

உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டுக் கீழ்கட்டுப்பின்னதாக மேல்கட்டினது வெளிய தலையையுடைய திரையினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப நிலமார்கமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று அழுன்று நெஞ்சங்கடுக்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணினையுடையவாயின, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—(எ - று.)

அவம்பாயவென்பதூஉமாம்.

(௩௨.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ
ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென
மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்
தொன்னிலைக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவன்
கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர்பாடியது.

(இ - ள்.) நமதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுண்டாகக் கலவைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியநுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவுரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்திளையோர், கலம்வனைதற்குத் திகிரிக்கண்ணேவைத்த பச்சைமண்ணாகிய கனத்ததிரன்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிவையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு. — (எ - று.)

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலைக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௬௨.)

(௬௩.) கானுன்ற வாழ்க்கைக் கதலிப் பேட்டுடன்
2 பீர்ன்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மிக

* நிலீறக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தயிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
ஏரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுவந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
ஏழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை!
பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ்
செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லது யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவின்
ஒதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந் தொறுமை விடைவீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ-ள்.) காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறையவேராலுழுதுண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண்மகளிர் குளத்தின்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை; ஆதலான், நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவுபெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்டு மலராத முகையினை

யுடைய மாலையனது பகைத்தக்கண்டாதபோனது தசைசெய்யாக்கூடிய பெருஞ்சோற
றத்திரளையைப் பாண்சுற்றத்தையூட்டும் நிலைமையையுடைத்து, இனது வெய்ய
மனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு
பொருந்திய அல்லிப்பாவை (அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும்) அழகையொப்ப

மலியவென்றும் பாடம்.

18. அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது இடையர்நிலத்தின்கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலையையுடைய காவின்கண் இயங்குதற்கினிய தெறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—(எ - று.)

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில் வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது.

முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்கு மாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனை யிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென்றுரைப்பினுமமையும்.

(௩௪.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்,
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்,
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்,
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
* வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ!
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி,
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்,
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பனரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையான்தலைவ! காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனொடுகலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமரமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகிய வளவன் வாழ்வானாகவென்றசொல்லினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்நாட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றலறியான் ; யானோ எளியேன் ; பெரும! இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுவரும் பெரிய முகில்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக. (எ - று.)

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளாரியாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். பன்கூம் இவன்பால் செல்வதற்குமன்பு பெற்ற உணவாகவும். அமிலைக்

கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சுடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்த்தபாணர்க்கென்க்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றுன்பாடேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் படுபறியான்; பெரும, யானோ தஞ்சம்; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

35

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானை நீ எம்மை நினைத்துவருவையோவென்றாற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான்; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனெனவும், செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையென்பவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

(௩௫) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
அரசெனப் படுவது நினதே, பெரும!
அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்,
இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,
அந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
*ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும்
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை; ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி!
அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே; வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ!
வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத [illegible]

வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே;
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
†யியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்

* ஆகெழக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

அதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயும்
நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.
அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனார் பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

(இ - ள்.) நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வான்தலைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தின்கண், குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும! விளங்கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு காலை குணக்கின்கண் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட் செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரியாறு பலகால்வாயோடி ஊட்டத் தொகுதி கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணிலையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்று சொல்லப்படுவது, நின்னுடைய நாடே; அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே! நின்னுடையன சிலகாரியஞ் சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தை கேட்பாயாக; அறக்கடவுள் மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோன்முறைமையும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்வியெளியோய்! இவ்விடத்து அளிவேண்டுங்காலத்து மழைபெற்றவகையாயிற்றறைத் தன்மேற்கொண்டு ஆகாயத்திடை ஓங்கி மாட்சிமைப்பட்ட உயர்ந்த வானத்தின்று நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற் போலச் சென்றொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வாளுமுட்டிய பாந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயில்மறைத்தற்குக் கொண்டதோவெனின், அன்று; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற் கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினையுடைய வளவ! இனைப் பனையின்து தன்னும்போல் வேறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத் திரளைப் பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிர்நின்று பொறுத்து, அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின் போர் செய்யும்படை தரும் வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பையிடத்து நிலத்தின்கண் ஊன்றுசாலிடத்து விளைந்த நெல்லினது பயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்தனையாயின், நீயும் கோட்டேறவாராத உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது பலரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாளரோடேனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின் நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர். — (எ - று.)

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இவையும்; அன்றி, வாயுத்தத்துக்கு மேலாண்டவனமெனக் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது, அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரென்றகருத்து: நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

மும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்செய்வன்றவாறும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரோ டொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை; நினவ எனவவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கி விரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவ கூறுவல்; எனவகேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வினவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காவும் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்க ண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பார ம்ஓம்பிப் புறந்தருகுவையாயின்; நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறூஉவாயிற்று. (௩௫)

(௩௬.) அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும்
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை; வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
தண்ணான் பொருநை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்லன் அரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
ஆங்கினி திருந்த வேந்தனோ டீங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி,
அவன்கருவூர்முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கொல்வாயாயினும், கொல்லாது ஒழிவாயாயினும், அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் [illegible]

குறிய வளையினையுமுடைய மனைகளிற் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலின் வேதிகை
போலேயுயர்ந்த எக்கர்களின்மேலிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த
ஆன்பொருந்தத்தினது வெள்ளிய மணற்சிதறி வலியனைகளையுடைய கொல்லன் அரத்
தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு
டைய கோடரியை வெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நாறுகின்ற நெடிய
கொம்புகள் தனிப்பக் காக்கப்படும் காவன்மரங்களை வெட்டுமோசை தன்னுடைய
ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில் தனதுகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென்
றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

மினத் இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நாணுந்தகுதியையுடைத்து ; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தகும்.—(எ - று.)

வார்கோற், குறுந்தொடியென, மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனையென்பது நாணுத்தகவுடைத்து; அதனால், அடுநையாயினும் விடுநையாயினும் நின் புரைமை நீ அளந்தறிதியெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருநையென்றதனால் இங்ஙனம் இளமகளிர் சுழன்றாடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மை தோற்றிநின்றது. தெற்றியாடும் தன்னூரெல்லையிலெனினுமமையும்.

மேற்சென்றானைச் சிதைசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (௩௬)

(௩எ.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கோட்டுப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்க ணீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்லவென் னாது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.

*திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்;
அவனை †மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கோட்டினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய்! கராம்செருக்கிய

* திணை - உழிஞை; துறை - குற்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† மாறோகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

சூழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கண் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலை வல்லையாயிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண்.—(எ - று.)

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்குக் கராம் கவித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக! நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென்ன உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புள்ளூறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினோன் மருகனையும், செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென, அவன் மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்பதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்குட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர். இடங்கரிட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௭)

(௩௮.) *வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்குந் தகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே!
நீ, உடன்று நோக்கும்வா யெரிதவழ
நீ, நயந்து நோக்கும்வாய் பொன்பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலையாகலி
னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோரும்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூட்டி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பாட்டென்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௨௭ - ம் சூத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிறு' என்பதை, முதற்கு நிலைவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௬ - ம் சூத்திரவுரை], கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

னின்னா டுள்ளுவர் பரிசிலர்
ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத் தடவும் கூறு பாட்டையுடையன போல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்து தோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்து பார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாக வேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாக வேண்டினும், நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக் கருதி, அவ்விடத்து நுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும் கூடுதலான் நின்னுடை நினைப்பர் பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்று கருதி. - எ - று.

மற்று - அசை.

வேந்தே! நீ வேண்டியது விளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி ஈண்டுங்கூடலின், ஒன்னார்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர் நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்று நின்னாட்டையுள்ளுவர்; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக. (௩௮)

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி
யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
ஈதனின் புகழு மன்றே சார்தல்

ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்
றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்
னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்
தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனான்
முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
கெழுசமங் கடந்த வெழூஉறழ் திணிதோட்
கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ
யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

இமயஞ்சூட்டிய வேமவிற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே தலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் கிட்டுதற்குவெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்றுநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேனோயான்; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட் சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில்பொருந்திய நெடியதேரையுமுடைய சேரனழிய, அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடுங்காலத்து. - (எ - று.)

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தாள்பாடுங்காலென்றார்; தாளை முயற்சியெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழுமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கணோரை நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழுமன்று; உறந்தை அவையத்து, அறம் நின்றுநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின்புகழுமன்று; அதனால், கலிமான்வளவ, நின்தாள்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால் யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க.

கறையமி யெப்பதற்கு உரஸ்போலும் அழியென்பாருமுளர்." (௬௪)

(௪௦.) நீயே பிறரோம் புறத்தினை யென்னில்
தோம்பாது கடந்தட்டவர்முடி புனைந்த
பசும்பொன் னிணடிபொலிய
கழன்றிய வல்லாளனை
(ரு) வயவேந்தே பரமேகின்
னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
நின்றுகண் டாங்குக் காண்குவ மென்றும்
இன்சொல் லெண்பதத்தை யாகுமதி பெரும
ஒருபிடி படியுஞ் சீறிடம்
எழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்நின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் இயன்ற அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடையை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எக்காலும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடிகிடக்கும் சிறியவிடம் எழுகளிற்றுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய். - (எ - று.)

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமெனக் கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கிநின்றது; அசைநிலையுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழலுறஇய வல்லாளன்' என்றதனாற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடி படியுஞ்சீறிடம் எழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (௪௦)

(௪௧.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெருமரத்

(ரு) இலைமி னெடுங்கோடு வற்நில பற்றவும்
6 வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு,
7 மஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்கு ரவியம்பவும்,
8 பெயிற் நிலத்து வீழ்வு மெண்ணெ யாடவும்)
9 களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
௧0) வெள்ளி நோன்பனை, கட்டு [illegible] கழிநூலு)
11 கனவின் அரியன் கிளைக்கனவில்
12 செருச்செய் முன்பின் [illegible]
13 ஊம்பல் கொண்டீ வேம்பி விருக்கையூர்
14 புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோள்

* இசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

ளெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றால் தானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளப்படுங்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும், வெல்லும்போரையுடைய வேந்தே! எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்து வீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத கொடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடைய ஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தக்கனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெய் மயிரின்கண்ணே வார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களையவும், வெளிதாகிய விசிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவினும், மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும், வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய, காவலில்லாத, இருந்தலையுடையாராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனைவியர்க்குத் தம்து வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடனே எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்க வளவ! நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய நாடு. — (எ - று.)

உற்கவெறிதல், வீழ்தலை. உற்கமுதலியனவாகின்றும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனையோட் கெவ்வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவ விளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமெனவும் இயையும். இலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு, நெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற் சினைஇயோர் நாடு,

லைபதன்மாக்களொடு பெருந்தலைக்குற்றத்தினைக்கூட்டுக.

காதலே, டெரிகிழித்தன்ன, செலவிற் செருமிகு வளவவென, மன்னவன்புகழும், விற்சினை இயோர்காடு லைபதன் மாக்களொடு, பெருங்கலைக் குற்றன்றெனத் தொன்னூர்நாடழிபிரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (௪௧)

(௪௨.) *ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையும் மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சினார்க்கினியர், உழிஞைத்திணைக்குரிய 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் [தொல். பொரு. புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

றானையுங் *கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு †மின்னின் விளங்கு முலகத்
தரைசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலின்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ‡வருவிருந் தயரும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய

தலைவ; யானையும், மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும் நின்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இவ்வனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையை யாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய் வருகின்றது; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி "எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நின்று முந்துற்றுச்செல்லும் பணையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனுவின்கண்ணும் அறியாது, புலிபாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்வியகோலால் நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் செல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், கூற்

* கடலிறொலிக்கும் வைந்நுதியென்றும் பாடம்.
† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.
‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

வர் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்ட தேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராடுகின்ற மகளிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும் வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக் கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தே, மலையினின்றிழிந்த பெரிய கடலைநோக்கி நில்லாதொழுகும் யாறு களையொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னை நோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர் வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சென்றாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மாறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினாய்.—(எ - று.)

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் நன்னாடெனக.

பொருந, புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினார்; நீ அரசுதலைபணிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; அதனால், இச்செய்தி புரைதீர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகலினெனக்கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பெருந, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினை; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (சஉ)

(சங.) நிலமிசை வாழ்நர் அலமரல் தீரத்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும்
அவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்
கூருகிர்ப் பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக
நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையேன்
ஆர்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம்

14 பிறர்ப்பிறர் நோவன செய்யலர் மற்றிது
கடு நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
16 நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினும்

---

* இப்பாட்டினை, நச்சினார்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், உஎ - ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைபாடி நன்குமதித்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே;
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
காண்டகு மொய்ம்பு காட்டினை யாங்கலின்
யானே பிழைத்தனன் சிறக்கநின் னாயுண்
மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண் டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

(இ-ள்.) நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீக்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க, வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையுமுடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய நடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க வரையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபிலுள்ளாய்! பகைவரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி! நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ! விரைந்தகுதிரையையுடைய வள்ளிய தோன்றல்! நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளோர்யாவரும் பார்ப்பார்வெறுக்கத்தகுவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையுடைத்தோவென்று நீ வெகுண்டுசொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெரூஉவென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல் மிகநாணினாய்; இவ்வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்தாக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித்தாய்: ஆகலின் யானே தவறுசெய்தேன்: பொங்கிவரும் இனிய நீரையுடைய கா

விரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள் சிறப்பதாக.—(எ - று.)

முனிவரென்றது, வேளாவியோரை; அன்றி, சுடர்திரிந்தவழித்திரிந்து தவஞ் செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சீரை — துலாக்கோற்றட்டு. 'மற்றிது நீர்த் தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, சூதுபொருவழிக் கையற்றுப் புடைத் தப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ? அதனால் நின்பிறப்பிலே ஐயமுடையேன்' என்றுசொல்லே.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்தருளென்றியான் அதுவாகை யாயிற்று.

(௪௩)

(௪௪) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
2 நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ

திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்
இன்னா தம்ம *வீங்கினி திருத்தல்
துன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்
அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்தல்
அறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
நீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குதல்
நாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கரிய பிடியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய் நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும் பெறாவாய்த் திருந்திய அரையையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின் மேலேபுரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும் யானை உருமேறு போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கூப்பிடும் கூப்பீட்டைக் கேட்கவும், இவற்றிற்கு நாணாது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்றல்! அறத்தை உடையையாயின், இது நினதென்று சொல்லித் திறத்தல் செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்

வாறன்றி; அறத்தையும் மறத்தையுமுடையயல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையமைந்ததாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலுள் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல் காணுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.— (எ - று.)

செய்யென ஒருசொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது திறக்கவென வியங்கோளீறாகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண்வந்தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா, பெறு என்பன - எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. தகையவென்பது, வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று. (சஅ)

---

* ஈண்டினிதிருத்தலென்றும் பாடம்.

(சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்லன்
நின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே; நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே;
ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பநுங் குடியே;
இருவீர் வேறல் இயற்கையு மன்றே; அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்று நுஞ்செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர் முற்றியிருந்தானையும், அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடினோனல்லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன்; நின்னுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், நும்முள் ஒருவீர் தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றே? இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், நுங் குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நுமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—(எ - று.)

நின்கண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலாற் றுணைவஞ்சியாயிற்று. (சரு)

(சசு.) *நீயே, புறவி னல்லலன்றியும் பிறவும்
பல்லும் விடுத்தோன் மருகனை; இவரே

புலனுழு துண்மார் புன்கண் ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்.
களிறுகண் டழூஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணோ வுடையர்!
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையமான் மக்களை யானைக் கிடுவுழிக் கோவூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் "வள்ளியோர்ப்படர்ந்து" என்னும் செய்யுளும், துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினார்க்கினியர் ; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "இயங்குபடையரவம்" என்னும் அ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

46, 47

(இ - ள்.) நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றையுந்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங் கற்றோர் துவ்வாமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுகின்ற அழுகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—(எ - று.)

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறாஅரென இயைப்பினுமமையும். அழாஅல் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறாமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவனைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடியவென் னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருந்தி
யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே திறப்பட
நண்ணா ர் நாண வண்ணாந் தேகி
யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்
மண்ணாள் செல்வ மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று, உறையூர்புகுந்த இளந்தத்தனைக், காரியாற் றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, ஒற்றுவந்தானென்று, கொல்லப்புக்குழிக், கோவூர்கிழார் பாடி, உய்யக்கொண்டது.

(இ - ள்.) வண்மையுடையோரைநினைத்துப் (*பழுமரந்தேரும்) பறவை போலப்போகி, நெடியவென்றுங்கருதாது, அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்து, திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடிபாடி, ஆண்டுப்பெற்ற, பரிசிலான்மகிழ்ந்து, சுற்றத்தையூட்டித், தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது, உண்டு, உள்ளமலர்ந்து, வழங்கித், தம்மைப்புரப் போராற்பெறும், சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும், இப்பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால்

* "பழுமரந் தேரும் பறவை போல" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - ௨0].

தம்மொடு மலைந்தோர்காணத் தமதுநல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ்விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொருந்திய நும்மையொக்கும் தலைமையுமுடைத்து:—(எ - று.)

ஒல்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகடந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, கண்ணோர்காண இனிதொழுகினல்லது, நும்மோரன்னசெம்மலுமுடைத்தி; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? இன்றெனக்கூட்டுக.

— இக்கோவூர்கிழார், தாமும்பரிசில்வாழ்கருள் ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின் வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணித்துகூறினாரென்க. (சஎ)

(சஅ.) *கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்,
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணறு தும்மே கானலந் தொண்டி!
அஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவன்!
அன்னோற் படர்தி யாயி னீயும்
†எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல!
அமர்மேம் படூஉங் காலை நின்
புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

(இ - ள்.) கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதையைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன்நாறுகிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி; அஃது எம்முடையவூர்; அவன், எம்முடையதலைவன்; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து, நினக்கு உளதாகிய புகழை, மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யாமெனச்சொல்லி.—(எ - று.)

கண்டனமென வெம்முமுள்ளென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்மும்மென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கஉ-ம் சூத்திரவுரை].
† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனியல்பையும் ஊரையுங்கூறி, முதுவாயிரவல, எம்முமுன்னெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவராற்றுப்படையாயிற்று. (சஅ)

(சகூ) நாடனென்கோ ஊரனென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பனென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புன்வர் தட்டை புடைப்பி னயல
திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடனென்றுசொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடைமையால், ஊரனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய, சேர்ப்பனென்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேனோ? மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகடிகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சுழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும், உளவாகிய புட்கள், சேர, எழாநிற்கும் தலைவன். (எ - று.)

'புனவர்தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறினமையான், நாடனென்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்திற்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுடையனென்பவாரும்.

புன்வர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும், சேர்ப்பிலும், புள்ளெழுமாதலால், கோதையை, யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுழுதுமுடையனாதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன் ; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு ; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (சக)

(ரு௦.) மாசற விசித்த வார்புறு *வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வாய் யொழித்ததை
யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறிதல்

---

* வளப்பினென்றும், வள்ளினென்றும் பாடம்.

அதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே! வியலிடங் கமழ
இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செய்யலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய மோசுகீரனைத்தவறுசெய்யாது, அவன்துயிலெழுந்துணையும், கவரிகொண்டுவீசியானை, மோசுகீரனர் பாடியது.

(இ - ள்.) குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த, வாரப்பட்ட, வாரையுடைய கருமரத் தாற்செய்தலான், இருட்சிபொருந்திய, பக்கம்பொலிவுபெற, மயிலினது தழைத்த நெடிய, பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட, ஒள்ளிய, பொறிகளையுடைத்தாகிய நீலமணி போலும் நிறத்தையுடையதாரைப், பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே, பொலி யச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும், விருப்பத்தையுடைய, உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம், நீராடிவருவதன்முன்னே, எண்ணெயினது நுரையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய, பூவையுடைய, கட்டிற்கண்ணே, இதனை, முரசுகட்டிலென்பதறியாது, ஏறிக் கிடந்த, என்னை, வெகுட்சிதோன்றி இருகூறாக்கும், நின்னுடைய, வாளை வாயைமாற் றியதாகிய அதுவும், அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும், அறிந்தமைக்கு ; அவ்வெகுட்சி யொழிந்து, அதனாலும், அமையாதே, குறுகவந்து, நினது, வலியையுடைய, முழவு போலும், தோளையெடுத்துச், சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய் ; இவ்வகன்ற உலகத்தின் கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்த தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட, பரிசாலேயோ ?, வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவ, நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—(எ - று.)

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டியென்றுதிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது குடகாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணெனவீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமனாயென்பதுபெற்றும். கமழ்தல் - ஈண்டுப் பாத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல் இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்டமாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியென்க. (௨௰)

(௫௧.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை;

---

* மேசிரோனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வளிமிகின் வலியு மில்லை; யொளிமிக்
கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி!
தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன் போரெதிர்ந்து
கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே;
அளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
செம்புற் றீயல் போல
வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியை *ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நீர்மிகுமாயின், அதனைத் தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடைய வழுதி குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும் பொதுவென்றுகூறப் பொறானாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னே கொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்ந்தார்; கொடாராயின், யாவரானும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பல கறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர். - (எ - று.)

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொறானாய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின், அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ அளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரக்கக்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கின்றது. (௫௧)

(௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையக முனைஇ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்*
லூனசை யுள்ளந் துரப்ப விசைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னா வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறும்

* ஐயூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்
நரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனுங்
காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை *மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களையுடைய மலையின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலைவெறுத்து முரிவிமிர்ந்த புலியாகிய கிரம்பியவலியையுடைய ஏற்றை தானேவிரும்பிய உள்ளம்செலுத்துதலான் அவ்விரையைக்கருதித் தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவரைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னாத வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால் நாறும் நெடியவொழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினீங்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக்கைவிடும்பரிசு பலி இடத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முற்காலத்து நரையையுடையமுதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற் குழிந்த அச்சூதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியையுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.

கலி - ஆரவாரமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம் யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (ருஉ)

(ருங.) முதிர்வா யிப்பி முத்த வார்மணற்

*ஊர்விடு மணியிற் கண்பொருமாட்டு
சில்வக்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
விரிப்பிணங் கலுழ்ந் தொகுப்பி னெஞ்சம்
பூம்மர் நெஞ்சந் †தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினிளாகனுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்றும்
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
வாழே மென்றலு மரிதே; தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்
இன்றுள னாயி னன்றுமன் னென்றநின்
ஆடுகொள் வரிசைக் *கொப்பப்
பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

திணையும் துறையும் அவை.
சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பொருந்திலிளங்கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) முற்றிநீண்டசிப்பிக்கண் முத்தப்போலும் வெள்ளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணே விளையாடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான்வந்த இடும்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாக முடியாது நினதுபுகழ், எக்காலும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய, செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—(எ - று.)

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலெனக. தெற்றியென்பதனைக் கைக்கோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நின்புகழ் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றல; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்'

அறிவது, புலனழுதலாயவற்றை.* வாய்மைமன்றலும் அரசனறக்கருத்து, பாடா திருத்தலும் அரிதென்றாக்கி, யாமும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க.] சிறந்தசெய்யுளென்பதூஉம் பாடம். நன்றுமனென்பது, கழிவின்கண் வந்தது.] பாடுவன்மன்னுலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அசைநிலை.] [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடிப்றைப் பாடுவேன்; அதனல், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின்

* ஏற்பவென்றும் பாடம்.

எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்புகழ் லகம்முற்றலவென் அவன்புகழ்ந்து மேம்படுத்துக்கூறியவாறு கவுரைப்பினும் அமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மன்னே என்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க. செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றிப் பாடம். (ருங)

(ருச.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூ
ருடையோர் போல விடையின் றுகுறுகிச்
செம்மனாளவை யண்ணாந்து புகுதல்
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே;
யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து,
வானநாண வரையாது சென்றோர்க்
கானாதீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்,
பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
மாசுணுடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே,
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்குட்டுவன்கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக் குமரன் பாடியது.

(இ - ள்.) எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக், காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நாளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச், செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு, மழைநாணும்படி, எப்பொருளையும் வரையாது, தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவித்தகையால் அமையாது கொடுக்கும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடு மாறுபட்டெழுந்திருந்த வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக் கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற

நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகைகளையுடையவனுடையநாடு.—(எ - று.)

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலீர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்னர்வினைக்குஞ்சாலே, இடையன், சிறுதலையாயமொரீஇ, குறுகல்செல்லாப், புலிதங்குசவியன்புலத்ததெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்டிற்குப், புலிதங்குசவியன்புலமும், உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றதனைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (௫௮)

(ருரு.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளீஇ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற!
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கலிமாவும்,
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்,
நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்;
அதனால், நமரெனக் கோல்கோ டாது,
பிறரெனக் குணங்கொல் லாது
ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்றும்
முடையை யாகி யில்லோர் கையற
நீ, நீடு வாழிய! நெடுந்தகை! தாழ்நீர்
வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில்
நெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக்கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றும்மதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியதிறஞ்சேர்ந்த திருமிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே

விளங்கும் ஒருதிருநயனத்தைப்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடைய வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரதுவெற்றி; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக், கோல்வளையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

நற்குணங்களைக்கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் *செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—(எ.- று.)

'குணங்கொல்லாது' என்பதற்கு, முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீடுவாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (ருரு)

(ரு௬.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்
†மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்;
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்;
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை;
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலின்;
ஆங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கும்

புரியவு முள்ளோவோ நின்க்கே யத்தல்
விரவுலர்க் கருங்கல மருகா தீயர் *
பவனர், துன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
போர்மொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற!

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவும்
நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே!

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல்போலும் விளங்கியசடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றையுடையோனும்; கடற்கண்ணே வலம்புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும்; கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய சிறகர்க்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும்; நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்றுசொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும்; விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதியது முடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரவரையொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும் வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வாளையுடைய மாற! அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவாயாக.—(எ - று.)

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. † காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைத்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. ‖ மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமை

யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிரானை. இகழுநரடுநனென்றது, மாயோனை. ஆரிருள்கற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுவிரு ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோவேமித்தலைமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (௫௪)

---

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப்படை] "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" என்பதன் உரையாலும், [பரிபாடல்] "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி" என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(ருஎ) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்த லுற்றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனிற்
பிறர்நா டுகொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவேல்
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க வென்னதூஉங்
கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றாவே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற! நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளைந்தகதிரையுடைய வயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளைகொள்க; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ்செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான். - (எ - று.)

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றாவென்று உரைப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்.

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்ருவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்புனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்ருவாதலாற், கடிமரந்தடிதலோம்புனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நிலைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று.

(ருஅ.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
முழுமுதற் றொலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௬௨ - ம் சூத்திரவுரை].

† இப்படியே "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்கு குல நைவதனுட் பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்" என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - ௬], "சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,

LVIII

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது
நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யிளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு
மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே! நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை! யிவனே
நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
மிமிழ்குரன் முரசு மூன்றுட னாளுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே!
பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
றிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்
குருகெழு தோற்றமோ டுட்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகலி னினியவு முளவோ?
இன்னுங் கேண்மினு மிசைவா ழியவே
யொருவி ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பௌவ முடுத்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சி னும்மிடை புகற் கலமரும்
ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கநும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கநும் வேலே; கொடுவரிக்
கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக், காவிரிப்பூம்பட்டினத்

து. காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்று நாலடியாரிலும் [ஆளாண்மை, ௭] கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவென்வென்றும் பாடம்.

LVIII — LIX.

(இ - ள்.) நீ, குளிர்ந்தநீரையுடைய காவிரிக்குத்தலைவன்; இவன், பெரிய அடி மாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தமர்ப்பற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயி னும் கிளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொறாத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏற்போல்வான்; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன்; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க் கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுடனேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடைய வேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம் போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரியதெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இத்தன்மையி ராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; நும் முடையநட்பு நெடுங்காலம் செல்வதாக; நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீ ராய் நீயிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடாராயின் ஒலிக்குந்திரை யையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் நுங்கையகத்தேபடுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லனபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோ லேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய நும் இடையேபுகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அல மரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, நுமது கூட்டம்; வென்றுவென்று கொள்ளுங்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடைய வேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண் விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின்கண் வாழும் கயலுடனே பொறித்த சிக ரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்—(எ - று.)

குன்றுகெழுநாடென்றதனாலும், கருதியது பிறர்காட்டுக்குன்றமென்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தமிஇப் பொருவென இயை யும். முரசமூன்றாவன: வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென மூற்றுக்கலைப்பாருமுளர். தொடிபொறி - பெயர் [illegible]

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய், வலியையுடையீராய, நீங்கள் இருவீருமென்பாரு முளர். மணமுரசட்டோனே, எனை, இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (ருஅ)

(ருகூ.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்
றாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
வல்லைமன் றநீநயந் தளித்தல்
தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்க மார்பினையும், முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எக்காலும் சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே [illegible]தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களையொப்பை.—(எ - று.)

தேற்றுமென்றது, தேறுமெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றுமென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று. (௫௯)

(௬௰.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னுச்சி நின்ற வுவவுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதன மல்லமோ பலவே யானாது
கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு
மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு
முரனுடை நோன்பகட் டன்னவெங் கோன்
வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - கடைமங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இட்டப்பட்ட விளக்குப் போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணே நின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு கோட்டேன்வாழும் மயிலைப்போலச், [illegible]க்கிடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்கரையிடத்துக் கழியினின் விளைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆனேற்றினையுடைய சகடையினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன்; வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வள்ளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமை யையுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருதி.

(எ - று.)

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சியின் றமதியை உவமித்தமையின், இது நிலைப் பெயலுவமையாய்நின்றது. கடலல் — கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவரா னும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறுநோக்கி, கோன்பிட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆகாத வுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு வளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யா னும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவென்க்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப் படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண் டால், தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென, அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (௬௦)

(௬௧.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கும்
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்
புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்குல் விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழ முனையிற் றந்தையர்
குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்
எஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனின்
தாமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவன்

தெறுழ்வீ றழுங் கிணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மில்லமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே. (௨)

திணை * வாகை ; துறை - அரசவாகை.

சோழன் † இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

* முல்லையியென்றும் பாடம். † காலேகப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாரைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) வருகின்ற தூசிப்படையைத் தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்வேமென்மிகுதல் எவ்வண்ணமாவது? பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரது புண்ணைத் தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்த்த செய்யகையால் தமது மயிரைக் கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்திய படையினையுடைய போரின்கண் வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலதாருக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக் கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும் பச்சையிலைதின்னாராய்க் குளிர்ந்தநீரின்கண் மூழ்காராய் அவர்மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின் தாரினையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகின் விருந்துபெற்றனிர்; அதனாற்பொலிக நுங்கள்புகழ்.—

(வி - ரை.) அனந்தல் - பறைகொட்டுவோர்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக்கிடக்கின்றபடியைக் கண்டு, தம்மனத்தோடு கொண்டுகூறுகின்றாராதலான், நும்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும் விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல்வேமென்று தாந்தாம்நினைக்குநினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சொடு கூறிப் பின் பொலிகநும்புகழேயென் அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டு கூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்ற பட்டோர்துவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர் மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபடிகண்டு .... இனிச் சென்றுபொருக

வேறல் எளிதென வியந்துகூறியதாக வுரைப்பாருமுளர். (கூஉ)

(கூங.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடு துளங்கி
விளைக்கும் வினையின்றிப் படையொழிந் தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லாம்
மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்
தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொருநரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னா வதுகொ றானே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாணர் றறாஅ வைப்பிற்
காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவரை அக்களத்திற் பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி, இனிமேலுண்டாக்கும் போரின்றிப் படையியற்றுப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாளருடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால்விசிக்கப்பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின்கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர், செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்தபுனற்கண்ணேபாயும் புதுவருவாயறாத ஊர்களையுடைய அழகிய இடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு. (எ - று.)

அன்னோவென்னவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப்பட்டது. (௬௩)

(௬௪.) நல்யாழ் ஆகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி!
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
௫ பகைப்புலம் மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலைமுதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெடும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) கல்லயாழையும், சிறுபறையையும், ஒருதலைமாக்கிணையுடனே கட்டிப் போவோமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சிலவாகிய வளையையுடைய விறலி, யானையணி வகுத்த, இடமகன்ற, பாசறைக்கண்ணே ஆகாயத்தின்கண்ணே பறக்கும், எருவையும் புசிய ஊன்றடி தகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணே மருவிய, அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய, வேந்தனைக்கண்டு மிக்க நீரான் அடப்பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டேகுதற்கு. (எ - று.)

எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினுமமையும்.

விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைநீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ? எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கூச)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம்.

(கூரு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு
மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
வுவவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
திருசுட ரம்மு ணோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானொடுபொருது, புறப்புண்ணாணி, வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து நெய்கண்டதலையொழிய, தம் முடையகிளை வண்டார்ந்த மதுவையுண்ணுதலொழிய, உழவார் தொழில்செய்யு மோசையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறூர் விழாவினையொழிய, உவா

கூடிய பெரியகாலாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின் மலையுள்ளேயொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும் வேந்தன் முன்னுகைக் கருதியெறிந்து புறத்துற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடைய பகல், எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா.—(எ-று)

* பெருந்தோளாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
மையன் மாலையாங் கையறு பினையக்
குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி
யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநின்
னின்புறு பேடை யணியத்தன்
னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

(இ - ள்.) அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, தொல்லைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல, இரண்டுபக்கும் வளர்ந்துபொருந்திய மதியம், அரும்புநிலா விளங்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினது பெரிய துறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி, வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணே புக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப், பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும், நல்ல அணிகலத்தை தயளிப்பன், நினக்கு. (எ - று.)

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு, வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவல

விடவேண்டாதென்னுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தா மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆங்கவையடியுறையென்பதற்கு? ஆங்கவை நின் அடிக்கீ ழுறைவாளென்றனர் ஆருமுளர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பத னற்பயன் : மறவாது போதல்வேண்டுமென்னும் வினைவயிற்று! (கஎ)

(கூடி.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
2 கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணது
3 சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
4 திங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
(ரு) தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிசிராந்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
தணிபறை யறையு மணிகொடேர் வழிக்
கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே றாடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குருசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) உடும்பை உரித்தாற்போன்ற எலும்பெழுந்த விலாப்புடையினையுடைய சுற்றத்தது மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக் காணாதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சில்செவித்தாகிய யாழை இப்பாண்சாதிக்கு உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்றென்று வெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகிய பெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத் தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுநீர்த்த குழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச் சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன் உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து ஏவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காத மறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைத் தட்ட அத்துணையை மேற்கோள் தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண்வெய்யகள்ளினைப் பருகுவார் தம் நடுங்கு கையான் உகுக்கப்பட்ட நறிய சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறுதலில்லாத யானை நெடிய நகரிடத்து ஒலிக்கும் பறையினது ஓசை—

வியச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறர் வாயிலினையாமை நினைந்து, விப்பன், அவன்பாற்செல்லையாயின். (எ - று.)

செம்பொறியென்றது; *"வரையகன் மார்பிடை, வரையுமூன்றுள" என்னும் குணத்தை; திருமகளினிலுமமையும். உறக்கையோவென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்சுமந்தெழிலிய, அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவிலையும்.

---

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௬௪ :— "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள, புரைதபு பொன்புரை நாவு மூன்றுடைத், திருவமர் தோள்களு மமரர் கோன்களிற், றுருவுகொட் டடக்கையின் வீழ்வு கொண்டவே."

69 ...

புறநானூறு

மூலமும் உரையும். ஸ்ரீ

ஏது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் தொழிலெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்று புலாலையுண்ட பேய்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன் உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் மின்னிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநிற்றலும் உடையையல்லை; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின் கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கண்ணும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநிற்றலினும் உடையையல்லை; அதனால், ஆண்டுச்செல்வாயாக. (எ - று.)

தகைதார் - தகைத்தாரென நின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தையோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றதுமிலை; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடாயாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதாமரையென்னினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை. புகழ்த்தகையில்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளுள் முதலனபத்துநாழிகையும் அறத்தின்வழியொழுகிப், பின்பத்துநாழிகையும் இறைவினைமுறைமைகேட்டுச், செய்த பொருளைப், பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்ந்திருக்கலைக், கடம்பகற்றோர்வீற்றிருக்கை யென்றார். (௬௯)

(எ0.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண!
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
வினவ லானா முதுவா யிரவல!
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்
அடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்ப னாங்க ரூதும்
கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுதல்
இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

17 விறகுகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
18 தலைப்பா டன்றவன் ஈகை
19 நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் *கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தேன்போல இனிய கரப்புத்தொடைபொருந்திய சிறிய யாழை யுடையயாணர் கையத்தின்கண்வாழும் யாமையை காரகத்தின்கண்ணே கோத்தாற் போன்ற தண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது அறிப்போவீராக என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவலனே! யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; ஸ்தமரத்தின்கட் குளிர்ந்த பொய் கையைப்போலக்கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றநகரிடத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்விளைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன் கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மனத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைப் பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிசாறும் மயிரினையும் ஒள்ளியநுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறலியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையாவை; விறகைக் காட்டினின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாக்கர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொலென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க (எ - று.)

'பாண தணிக' எனக்கூறி வினவலான இரவல், விறலியொடு மென்மெலச் செல்லுவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்லையாகிஎன்னவுமைமையும் கனையுமுடையகாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றுப்போல்வதோர் தலைப்பாட்டென்றன்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (எ௦)

(௫௧.) மடைகலற | சானறு | மடங்கரு | வளைத்
2 தடங்காத் | தானை | வேந்த | ருடங்கையைத்
3 தென்னொளி | பொருது | மென்ன | வவரை
4 வீரம் | ரல்றத் | தாக்கித் | தேரோ
(ரு) டீர்ப்புறங் | காணே | னுயிற் | சிறந்த
6 பேரம | ருண்க | ணிவளினும் | பிரிக
7 தற்னிலை | திரியா | வன்பி | னவையத்துத்
8 திறனி | லொருவனை | நாட்டி | முறைதிரிந்து
9 மெலிகோல் | செய்தே | னாகுக | மலிபுகழ்

---

* கோலூழ்கியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாதனழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னொன்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்
வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே.

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

(இ - ள்.) சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடுபொருவேமென்றுசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைத்தேரமே புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறைகலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாகுக; மிக்கபுகழையுடைய வையையாறுசூழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் என்னுடைய கண்போலும் நண்பினையுடைய நட்டாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பியவனாகிப் பல்லுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாட்டுக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே, இக்குடியிற்பிறப்பினீங்கி யான்பிறப்பேனாக—எ - று.

'மெலிகோல்செய்தேனாகுக' என்பதனான் ஆகுகவென்பது, எங்குந்தந்துரைக்கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. (எக)

(எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்
இளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்
நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய
வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக!
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

(இ - ள்.) நம்மாற் சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ ரெனவும் இவன்றான் இளையனெனவும் யான் வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகையினையுமுடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத் தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தொடுங்கூட அவரைக் கைக்கொள்ளேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வோர், தாங்கள் சென்றடையும் நிழற்காணாது கொடியன் எம்முடைய வேந்தனென்றுகருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றுங் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடி மருதன் முதல்வனாக உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது

நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்றாற்புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்கு மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—(எ - று)

என்னிழல்வாழ்நரிகிய குடியெனக. உனையக்கூறியதனைத் திம்மியத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய தாகவுங்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அணுமையான். அகப்படே னாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தனைத் தாக்கி அகப்படேனாயின், கோலெனுக; இன்னும் யானு என் நிலவனா, புலவர்பாடாது வரைகவென, மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'கருதக் கனரே, நாடுமின் கூறுநர்' என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினோரென, கருதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நில வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம்.

(எஉ)

(௭௩.) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி,
ஈயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்;
இன்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றதெ
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளிர்
ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே.

3. திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் *நலங்கிள்ளிபாட்டு.

(இ - ள்.) மெல்லவந்து, எனது, நல்ல, அடியையடைந்து, எமக்கு, ஈயவேண்டுமென்று, தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச், சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற, உரிமையையுடைய, எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ, எளியது; இனிய உயிரேயாயினும், கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது, வலியைப், பாதுகாவாது, என்னுள்ளத்தையிகழ்ந்த, அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளங்கத், துயில்கின்ற, புலியை இடறிய, குருடன்போலப், பிழைத்துப்போதலோ, அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியையுடைய யானையினது, காலின்கணகப்பட்ட, வலிய, திணியமூங்கிலது, நீண்ட, முளையையொப்ப, மேற்சென்று, அவ்விடத்து, வருந்தும்படி, பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத, நெஞ்சத்தால், காதல்கொள்ளாத, பலவகைப்பட்ட, கரியகூந்தலையுடைய, பொதுப்பெண்டிரது, பொருந்தாத, புணர்ச்சியிடை, என்மாலை, துவள்வதாக.— (எ - று.)

'இரக்குவிராயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். நீதிக்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும். உள்ளிமென்றது, உள்ளத்தாற்சூழும் சூழ்ச்சியை. தன்மேம் பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது, தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமாகாது. (எ௬)

(எ௪.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்,
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

47, 74. 75.

மதுகை யின்றி வயிற்றுத் தீத் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யீன்மரோ விவ்வுலகத் தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணனோடு போர்ப்புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்பட்டுக், குடவாயிற்கோட்டத்துச், சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது, பெயர்த்துப்பெற்றுக், கைக்கொண்டிருந்து, உண்ணான், சொல்லித் துஞ்சியபாட்டு.

(இ - ள்.) பிள்ளை இறந்துபிறப்பினும், தசைத்தடியாகிய மணை பிறப்பினும், அவற்றையும் ஆளல்லவென்றுகருதாது, வாளாற்கு உதவலில் தவிரார் அரசராயிருக்க, பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத், துன்பத்தைச்செய்து, இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய, உபகாரத்தான்வந்த, தண்ணீரை, இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி, வயிற்றின்கட்டீயை யாற்றவேண்டித், தாமேயிரந்துண்ணும், அளவினையுடையாரை, அவ்வரசர்பெறுவரர்களோ, இவ்வுலகத்தின்கண்.—(எ - று.)

அளவையுடையாரை அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும், பெற்றிலேமெனப், பிறர்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டக்காவலரை.

அன்றி, இவனுண்மையுடையனல்லனென்று, வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்ப்படுஞமலிபோல, இடர்ப்படுத்திருத்திய, கேளல்கேளிர், வேளாண்சிறுபதத்தை மதுகையின்றி, வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித், தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி செத்துப், பிறப்பினும், ஊன்தடி பிறப்பினும், இவ்வுலகத்து, மக்கட்பெறுவாருளரோ வென, உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(எரு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்
பாறர வந்த பழவிறற் றாயம்
எய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
சிறியோன் பெறின தி சிறந்தன்று மன்னே!
மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்

விழுமியோன் பெறுகுவ னாயிற் றாழ்நீ ர
றுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை
யென்றூழ் வாடுவறல் போல நன்று
நொய்தா லம்ம தானே மையற்று
விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

திணை - அது ; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.
சோழன் நலங்கிள்ளிபாட்டு.

(இ - ள்.) தங்குடியின் முதியோரை, முதியோர்க் கூற்றம் கொண்டு போயிற்றாக, விதிப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசுரிமையைப் பெற்றேமாதலால், இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறை வேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்ற விண்ணின்கண்ணே பொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசாது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல்வம். (எ - று)

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தர வேண்டுமென்று, இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன்பெறுகுவனாயின், கன்றுநொய்தாமெனக்கூட்டி, வினைமுடிவு செய்க.

மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை. (எரு)

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை
யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து
செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்

௧௦) பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்
பொருது மென்று தன்றலை வந்த
புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக்
குன்றூர்கிழார் பாடியது. *

(இ - ள்.) ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும், ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும்
புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னே தொட்டு இயல்பு; இன்றையின் முன் கேட்-

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேன்; இரண்டு தாளையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின்கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஓசையினிய தெளிர்ந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதக்க காடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்து வந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட் கொல்லுதல்.—(எ - று.)

ஒருவனையொருவன் அடுதலும், தொலைதலும், புதுவதன்று; இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர் நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு கண்டகச்சூடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

(எஎ.) * கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணி தார்பூண்டு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயின்
உடன்று மேல்வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) சதங்கை வாங்கப்பட்ட காலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக், குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரை நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடே சூடிக் குறியவளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெற நின்றவன் யாரோதான்? இளையோனாயினும், அவன் கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழிந்து உணவும் இன்றுண்டனன்;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாட்டினுள், வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு, உதாரணமாகக்காட்டினர், நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாக வெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை, நகைத்ததும் அவனிதனது மிலன்; இவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆர்வத்தின்கண்ணே, ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தச் சென்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ் வாறுசெய்தேமென்று தன்னைமிகுத்ததுவும் அதனினுமிலன் - (எ - று.)

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு. இறுத்தன்றென்பது, இறீந்தன்றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றாள்
அணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருநனு மிளையன் கொண்டியும் பெரிதென
எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்
புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
ஈண்டவ ரடுதலு மொல்லா னாண்டவர்
மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்
தந்தை தம்மூ ராங்கட்
டெண்கிணை கறங்கச் சென்றாண் டட்டனனே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வளைந்த சந்துகளாற் பொலிந்த வலிபொருந்திய, போரின்கண் நிலைகலங்காத, பொறையினையுடைய, தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன், மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பியதோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்று மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய், நின்றவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக, அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும்

[illegible] அவ்விடத்து அரை

10 மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளித்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—(ஏ - று.)

தந்தைதம்மூரெனத்தன, "எவ னிலையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றாற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி, உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய வூர்களை. (௪அ)

(௭௯.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி

2 மன்ற வேம்பி னொண்குழை மலைந்து

* மதனுடை நோன்றாளென்றும் பாடம்.

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த
௫ வம்ப மள்ளரோ பலரே
யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையநகர்வாயிற்கண், குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையை யுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடே நடந்து வெய்ய போரை யுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடேபகைத்த நிலையில்லாத மறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணர வருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எகூ)

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதிந் தின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுக் கின்றே
௫ நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல
விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே.

திணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.
சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றானைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய, ஆமூரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியூக்கு மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி, முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றுகொன்றநிலையைக் கண்டால் உவப்பினும் உவவானாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய இத்தன்காண்பானாக. — (எ - று.)

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்தானை விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பானாயின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

'பணைமுயலும் யானைபோல' வொருதலை யொசிய வெற்றி' என்று பாடமோதி, 'அம்மல்லன்முற்கூறாயினும் பிற்கூறாயினும் ஒருதலைமுறியமோதி' யென்று உரைப்பாருமுளர். இல் - விழைவின்கண்வந்தது. (௮0)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே;
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னாவே;
யார்கொ லளியர் தாமே யார்நார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடைய களிறு, கார்காலத்து மழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாரால் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவித் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்.—(எ - று.) (அக)

(அஉ.) சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது
போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன் றுமாதோ;
ஊர்கொள வந்த பொருநனொ
டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக, அவ்விழாவிற்கு உதவப்போகவும், தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப் பொருந்தினாளாக அவள் பேய்கோளிற்கு உதவப் போகவும் வேண்டிப் பெய்கின்ற மழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப் பிணிக்கும் புலைமகன் கையதாகிய வாரைச்செலுத்தும் [illegible]

தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகைய[illegible]ார். —(எ-று.)

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி, ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெனப், பெண்ணீற்றுற்றென, இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

---

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டூசிக்குப் பல அடை கூறி, அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வாளாது கூறினனாயினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினாம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனொடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினன் ஒருகணத்துள்ளே பல்வேந்தரை ஒருங்குவேறற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், ௨௦ - ம் சூத்திரவுரை].

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்ணீற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர். (அஉ)

(அங.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
அடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே
யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்றும்
ஒருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மையலூரே.

திணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாயகன் †மகள் நக்கண்ணையார் பாடியது.

(இ - ள்.) அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும், மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு என்னது வளை என்னைக் கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன்; அவன் பகையைக் கொல்லுந்தோளைத் தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரை நாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும் யாயேயாதல், அவையேயாதல், ஒருகூற்றிற்படாதாகி, யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர். — (எ - று.)

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், (வளைகழலுதற்கு) அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மையலூர்' என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருந்தும் என்கூற்றிலுமில்லாது, என்காதலறிந்து அவனொடு கூட்டுவியாத யாய்கூற்றிலுமில்லாது, இருவர்கூற்றிலும் நின்று மயங்குகின்ற ஊரென்றுரைப்பினுமமையும். (அங)

(அச.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே!
யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே!
போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே
கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்கண்
[illegible]

[illegible] முழுதுங் கழுந்தமளளாக
6 நும்மனோர் செல்லுந் துறையின் னன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடைய தலைவன், கண்ணுழைபுந் தவறுமையாற் புற்கை நுகர்ந்தானினும், பகைவரஞ்சத்தக்க பெரிய தோளையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும், பலகாலுங் காணப்பெறினும், மெய்யுறப்பெறாமையின், வருந்திப்

* அடுதொறுமுயங்கலென்றும் பாடம்.
† மகள் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தினையுடையேமாயினேம்; போரையேற்று என்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவூரின்கட் போர்செய்தற்கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலியைப் பெரிதும் இன்பமுற்றுப் போந்தவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—(எ - று.)

என்னை புற்கையுண்டும், பகைவெல்லும் பெருந்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையிராம், பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுதிகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.

உமணர் வெரூஉம் துறையன்னனென்றதனாற்பயன்: விருந்தயர்ந்தின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனேவென்னும் நினைவிற்றுக்க. (அசு)

(அரு.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு ம்

மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு ம்

யாடா டென்ப வொருசா ரோரே

யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே

(ரு) நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே

யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மில்

முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று

யான்கண் டனனவ னாடா குதலே.

திணையுந்துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும், என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் றென்றுசொல்லவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒக்க [illegible]

பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன ; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனது வலையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனது வென்றியாதல் யான்கண்டேன். (எ - று.)

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவளது ஆர்வந்தோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு ; ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். ()

(அகா.) சிற்றி னற்றாண் பற்றி நின்மகன்
2 யாண்டுள் னோவென வினவுதி யென்மகன்
3 யாண்டுள் னாயினு மறியே னோரும் ;

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல,
ஈன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

(இ - ள்.) சிறிய இல்லின்கண், நல்லதூணைப் பற்றிநின்று, நின்மகன் எவ்விடத்துளனோவென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண். - (எ - று.)

'ஈன்றவயிறோவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும், அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஓருமென்பதூஉம், மாதோவென்பதூஉம் - அசைச்சொல். (அசு)

(அஎ.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

† அதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர்; போரின்கண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும், ஒருவீரனுளன்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர், தேர்க்காலை யொப்பன். - (எ - று.)

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க.

(அஅ.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
2 டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிறல்
3 ஒளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
4 கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௨௧-ம் சூத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமானஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

88. 89. 90.

XXXVIII.

௫ விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணா வூங்கே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) எப்பெற்றிப்பட்டீராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்று சொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குந் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற நுண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் களவேள்வி முதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்ல போரைச் செய்யும் முழாப்போலுந் தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக் காண்பதற்குமுன்; கண்டால் அது செய்தல் அரிதாகலான். (எ - று.)

என்னையைக் காணாவூங்கு, யாவிராயினும், பொருதுமென்றல் ஓம்புமினெனக் கூட்டுக.

(௮௯.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி!
பொருநரு முளரோ நும்மகன் றலைநாட்டென
வினவ லானாப் பொருபடை வேந்தே!
௫ எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று
பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்
அதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மணிக்கோவையாகிய, அணியாற்பொலிந்த, ஏந்திய, பக்கத்தினையுடைய, அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும், மையுண்டகண்ணினையும், ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி! என்னோடு, பொருவாருமுளரோ, நும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென, என்னைக், கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே! நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு, அஞ்சாது, எதிர்மண்டும், பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண், தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது, காற்றெறிந்த, தெளிந்த, ஓசையையுடைய, கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்று மகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன். — (எ - று.)

'மதுகுதண்' என்றது, அதன்கண் திசையை. போரென்றது போர்ப் பறையை. (அகூ)

(கூ௦.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்
ஒண்டபல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்

XC, XCI,

மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்
அச்சொடு தாக்கிப் பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய
வரிமணன் ஞெமரக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
எழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வன்கை மழவர் பெரும
இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

திணையும் துறையும் அவை.	
அவனை அவர் பாடியது.	

(இ - ள்.) முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலைதழைத்த குளவியுடனே நாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்கவல்ல மானினமுமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரமிகுதியாற் பார் அச்சுமரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அதுபோல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலே பொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வலியினையுடைய கையினையுடைய வீரர்க்குத் தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண்ணைக்கொண்டு, ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—(எ - று.)

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வன்கையை மழவரொடுகூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மறப்புலி கடென்பதுவும் பாடம். (௯௦)

(௯௧.) வலம்படு வாய்வா ளேந்தி யொன்னார்
களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை
யார்கலி நறவி னதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி
பால்புரை பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற் றொருவன் போல

7 மனனுக பெருமையே தொன்னிலைப்
8 பெருமை விட்ட கதி தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா
தாதனின் னகத் தடக்கிச்
சாதனீங்க †வெமக்கீத் தனையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

(இ - ள்.) வென்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின்கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதியினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை நுதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலைபெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின்கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது, அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.— எ - று.

'நீலமணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல, நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும! நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (௯௧)

(௯௨.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை;

யென்வாயச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
கடிமதி லரண்பல கடந்த
நெடுமா னஞ்சி நீயருண் மாறே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாழோசைபோல இசையால் இன்பமுஞ்செய்யா ; காலத்தோடும் கூடியிரா ; பொருளும் அறியவாரா ; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல் ; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக், கீந்த, வுரவுச்சினங், கனலு, மொளிதிகழ், நெடுவேற் லரவக், கடற்றானை யதிகனும்” என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி - கூகூ - க0௩].

† எமக்கீத்தோயேயென்றும் பாடம்.

ஙன, புகைவரா காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால். — எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என் வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாழென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (கஉ)

(கூ௩.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமார்
அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி *பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த
நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
அருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவன் போருது புண்பட்டுநின்றானை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) திண்ணிய பிணிப்பையுடைய முரசம், இழுமென்னும் ஓசையை யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னோடு எதிர்த்துவந்தோரது தூசிப்படையைப் பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக் கெட்டுப்போகலிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத் தான் இறந்த உடம்பினைத் தழீஇத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற் படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய புதிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையேயுற்றுக்கோ

* தருப்பையிற்கிடத்தி, வாளாற், போழப்படுதல், அரசகுலத்தினர்க்கு இயல்

யப்பதைப், பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டாலுமுணர்க ; உகூ - வது சிறைவிடு காதை : "தோற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்தச், செற்ற தெவ்வுந் தேயந் தமதாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புகள் மன்னர் செல் வழிச் செல்கென, மூத்து விளித லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே."

டாக கல்லூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய, வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியுடைக்கும் இழிதகவிற் பிழைத்தார்கள், விழியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்ணிக்குப்புகுகின்ற மதத்தினையுடைய, தலைமை பொருந்திய ஆனை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொருதற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தலைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—(எ-று.)

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி, விழுப்புண்பட்டோராற்றால், நின்னொடெதிர்த்துவந்தோர்தாம், பீடின்மன்னர்விளிந்த யாக்கைதழீஇ, நீள்கழன்மன்னர் செல்வுழிச்செல்கென, வான்போழ்த்தடக்கலும், உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னொடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசுமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனானும், வான்போழ்த்தடக்கலுமுய்ந்தனரென்றதனானும், வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற்பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென் றுரைப்பினுமமையும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னொடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை இழிவுசிறப்பு. வான்போழ்த்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத் தோலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வான்போழ்த்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென

எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கக)

(கச.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனது வெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடைய துறைக்கட் படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணுதற்கரிய மதம்பட்ட நிலைமை எவ்வாறு இன்னாதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின்பகைவர்க்கு இன்னாய்.—(எ - று.)

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினுமமையும். (கச)

(கரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்
உண்டாயிற் பதங்கொடுத்து

இல்லாயி னுடனுண்ணும்
இல்லோ ரொக்கற் றலைவன்
அண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன்தூதுவிடத், தொண்டைமானுழைச்சென்ற, ஔவைக்கு, அவன்படைக் கலக்கொட்டில்காட்ட, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடலிடத் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு, நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்குநுனியுமுரிந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின, எக்காலும்; செல்வமுண்டாயின், உணவுகொடுத்து, இல்லையாயின், உள்ளதனைப் பலரோடுகூட வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய நுனியையுடைய வேல். (எ - று.)

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். 'சிதைந்து .... குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர; வைநுதிவேலாகிய, அவை, கொற்றுறைக் குற்றிலவிடத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும், வெற்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக்கலின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கரு)

(கூகா.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிளையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன் பொகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்து அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இளையோனுக்குப் பகை இரண்டு தோன்றின; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள் பசப்பத், தோள்மெலியத், தன்னைப் பார்த்த மகளிரை

நெஞ்சபிணித்ததனால், அவர் துனிகூருதலின், உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் விடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்கும் தப்பாமற் செம்மறியாட்டுத்தசையைத்தின்ற, சுற்றத்துடனே, யாறுங் குளனும்தலாகியவற்றின் துறைநீரை, அவன்யானை, முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைநீரைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—(வ - று)

பசந்து நுணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வெற்றிச்சிறப்புங்கூறியவாறு. ஓகாரம் — அசைநிலை. (௯௬)

(௯௭.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்த வாள்
உடன்றவர் காப்புடைமதில் அழித்தலின்
ஊனுற மூழ்கி உருவிழந் தனவே;
வேலே, குறும்படைந்த அரண்கடந்தவர்
நறுங்கள்ளின் நாடுநைத்தலிற்
சுரைதழீஇய இருங்காழொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந் தனவே;
களிறே, எழூஉத் தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
குழூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
பரூஉப்பிணிய தொடிகழிந் தனவே;
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே;
அவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றானைப்
பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே;
ஆயிடை, உடன்றோருய்தல் யாவது? கடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே; மறுப்பின்
ஒல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுங் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்
இறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(இ - ள்.) போரைச்செய்தற்குப் படைபெயர்ந்து, உலாவி, விரும்பி, உறைகழித்தவாள்கடாம், பகைத்தவரது, காவலையுடைய, அரணையழித்தலால், அவிர்தலைசயின் கண்ணே, உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடிவிழந்தன; அவன்வேல்கடாம், குறும்பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று, அப்பகைவரது, உறிய மதிலையுடைய, நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய சரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்திற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய இம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவுகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னாலியன்ற, தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிகைகவும் இன்னிவடிவாகவும்செய்து, செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுளது! பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய புழையலூர் நுங்கட்கு உரித்தாகவேண்டுவீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்பணியினது துனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட, இனமாகிய, சிலவாகிய, பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரது தோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின். — (எ - று.)

அறிந்தாமேனென்றகருத்து: அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரண். கடற்றூனையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய, அவன் றானுமென்க.

(கஎ)

(கூஅ.) மூனைத்தெவ்வர் மூரணவியப்

2 பொருட்குறுகிய | ருதிமருப்பிணி | ன
3 ரின்களிறு | செலக்கண்டவர் |
4 மதிற்கதவ | மெழுத்செல்லவும் |
௫ பிண்ணமுழுக்கக் | கள்ளுழுக்கிச் |
6 செல்வஞ்சிறுய | மருக்குளம்பிணின்
7 னினநன்மாச் | செலக்கண்டவர் |
8 கவைமுள்ளிற் | புன்மூயடைப்பவும் |
9 பார்புறச் | சேர்க்கோல்தரத் |
க௦ தோல்செறிப்பிணின் | வேல்கண்டவர்
11 தோல்கழியொடு | பிடிசெறிப்பவும் |
12 வாள்வாய்த்த | வடுப்பாக்குநின் |
13 மறனமைந்தர் | மைந்துக்கண்டவர் |

புண்படு குருதி யம்பொ டொக்கவும்
நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
றுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றார்
இரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைந்
திறங்குகதி ரலமருகழனிப்
பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்றவள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்ந்துகுறைந்த துனியுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதிதாக விடுதற்குப் பழையன போக்கவும்; பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேல முள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும்; நின்பகைவரது மார்பின்கண்ணே திறந்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் கிம்புடனே கைக்கீட்டைச்செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும்; நீயோ வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருந்து தன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவிரங்கக் கெடுவதுகொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து விளையும் நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—(எ - று.)

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையையென்னும் வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையையாதலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக்

கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை. (கஅ)

(கூகூ.) அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா நெடுவே

ெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குர லுரசி னெழுவரொடு முரணிச்
சென்றமர் கடந்துநின் னாற்றல் தோற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொல் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும், அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொணர்ந்துதந்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காவினையும் நாடோறும் புதிய சாம்புலராத புலாலையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய எழிலாஞ்சனையும் நாடதலையுடைய ஒருநாளும்நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய எழுவரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண் வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், மாறுபாடுமிக்க கோவலூரை அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளை.-(எ - று.)

இன்றும்பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் நின்பெருமையாற்பாடினான்; பிறராற்பாடப்படுதலரிதென்றவாறாம்.

நின் ஆற்றறோற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும், புடையலையும், காவையும், வேலையுமுடைய, நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல். மூவரொடுமுரணியென்றும், முரணடுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூழார்கார - வானோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா. இவனுக்குப் பனந்தார் கூறியது, *சேரர்க்கு உரித்தாதலின். எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுங்கூடி ஒருங்குபாய் அவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகூடிநின்ற நன்மையும் நிலைமையுமாகிய தலைமையினுடைமையும். ()

(௬00.) ஐயத் திவேலே காலன் புனைகழன் ;
2 மெய்யத் திவிப் பீற்றது பசும்புண் ;

* உதியவேந்தர்க்கெனின் என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
உச்சிக் கொண்ட ஊசிவெண் டோட்டு
வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
இன்னு மாறாது சினனே யன்னோ
உய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல்; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, சரம்புலராத பசியபுண்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னும்நீங்காது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரைவெகுண்டுபார்த்தகண், தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின.—(எ - று.)

காலன்புனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவர்நோக்கிய கண் சிறுவனை நோக்கியும் சிவப்பானா; ஆதலால், அன்னோ! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தனரல்லரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமையும். (௧00)

(௧0௧.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பன்னாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
அணிபூ ணணிந்த யானை யியறேர்
அதியமான் பரிசில் பெறூஉங் காலம்
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலநாளும் பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாள்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலம் நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனது கோட்டின் இடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல எமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தாள் வாழ்வதாக. (எ - று.)

அதியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம் போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிதுதாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக் குறைக்கப்பட்டது; அருந்தேன முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமமையும். (௧0௧)

(௧0௨.) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
யவலிழி யினு மிசையேறினு
மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்
கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்கள்
நாணிறை மதியத் தனையை யிருள்

பாவண ந்தாங்கன் னிழல்வாழ் வோர்க்கே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன் பொருட்டெழினியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) எருதுகள் இளையதாம்; நுகம்பூண்டலைமிதியா; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும், மேட்டிலே ஏறினும், அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யாரென்றுநினைந்து, உப்புவாணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்று புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய்! நீ திங்களாகிய நாள்நிறைந்த மதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது.—(எ - று.)

திங்கள்நாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழி

ஏடையவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேமவச்சு உதவினாற்போல் நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதனைநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே யிளைய நுகமுண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து வினைஞர் சேமவச்சுயாத்தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (க0௨)

(க0௩.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முதல் இருந்த சில்வளை விறலி!
செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்;
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே, பல்வே லஞ்சி;
பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப
அல்லலுற் றுக்காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அதியமானெடுமானஞ்சியை அவ்வையார் பாடியது.

(இ - ள்.) காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி, இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்த்த என்மண்டையை இட்டுமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முகில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயா

மல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன் ; அவன்றாள்வாழ்க.—(வி - று.)

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி ; பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து : பகைவர்பால் இறைகொண்டபொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேஞெனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு.(கoந)

(கoச) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுதும் நும்மை
ஊர்க்குறுமாக்க ளாடக் கலங்குந்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கும்

---

* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.

மீப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை
நுண்பல் கரும நினையா
திளையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு யாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின்கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறைவனது நுண்ணிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.— (எ - று.)

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும்; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றது, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (௱௪)

(௱௫.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி!—
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்த துளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்திலே நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய, நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரினும் மிகவினிய மென்மையினையுடைய வேள் †பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— (எ - று.)

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, "கொடுக்கி லாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப் பாரிலை" என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழவாலாகக் கோடு தோறிழிதரும், அருவிநீரினும், இனியவெனவினையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றிநின்றன. (க0௫)

(க0௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நல்லனவென்றும், தீயனவென்றும், சொல்லப்படுவன, சூடும்பூவாதலால், அவை இரண்டினும்வைத்து, எண்ணப்படாத, குவிந்த, பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னா; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும், புல்லியகுணங்களையுடையாரும், செல்லினும், பாரி, கைவண்மைசெய்தலைக், கடப்பாடாகவுடையன்.—(எ - று.)

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, பூதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றோரென்றுமுரைப்பர். (க0௬)

க0எ.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்;
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே, புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—(எ - று.)

✓ உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப், பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப், பழித்ததுபோலப், புகழ்ந்தவாறு. (கஙஎ)

✓ * வேண்டேமென்னுமென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௩௰-ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போரேத்திக், கொடாஅர்ப், பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை யேத்தியதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் ௩௨-ம் சூத்திரத்திற்கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கoஅ.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
ஆர மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னா னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால், அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அணுகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னானாய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—(எ - று.)

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (கoஅ)

(கoகூ.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே!
நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினும்
உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே!
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே;
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே;
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே;
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே;
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் சுனையே; ஆங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றி னிராயினும்,
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்,
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்;
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே!
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே,
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே!

திணை - காஞ்சி ; துறை - மகண்மறுத்தல்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கது, பாரியுடைய பறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீவிர் மூவேந்தரும் சூழினும் உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன,

நான்குவிளையுளையுடைத்து; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்விளையும்; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழவிருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் பவரழித்து கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின்கட் சுனை; அவ்விடத்து மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; நுமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: விடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும்விறலியர்பின்வர, ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—(எ - று.)

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்விளையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும்

தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருதியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றவிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானையென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (கoகூ)

(ககo.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
உடன்றன ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்;
யாமும் பாரியு முளமே,
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.
மூவேந்தரும் பறம்புசுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிறத்திருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது; முந்நூறு ஊரையுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்நூறூரும் பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி, மலையுமுண்டு.—(எ - று.)

---

* புலவுழந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது நமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (ககo)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே!
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே!
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே. —

திணையும் துறையும் அவை.
அவ்வை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின். — (எ - று.)

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மையால், மயக்கி, வென்றுகோடல், அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளார்;
இற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

(இ - ள்.) மூவேந்தரும், முற்றியிருந்த, அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய நிலாவின்கண் எம்முடையதந்தையையுமுடையேம்; எம்முடையமலையையும் பிறர் கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது, இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றெறிந்த முரசினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம். — (எ - று.)

இங்ஙனே மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(ககங.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவும்
2 அட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
3 பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
4 நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே
ரு பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
6 நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதனம் பழிச்சிச்
7 சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும், ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அடப்பட்டு அமைதொழியாத கொழுவிய தசையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்க செல்வமுமிருந்தது எம்மோடு நட்புச்செய்தாய், முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வாருங்கண்ணை யுடையேமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முன் கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து.—(எ - று.)

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆணுக்கொழுந் தலையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்தலையெனினுமமையும். (கக௩)

(ககச.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்றும் மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்று சொல்லியது.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துநின்றோர்க்குத்தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின் றோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகட்டப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல, மதுப்பிழிந்துபோகட்டப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின் றும் வார்ந்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—(எ - று.)

நெடியோன்குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்த காணாதார்க்கும் செவிப்புலனாகத்தோன்றும் அவனுடையமலைத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக் கட்புலனாகத்தோன்றுமளவாயிற்றெனக் கையறுதுக்கூறியவாறாகக்கொள்க. (ககச)

(கக௫.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்

115.

116.

கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பலவே
லெண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய இனியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கள்விரம்பி வாக்கவேண்டி வடிக்க, உக்க, இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—(எ - று.)

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும், அவனுளனாயின், உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககசு.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்குல்
ஏந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்
பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கின்
ஈத்திலைக் குப்பை யேறி யுமணர்
உப்பொயி லொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவும்
கலையுங் கொள்ளா வாகப் பலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்
யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே
அண்ணல் நெடுவரை யேறித் தந்தை
பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார், போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானை வேந்தர்
பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

14 திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகைவிழ்ந்த புறவிதழொடித்து முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையையுங் குலை,

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும் இனியமுறுவலையுமுடையமகளிர் புல்மொய்த்த கவலையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்க்குமுளைத்த சுரைபடர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி, உமணர் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; கோவேன், யான்; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரியமலையின்கண்ணேயேறி, முசுக்கலை தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு தாலமன்றாகவும், மரங்கள்பலவும், காய்ம்பழமுமுதலாயினவற்றை, விளைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத, அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய, உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும், கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசாது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய, மனஞ்செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்—(எ - று.)

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை. நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர் களிமாவை எண்ணுவோர்; இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவர்; இதற்கு நோவேன்யான்; என்றவாழ்நாள் கெடுவதாகவென வினைமுடிவு செய்க.

அற்றேயென்னும் ஏகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறிதோர்தொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (கக௬)

(கக௭.) மைமீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலகம் நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க்கண்
ஆமா நெடுநிரை நன்புல் லாரக்
கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
ஆய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும், எல்லாத்திசையினும் புகைதோன்றினும், தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளி போக்குறினும், வயலிடம் விளைவு மிகப், புதலிடத்துப் பூமலர, மனையிடத்துக் குழவியையீன்ற, மேவிய கண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை, நல்லபுல்லைமேயக், கோல் செவ்விதாகலின், அமைந்தோர் பலராக, மழைபிழைப்பறியாத, புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் நுண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—(எ - று.)

பல்கியென்பதனைப் பல்கூவெனத்திரிக்க.

அரிவையர் தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

என்றதனாற்போந்தது: புன்புலத்தாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினன் உள்ளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செலுத்தாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (ககஎ)

(ககஅ.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
எண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
றேர்வண் பாரி தண் *பறம்பு நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவ்வூர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாறையும் சிறுகுவடுங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப்பிறைபோலும், வளைந்த கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியது குளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ-று.

நாடுகுளங்கீள்வதென, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. மாதோ - அசைநிலை.

(ககஅ)

(ககசு.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த் தநதுங் கொல்லோ
நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்தும்
இரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவ்வூர் பாடியது.

(இ - ள்.) கார்காலத்துமழை பெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்றுமுகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்து மெல்லிய தினையாக

* "கரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்பது

[அடி. அஎ - கக].

லிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரின்மிகுத்தும், இரவலர்க்கு வழங்கும் வண்மையையுடையவனது நாடு.—(எ - று.)

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடுமுடிந்தது.

வள்ளியோனொடு, இன்னளைப்புளித்து ; யாணர்த்து ; அது நந்துங்கொல்லோ வெனக்கூட்டுக.

இதறுமென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி ; புளிமாவென்றுரைப்பாருமுளர்.

(கஉ0.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் போகி யொருங்குபிணி விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய்க் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
பெருந்தோ ளாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
இரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
ஆடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவர்
ஓடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிறல் நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஓங்கிக் கரிய தண்டோடு

எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரிந்து; கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்துச் சீர்தாகவிளைந்த புதியவரகையறுக்கத் இளையயரிய எள்ளிளங்காய்கறுப்ப அவரையினது கொழுவிய கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய் அறுக்குஞ்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலைதுள்ள அதனோடு சோற்றையிட்டு ஊட்டுதற்கு பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த இருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டோனும் பின்செல்லாது கண்டுநின்று போரையவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—(எ - று.)

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நீந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதீறாகநின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன. பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விலைசப்பச் சோறட்டு மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மையை உள்ளும் முதிர்ந்தவென்றியையும். (௧௨௦)

(௧௨௧.) *ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிதும்
ஈதலெளிதே மாவண் டோன்றல்

து நற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனை நினைந்து நான்குதிசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடைய தலைவ! நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.—(எ - று.) (கஉக).

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருட்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே ;
அழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே ;
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
ஏத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி
வாழ்த்தினர் வரூஉ மிரவல ரதுவே ;
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
யரிவை தோள ளல்லதை
நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொல்லுதற்குப் பகைவர் [illegible] கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு ; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது ; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று, அம்மூவர்பானின்னுமவர்தோர் தனித்தனிபுகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது ; ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றுசொல்ல நின்றடையையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய் ; இதற்குக்காரணமென்னை.—(எ - று.)

ஏத்தினர்தரூஉமென்று, பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவருள், யானொருவன் ; எனக்குத், துப்பாகியரென, அம்மூவரும், ஏத்தினர்தரூஉ மென்று, உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது ; கூழ் இரவலரது ; அரிவைதோளல்லதை, நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு, யாதும், இல்லையாயிருந்தது ; நீ பெருமிதத்தையுடையையா[illegible]

CXXIII. (கஉங.) நாட்கள் ஞெண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேரி தல்லலே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலயன்
மகிழ்ந்தீத்த விண்முயணி நெடுத்தேர்
பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

21 திணையும் துறையும் அவை.
3 அவ்வை அலூர் பாடியது.

(இ - ள்.) நாட்காலையே மதுவையுண்டு நாளோலக்கத்து மகிழ்ச்சியை மகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழினையுடைய மலையன் மது நுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்த தேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினது துளியினும் பல. — (எ - று.)

இதன்கருத்து: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉ௩)

(கஉ௪.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குந ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நல்லநாளன்றாகப்போகிப், புள்நிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச், செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக், கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லினும், வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட்டு ஓசைமிகுந்து ஒலிக்கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையனுடையவனைப்பாடியவர்கள். — (எ - று.)

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (கஉ௪)

(கஉ௫.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச் சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரூஉக்கண் மண்டையொ டூழ்மாறு பெயர
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே
நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த வல்லாள
நின்மகி ழிருக்கையே
உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு
நல்லமிழ் தாக நயந்துண்ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்

கல கட்கதட முவெனுரு ஊ ற்கூ றும்மே
11 வெஞ்சீ இயோ வில்லென்
12 கழலிணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
13 விரிந்து வந்த சமரந் தாங்கிய
14 வல்வேன் மலைய னல்ல ளுமின்

நல்லமர்க் கடத்த லெளிதுமன் னமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிற்கூ றும்மே:
தொலைஇயோ னிவனென
ஒருநீ யாயினை பெரும! பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
திருத்தகு சேஎய் நிற்பெற் றிசினோர்க்கே!

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பருத்தி நூற்கும் பெண்டாட்டியது கிழிந்த பஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவிய தடிக்கண் பெரிய உடைவிடத்தையுடைய கள்வார்த்த மண்டையோடே [illegible] நற்கொன்று மாறுபட்டு உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ! நின்னைக் காண்பேன் வந்தேன்; பகைவரது வலியைத் தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்! நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத் தின்றாற்போல, நினது தாளாற்றலாற் செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பி யுண்ணுங்கள்ளு, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும் யானைபட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென்று நின்னையே மகிழ்ந்து சொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற் சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி மிசைந்து வந்த போரைத் தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலையனல்லனாயின் நல்ல போரை வெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்னையே புகழ்ந்து சொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனுமாயினை, பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேஎயையொப்பாய், நின்னை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு. (எ - று.)

அனுவலன்னவினையென இவையும். நிலக்கவர்பென்பது, தவரவென்த் திரிக்கப்பட்டது; எமது நிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்கு வழங்கி, எஞ்சியது உண்டிலான், அழிதின்றாங்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடிபாயின. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்தி நின்றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய் நின்றது. மன் - கழிவின்கண் வந்தது.

பெரும! சேஎய்! வென்றோனும் வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனால், நிற்பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலின், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்றாங்கு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை, வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

'நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை' என்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும். பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுண்ட உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (கஉரு)

(கஉசு.) ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்
ஓடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக
வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே
நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குல்
துயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந
தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய
நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்
இரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு
சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
பொலந்தரு நாவாய் *ஓட்டிய வவ்வழிப்
பிறகலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
இன்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிநன் றும்
நண்ணாத் தெவ்வர்த் தாங்கும்

... யணையம் பட்டபை நாமுழ வோமே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்றுறை.

மலையமான்திருமுடிக்காரியை மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்கொண்டு பாணரது தலை பொலியும்படி செய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபினுள்ளாய்! நின்னைநக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவேமாயின், இராப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

* ஓட்டாவழியென்றும் பாடம்.

ஆருயிரையுமுண்டாய மூன்னோர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக; நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற அந்தணனாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பரந்த புகழ்விற்பப்பாடினன்; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும், எமது மிடிதுரக்க நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்தனம், யாங்கள்; முட்போதும் பல்வினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு இனர்க்கொலிப்பித் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்பட்ட பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிதறவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய். (எ - று.)

உரவோன்மருக, பெருக, நாடுகிழவோய், நின்வயிற்கிளக்குவமாயின், அந்தணன் இனியொடும்பொருவு இன்சிறப்பப்பாடினன்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதீர்த்தலின் இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனினுமமையும். வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வரப்புண்டனமென்னினுமமையும். (கஉசு)

(கஉஎ.) *களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக் கொண்டுபோம் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனார்களாக, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே நாட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்த வினைச்செல்வனைப்பழித்தது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ - ம் சூத்திரவுரை].

கரிய மங்கலியசுத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; நுகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை யொவ்வாது.—(எ - று.)

என்றதன் கருத்து: செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோலன் றிருப்பினும், ஆய்கோயில் வறிதெனினும், அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
இரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
பாடின் றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பின்
அன்னச் சேவல் மாறெழுந் தாலும்
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்
ஆடுமகள் குறுகி னல்லது
பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊர்ப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாழும் மந்தி பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழல்விடப்பட்ட வீரவளையினையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடற்செல்லு மகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—(எ - று.)

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉகூ.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து

வேங்கை கமழ்ந் திற்குரன் வயங்குந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்
ஆஅய் அண்டிரன் அடுபோ ரண்ணல்
இரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னானா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட் குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்குழாயின்கண் வார்த்திருந்து முதிர்ந்த மதுவைநுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யுந்தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆனைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும்பூக்குமாயின், இமையாத ஒரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின், அம்மீன்றொகை அதனுக்குத் தப்பாது. (எ - று.)

யானையிற்பிழையாதென இயையும். மன் - அசை. (கஉகூ)

(கஙo.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
கின்முகங் கரவா துவந்துநீ யளித்த
வண்ண லியானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணாகிய ஆரத்தையுடைய ஆயே, நினதுகாட்டின்கண் இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டநாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகடப்பட்ட வேலினும்பல. (எ - று.)

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து : படைக்கலமில்லாதானை எதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கங0)

(கங௧.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின கொல்லோ
களிறுமிக வுடைய விக் கவின்பெறு காடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.) முகிலினம் சென்றுறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுன்னைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது
கள

மலையைப்பாடினவோ? களிறுகளை மிகவுமுடைய, இத்தக் கவினையுடையகாடு.— (எ - று.)

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும், அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஓர்பெயர். (கஙக)

(கஙஉ.) முன்னுள் ளுவோனைப் பின்னுள் ளினேனே
ஆழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே!
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே!
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயம்
தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்
பிறழ்வது மன்னேயிம் மலர்தலை யுலகே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாவரினும், முன்னே, நினைக்கப்படுமவனைப், பின்பே நினைத்தேன் யான்; அவ்வாறுநினைந்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம், அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும், கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும், பாழ்பட்ட வூரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமாக், குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையினீரை நுகர்ந்து, அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்தநிழலின்கண் தனது பிணையுடனேதங்கும், வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின், இந்தப் பரந்த இடத்தை

யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—(எ - று.)

*'முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்காரணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியெனவும், ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன்னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதூக்கி உரைப்பினுமமையும். (கங௨)

(கங௩.) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே;

---

* 'இமயத்திற்கு ஒருதானாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறிதொருவனைக்கேட்ட செவி தூர்க; கேட்டுப் பிறனை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப் பிறனைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க' என்று மிதிலைப்பட்டிப் பிரதியிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி
மாரி யன்ன வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மெல்லிய இயல்பினையுடைய விறலி, நீ நல்புகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது, அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்றுலவத் தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாகநடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—(எ - று.)

'விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற் றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. இதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இவ்டையூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரியைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாறும். யாழநின்னென்று பாடியோதுவாருமுளர்.

Pure Virtue (134).

'What's done in this world shall in other worlds
Avail,'—men say who virtue make a thing of merchandise;—
Ay's generous soul follows the course marked out
by all the ancient great and good.

[*i.e.*—The mercenary spirit that expects just so much bliss in *Svarga* as virtuous deeds have purchased, was not in King Ay. His virtue was founded on time-sanctioned rules and precedents. In Kurral, Ch. XIV., this is Orukkan. For the 'merchandise' compare Pope's Nāladiyār, Int. to Ch. XI., p. 66.]

...ற்குதவுமென்றகருதிப் ...வாணிகன் ஆயல்லன்; ...பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத, அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—(எ - று.)

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி யென்க்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று; அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டன்றென்

பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. || (கஙச)

(கஙரு.) கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை
யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்
வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்
ஒல்கல் உள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினின் னல்லிசை யுள்ளி
வந்தனெ னெந்தை யானே யென்றும்
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
ஒளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்றல் தேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டார்
உறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே!

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுநடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி ஒலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியாழைக் கன்

நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையை யுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எக்காலும் மன்றத்தின்கண் வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் வேலையையுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே! யாம்வேண்டியது யானையுமின்று; குதிரையுமின்று; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமின்று; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத்தன்மைத்தாய நின்னுடையவாய நாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்திரையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—(எ - று.)

நாஇழவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயின்வேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்னூழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லதூஉம்,

136. Ay.

யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக்குவராயினென்ன இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம். இனித் தண்டமெல்லொலிக்கினெனவும், வடிநவில்பனுவலெனவும், ஒளிறுநடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். வடிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு, வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்ந்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர். (கஙரு)

(கஙசு.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
இழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ?
உண்ணாமையி னுண்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
அன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
நின்னதுதாவென நிலைதளரா
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்ன புன்குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
ஆங்கனைப்பகையு மறியுனனாய்
யெண்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
இவண்வந்த பெருநசையேம்

மெய்க்கிவோர், பிறர்க்கீவோர்,
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென்,
னனைத் துரைத்தனன் யானாக,
நினக்கொத்தது நீநாடி
நல்கினை விடுமதி, பரிசி லல்கலுந்
தண்புனல், வாயிற், றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல, மணலினு, மேத்தி
யுண்குவம், பெருமநீ, நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பத்தரினது புறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பல ஒட்டுதையலினது இடைகள் உளவாகிய புடைவைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரிந்த சிரலோடு தங்குதல் மிக்க பேனினையுடைய பகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்த்தி நீண்ட தெளிந்த நீரால் நிறைந்த வியர்ப்புற்ற எனது அழுக்கேறித்தோடு பசிநோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனதில்லையும் அறியாராய் நின்னைப்பொருளாத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடையயிளைஞர் தனருங்படி மரங்கள்செறிந்த குளிர்ந்த மலையிற் குரங்குபோலப் பதித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குடுமியையுடைய இளைஞர் பாத்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயெனக்கருதி ஏமதுவாக்கினைல் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுபட்ட காலத்திற்கண்ணேயேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இவ்வனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுபவர்களாவாரெனவும் எம்மின் மொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதியீதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வனவாக யான் சொன்னேனாகி, நினக்குப் பொருந்திய நீ ஆராய்ந்து எனக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; காடேறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த்தலைகளையுடைய துறையூரின்கண் துறைமுன்னர் நுண்ணிய பன்மணலினும் பல நாள்வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நினதுசெல்வத்தை தா - அ - று.

பெரும, நீ கல்லியவனத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

'ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்றுபிறர்சொல்லியவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர்எம்வறுமைகண்டு வருந்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்பட்டவர் தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுரைப்பாருமுளர். 'கனைவுற'வென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென வென்பதிர் எண்ணும், ஆக்கெனப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. இன் தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வரபசப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கஙசு)

(கஙஎ.) இரங்குமுரசி னினஞ்சால் யானை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
யின்னு மோரியான் அவாவறி யேனே
நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய
கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்
பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க லாடனை
நீவா ழியவிந் நின்றந்தை
தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெரியனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒலிக்குமுரசினையும் இனமலைமத்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யாரொருவனே பாடும்வரவையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்த நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாளையுடைய வேங்கை மலரின் காடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையகாய்மையுடையாய், நீவாழ்வாயாக; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க. (எ - று.)

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்குக் காயினுமென்றானும் கோடைக்கணுயினுமென்றானுமுரைக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன. தன்புழமைதோன்றப் புகழ்ந்து கூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (௧௫௭)

(௧௫௮.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து,
மானினங் கலித்த மலைபின் னொழிய,
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி,
யுள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்ச்
சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண

நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ;
வொலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
மரனணி பெருங்குர லனைய னாதலின்
நின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே?

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மான்றிரள்மிக்க மலை பின்கழிய மீனினந்தலைழத்த துறைபலவற்றையுடைய நீரினின்றும்வந்து வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின், பெரிய எண்ணத்தையுடையை; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்கு

வாவென்றுசொல்லான்; தன்முத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண், மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப் பழையபாண னென்று அறிவார்யார்.—(எ - று.)

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்பதற்குக்கருத்து; நின்னை அறிவாரும் அறியாததன்மையையுடையவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான். 'மரனணிபெருங்குரலனையன்', என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கஙஅ)

(கஙகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லிளைஞருமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமே
வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்
ஓடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக
வுயர்சிமை யுழாஅ நாஞ்சிற் பொருந
மாயா வுள்ளமொடு பரிசி லுன்னிக்
கனிபதம் பார்க்குங் காலை யன்றே
யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை
யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநாள்
அருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தோள் வடுப்பட்ட பலமூட்டைகளையுங் காவிய சிலவாகியமயிரையுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த

[illegible] வெம்மையையும் வறுமையும் பொழும் னுடையனை யுடைய விறலியரும் என் இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புநின்று நின் மனமகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருகாற் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது புலித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—(எ - று.)

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்து விடுவாயாகவென்பது கருத்து.()

(கசo.) தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்!
வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
அரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி,
இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே; யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு முளதுகொல்?
போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே!

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.
அவனை †அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக ; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசையறிதலால் எம்முடைமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான் ; ஆதலான், ஒருவர்க்கு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொடையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—(எ - று.)

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கசo)

(கசக.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை

மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ ணொக்கற் கடும்பசி யிரவல
வென்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்று

---

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் சூ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

† ஔவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

*உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றோ வன்றே
பிறர் வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையுமாம்.
வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) 'பாணன்சூடிய ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூட்டப்பட்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர்; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நின்னினும்வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம்; எக்காலும் உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்கயானையினையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேகன்; எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோவெனின், அன்று; பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—(எ - று.)

என்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர்வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்' என்பது, 'பண்டுகாமமன்' என்பதுபோலநின்றது.
ஒழிந்த மன் - அசைநிலை.

(கசக)

(கசஉ.) அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்தும்
†உறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்

று தொண்டமுட்டும் படுதலல்லது
5 பண்டமுட்டும் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வற்றிய குளத்தின்கண்ணே பெய்தும் அகன்ற விளைநிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும் பெய்யாது களர்நிலத்தை நிறைத்

---

* "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி அ௫ - அஎ].

‡ உதிலத்ததவாதென்றும் பாடம்.

தும், எவ்விடத்தும், வணங்காத மரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்தபொரின், அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—(எ - று.)

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசங.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண்
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னா
திகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண்
முலையக நனைப்ப விம்மிக்
குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே.

திணை - பெருந்திணை; துறை - குறுங்கலி; தாபதநிலையுமாம்.
அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையை மழைவந்தசூழ்கவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான், அப்பெயல் அமைந்து, முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய, குறமாக்கள், மழை இடத்துமாறிய உவகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினற்செய்யும் போரையும் கைவண்

... வளராத ... யையுடைய ...
அவ்வருணத்தக்காள் யாரோதான்? நெருகற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே கடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற்கண்ணேவந்துதோன்றி, வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல அழுதாள், மிகவும்.—(எ - று.)

மழைவேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

143. 144: 64 Pegan. (4)

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாட பேக, என்னைக்கல்பசித்தென வாயிற்றோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனைவதுபோல் அழுதாள்; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தகுமென வினைமுடிக்க.

இது, நின்மலையிற்குறவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமளவு நுகருமாறுபோல இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்பநுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றநின்றது. மழைமிகப்பெய்தலானென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகனாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனொடுகூட்டலுறுவார், அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டு கூறினமையின், குறுங்கலியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசங)

(கசச.) அருளா யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
கலுழ்ந்து வாரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைதல் ஆனா ளாக விளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

திணையும் துறையும், அவை.
அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) அருள்பண்ணாயாதல் கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சீறியயாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி

[illegible] காட்டைப்பாடினமாக, நீலசுறசெய்தல்போ
ன்று பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூணை
யுடைய மார்பகங்களைப்பு வருந்துதல் அமையாளாக, இனியோய், இளமையை
யுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கென யாங்கள் தன்னை
வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவன் காந்தள்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணி
னைத்தீண்டித் நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்
பொழுது எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

144.145. Pegan (5)

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகூறினன்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், 13 ஒல்லெனமுழங்குந்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண். (எ - று.)

இளையையோவென ஓகாரமும், என்றுளென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக் கப்பட்டன.

யாம் நின்கானம் பாடினேமாக, இனைதலானுளாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திகலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருஉ மென்பவென்றாள்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றநின்றது. இனி, யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைஞரேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு

யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத்தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதென்னுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவளை இழித்துக்கூறியவாறு. (கசச)

(கசரு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக!
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே;
களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி,
அருஞ்செய் தீமோ அருள்வெய் யோயென,
இஃதியாம் இரந்த பரிசில் அஃதிருளின்
இனமணி நெடுந்தேர் ஏறி
இன்னா துறைவி யரும்படர் களைமே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால் நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றத்துமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தை விரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து அறத்தைச்செய்வாயாக அருளைவிரும்புவோயென இது நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னாதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகிய நோயைத் தீர்ப்பாயாக.—(எ - று.)

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைதலை. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னால்வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென் பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருள்பெருமையின் இன் னுதலுறவி அரும்படரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டி யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பதூஉம் பாடம். (கசுரு)

(கசுசு.) அன்னவாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
அவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக!
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து
பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
நல்கா மையி னைவரச் சாஅய்
அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
தண்கமழ் கோதை புனைய
வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) அத்தன்மையவாக; நின்னால் தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலைவிரும்பேம்; கொல்லும்போரினையுடைய பேக, சிறியயாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்துநினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை நாட்டைப்பாட, என்னைக்காதலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு ளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினது பீலியைக் காலொன் றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வலிய செலவை யுடைய உயர்ந்ததேரின் நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக—(எ - று.)

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப் பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாறும். (கசுசு)

CXLVII. (கசஎ.) *கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையும்

* கன்முழையருவியென்றும் பாடம்.

ரு அரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமன் னெம் பரிசி லாவியர் கோவே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரிதிற்கழித்துச் சீறியாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டு வருந்தற்ற ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகிய மாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிர் ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விமலர்நெருங்கும் பரிசு இன்று வருவையாயின் அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே! (எ - று.)

உறை - துளி; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினோசையை. மன் - அசை. சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்கஞலும்படி அவள்பால் என்றுமேவரின், எப்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

கெய்பூசுதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெளினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்தது, புதுமலர்களலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசஎ)

(கசஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னோன்றா ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின் முற்றளிப்பப்
பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்தல்
எய்யா தாகின் றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.
*கண்டீரக்கோப் †பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி! நின்னது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானும் நச்சப்படும் செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டு வந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கீயும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிரு

* கண்டிற்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.
† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி, அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.—(எ - று.)

பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறுசெந்நா வென்றார்; அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்னசைவளனேத்தி மன்னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னசை வளன், ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலொலெனப் பிறிசிலர்மேலேற்றி உரைப்பினுமமையும். (கசஅ)

(கசகூ.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
2 மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
3 கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி,
4 வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ
(ரு) புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே, மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக், காலைப்பொழுதின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வரலாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—(எ - று.)

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகுபெயரான். வரவவர் மறந்தனரென்புதூஉம்-பாடம். (கசகூ)

(கருO.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிறகன்ன —
2 பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
3 தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
4 னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி,
(ரு) மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

…தாருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
தொழுதன னெழுதெழ் கைகவித் திரீஇ
இழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் விரைவினன் சுட்டுநின்

---

* [illegible]லாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ்வழியுமென்பது.

150. 121

விரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின்
அமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்
*கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தனன்
னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் பேருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே
இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
அம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
†நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய்ப் பலாவடியைப் பொருந்தி, தன்னிலையினேனாய் வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற எனது தீய்த்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது திரளைத் தொலைத்த குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தளர்வணுகிய ஒர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி, செய்யிதுபோன்ற வெள்ளியவிளைத்தலையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயக்கிப்போகிய இளையர்தாம் விரைய வந்து பொருந்துவதற்குமுன்னே, கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்துசுட்டு எனது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்று தருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று சுடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, கல்லாகச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும் வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்திச்

* கன்முழையருவியென்றும் பாடம்.

† "கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரம், முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி. கoச - கoஎ].

செறித்த முன்கையினையும் அணிந்த கடகத்தினையுமுடைய தக்கனன்; தம்முடையநாடு எவ்விடமென வென்றிகேட்ப ஊரும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற்றிலன்; அவனும் பெயரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய கரிய பக்கமலையினையும் ஒளிவிளக்கு எடுத்தாற்போன்ற வெளியநிறத்தினையுடைய இனியசுனையினையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—(எ - று.)

[பலவுமுதற்பொருந்தித் தொழுதனனெனவும், மலைநாட்டைக்கும் நள்ளியெனவு மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டிசினெனக் கூட்டுக.]

நீஇ - நீக்க. (கருo)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
(ரு) பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னாகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே; பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயும்
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே! வயங்குமொழிப்
(கo) பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னாடுமழை
அணங்குசா லடுக்கம் பொழியு நும்
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் *இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார், இளங்கண்டீரக்கோவைப்புல்லி, இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லீராயினீரென, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முன்பேயும் முன்பேயும், பாடுவார்விரும்ப, விசும்பிற்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் நெடுந்தூரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் காத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையுடைய கண்டீரக்கோனாகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான்;

[illegible]
யும் தழுவுதற்குப் பொருத்தியாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவு காரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வமணமிக்க அமாமலைக்கண்ணே சொரியும் நமது மீண்டாரும் உயர்த்தமலையைப் பாடுதலைநீக்கினர், எம்முன்னார்; ஆதலான், முயங்கேற்றிலேன். (எ - று.)

* இளவிச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே க்கீழுறக்கொடுத்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'எவ்விளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசுட்டி நின்றது. 'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை' என்

றமையின், அதுவும் வாராதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர், பதமென்றது, புரிசில். மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கருக)

CLII (கருஉ.)

வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல
தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்பு மிகத் திளைக்குங்
கொலைவ னியார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கை நன்குடையன்
ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சாரல் அருவிப் பயமலைக் கிழவன்
ஓரி கொல்லோ அல்லன் கொல்லோ?
பாடுவல் விறலியோர் வண்ணம் நீரும்
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்;
கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்;
எல்லரி தொடுமின் ஆகுளி சேர்மின்;
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்;
மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமினென்
றிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி
மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பிக்
கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது
தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியாம்
நாட்டிட னாட்டிட னருத மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென
வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்
றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

The Bowman.

கசஅ புறநானூறு மூலமும்

உரையும்.

31 ஓங்கிருங் கொல்லிப் பொருந!
32 ஓம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.
வல்வில்ஓரியை வன்பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) யானையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளைபொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்கிடக்கின்ற உடும்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு எய்தொழிலிலேமிகச் செறிதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்? கொலைவன் மற்றிவன் விலை எதுவர்க்குக் கொன்றூணாகமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனுமிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, ஆரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான்? அவனாதற்குத் தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின்; கண்திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினது கைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; எல்லரியை விசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; மதலைப் புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுசொல்லி அதுவித் தலைவனாதலாலே இருப்பதொரு பாட்டுறைதனையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப் பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றிருந்தேம்; இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரென யாம்விரும்பப்பண்ணுறவும் அதற்குக் காலந்தாராய் வேட்டிடையின்கண் தானெய்த மானினது நிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கினாற்போன்ற நிறத்தையுடைத்தாகிய தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொன்னைப் பன்மணித்திரளுடனேகலந்து, இதனைக் கொண்மினென்றுசொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—(எ - று.)

புழலென்றது, ஆகுபெயராற் புழலையுடைய கோட்டை. களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினது கைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநினைவிற்று. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்

[illegible] பாட்டறுறை

யைய; அதிற் இருபுத்தொருகரம்பற்றெழுக்கப்படும். பெரிய யாழெனினுமமையும். தம்பினொன்றது, தம்பினெனக்குறைந்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருநன்கை விறல்வெய்யோன், கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலினாணி வேட்டமொழியும்விடானும் நல்கியோனெனக் கூட்கே.

(கருஉ)

(கருங.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளும்
இழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
அடுபோ ரானா வாத னோரி
மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார் தம் பாட்டு மறந்தே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முகில்சூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண் களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன் னாற்செய்த அணியினையும் வளைக்கடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல் லும்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண் டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த நீரின்கட்பூவாத, மணிமிடைந்த, குவளைப்பூவை வெள்ளிநாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலன்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்நீங்கிப், பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—(எ - று.)

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன [illegible] உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருணோக் கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கடும்பெனநின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி யை. மன் - அசைநிலை.

ஓரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது; சென்றபின்றை அக் கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினர்; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(நுண்பூணென்று பாடமோதுவாருமுளர்.)

(கருச)

[illegible] சென்று

2 அறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்கும்

3 சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோல்

[illegible] ருழைய ராகவும் புணர்தப்பு

(இ)வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னேன்
உற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே
ஈயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போர்
எறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவியின்
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.
கொண்கானங்கிழானை மோசிகீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) இரைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோயினும் அறிவாளைக்காணின், நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர்; உலகத்துமக்கள் ; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரை நினைத்துச்செல்வர், அறிவுடையோர் ; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு, பெற்றபொருள்சிறிதாயினும், இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேனாதலின் ; நின்னைநினைத்துவந்தேன் ; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது ; நீ அப்பரிசிலைத்தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து எறியும் படைக்கலத்துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியையொப்ப செருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—(எ - று.)

புரைதபவென்றுபாடமோதிப் புரைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும், நல்காயாயினும், ஈயெனவிரத்தல், எனக்கு அரிது ; நினது ஆண்மையையும், கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல், எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௧௫௪)

(௧௫௫.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
கிளக்கும் பாண! கேளினி நயத்திற்
பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
வேர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
தண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வளைந்தகோட்டுடைய சிறியயாழை, உலர்ந்தமருங்கிலேதழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்று சொல்லும் பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழூரின்

158. 161

157.

கண், *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது எற்குமண்ட, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானங்கிழானது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—(எ - று.)

'ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன் : சாரியை ; அது, தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் விகாரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கினக்கும்புரணவென இயையும் ; நயத்தின் அகல

நோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து : கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின வென்றதாகக்கொள்க. (கருரு)

(கருசு.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்றும்
இரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கானம்
நச்சிச் சென்ற இரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துண் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
ரு நிறையருந் தானை வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வண்மையாதல், வலியாதல், நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள்; எந்நாளும் இரண்டுநன்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்புகடன்கொடுத்தோரால் வளைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது வன்றி, திறத்த[illegible]ரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து. (எ - று.)

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத் தொடுத்[illegible]ணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எம்மிதென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கருசு)

(கருஎ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றலும்,
பிறர்கை யறவு தானா ணுதலும்,
படைப்பழி தாரா மைந்தினோ னாகலும்,
வேந்துடை [illegible]யவையத் தோங்குபு நடத்தலும்,
ரு நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன்

* "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நீளிதழ் நெருஞ்சிப்பூ" என்றார் சிந்தாமணியிலும் ; கோவிந்தையாரிலம்பகம், ருக - ம் செய்யுள்.

CLVII.
ஏறைக் கோன்.

குமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
கட்சி காணாக் கடமா னல்லேறு
மடமா னாகு பிணைபயி ரழைப்பின்
விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

(இ - ள்) தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும்; பிறருடையமிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும்; படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும்; அரசவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டு நடத்தலும்; நம்மால் மதிக்கப்படுவதல்லவாகத் தகுவனவல்ல; எம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான், அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காந்திட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய, குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்ற முகிலைத் தனது உயர்த்தால், தடுக்கும் பயன்பொருந்திய மலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு படுகின்றகாலத்தில், இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணாத காட்டின்கண், மானினது நல்லகலை, மடப்பத்தினையுடைய மானாகிய இளம்பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட் கிடக்கின்ற, பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் பெரிய மலைநாடனாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும். (எ - று.)

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும் அமையும். (தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை.) (கடுஎ)

(கடுஅ.) முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்,
அரசுடன் பொருத அண்ணல் நெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும்; பிறங்குமிசைக்
கொல்லி யாண்ட வல்வில் ஓரியுங்;
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்;
ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்;
ஈர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
அருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க னாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய ஆயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிகூஉப் பயிரு
மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ!
விவண் விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண!
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல் ; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள். முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகிய பாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாத உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடாகிய பேகனும், இரங்கியசொல்லையுடைய மோசி

யென்னும் புலவன் பாடப்பட்ட ஆயும்; ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைத்து வருவாருடையவறுமை யிகவுநீங்கத் தவிராது கொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினை யுடைய பகைவரைத்திரத்திய நள்ளியும், எனச்சொல்லப்பட்ட எழுவரும் இறந்த

---

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்திருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழல்தொடித் தடக்கைக் காரியு நிழ றிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த, உரவுச்சினங்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரது துன்பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால், விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெறநினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணே பொருந்த ஓங்கின பெரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஓங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டு முள்ளைப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ, [illegible]லும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்ட வண்மையுடனே பலகாலும் உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல்.—(எ - று.)

ஆசினியொடு கவினியவென, ஒடு விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிருமென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலா வென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரற்றந்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்றுரைப்பாருமுளர்.

(கருகூ.)

வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
றீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பதம் மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்
என்ற[illegible]

கிரிபுன ழீக்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல், லரவக்கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கரர, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு மளிசினே, நறும் போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு சமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம், விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதா னாங்கிய வுரனுடை நோன்றாள் .... ஓவியர் பெருமகன்" என்று வள்ளல் எழுவரையும் சிறுபாணாற்றுப்படையிலுங்கூறி யிருத்தல்காண்க [அடி. ௮௪ - ௧௨௨].

மையவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யீனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கும்
மீத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்ற நிற்பாடிய யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போகின்றதில்லை, எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடே பல்லாகவெறுத்துத்தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டுநடந்து நூலைவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே, வினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுதலால் உலர்ந்தமுலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் பழமுதலாகவெழுந்த கீரையின்று முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவை மறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணுநாகிய என்னை விரும்பிவேளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் சுட்டப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண்

[illegible]

பொருந்தாத, இலைக்கு, இழுமெனும் அனுகரணவொலியுடனே, மின்னும் இடியு முதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப், பசிதினலால்வருத்தமுற்ற, ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ; மேம்பட்டு ஏந்தியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் [illegible] தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்த, [illegible]யாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே! அவ்வின்புறத்தக்க வண்ணம் பட்ட அருளுதலை வேண்டுவேன், வென்றிப்புகழையுடைய, வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே! நின்னைப்பாடியயான்.—(ஏ - று.)

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான், கொல்களிறுபெறினும் தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவேம் நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப, [illegible]

இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன்; அதற்பட அருளல்வேண்டுவலெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வாழு நாளோடு யாண்டுபல வுண்மையின்' என்பதற்கு, இன்பநுகர்ந்தகழிந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்து துன்பமுற்ற யாண்டுபலவுண்மையினெனினு மமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுளர். ஆங்கு மென்னும் உம்மை இசைநிறைவு. (கருகூ)

(கசுo.) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
அவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் ஞெளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொன் னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கேடின் றாகப் பாடுநர் கடும்பென
அரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுற்
றில்லுணாத் துறத்தலி னில்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழின்
உள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
வினவ லானா ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்

விடுத்தல்|வேண்டுவ|லத்தை|படுமணி

நீர்சூழ்|நிலவரை|யுயரநின்|

சீர்கெழு|விழுப்புக|ழேத்துகம்|பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது. பெருஞ்சித்திரனார்

(இ - ள்.) உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடரினனப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென் ஓசையுண்டாக நடுக்கத்தைச்செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தாற்போலப் பசியினனப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்ப்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தண்கண் நிறைமூழ்கும் புரிக்குளிரத் தாளிப்புச்சேர்ப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த காளாதியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருந்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரது சுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்டோரினும் எம்மோடுகெழுமிய நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னும்மலையிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்லுவையாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவனென்று நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்லு, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்து நீங்காது உறைகின்ற புல்லிய விளைமயிர்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறிய முலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறுவானுக் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி மூடுகின்ற முறைமுறையே உள்ளோனில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாது, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி, அச்சமுறுத்தியும், அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைவினைத்துவெகுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல், அமையுளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் தியாமுறுவோன், வளப்பமிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தவனாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்திரையையுடைய நீராற்சூழப்பட்டவிலவெல்லையிலேயோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—(ஏ - று.)

அத்தை - அசைநிலை, கன்றுவுமிரிஇ, அடியிலைக், குடர்குளிப்பத், தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது.] 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்

டோளாகாட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதூஉம், 'நிலவஞ்ரயுணர' என்பதூஉம் பாடம். (கசு௦)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல் சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து
வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்
அன்பிலா டவர்கொன் றாறு கவரச்

சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிற்றை நாளொடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசிவொ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிநின்
றாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்படு முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணோன்பக
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குருசில்!
இன்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி!
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
நின்னளந் தறிமதி பெரும! வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன்; சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெதிர் கலக்கல
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
றாணிழல் வாழ்நர் நன்கலம் மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றானையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

(இ - ள்.) பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற, பரப்பினையுடைய, கடல்குறைபட நீரை முகந்துகொண்டு விரைந்தசெலவையுடையமுகில்கள், வேண்டியவிடத்தே திரண்ட பெரிய மலைபோலுந் தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாகியதொகுதியுடனேகூடிப் பெயலை முறைநன்மையாகப்பெய்து வளத்தைத்தரும் மழைநீங்கிய, கோடைகாலத்து வெயிற்பண்புகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்டற்குக் கன்னையினது கலையைப்பொரும் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய வாறுபோல எங்கட்கும், பிறர்க்கும், தலைமையையுடையையாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத, ஆறலைகள்வர், கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலிய நெடிகிடந்து அசையிடும் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே, அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு இற்றைநாளொடுங்கூடி, யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணெளிமுங்கிய இரக்கத்

* கண்பொறிமாறியவென்றும் பாடம்.

ஓடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய திண்பரூஉம் எனது பெரியவறுமையுற வோன், இன்று இவன் ஒப்பற்றியானுண்டாகிய செல்வத்தைக் காணுந்தோறும் வியப்பப் பினைவியையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்படும் முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம் பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப் பக்கத்தே ஒலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்க தலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே நின்று துரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது நல்ல வண்மையிலே இவற்றைத்தொடு த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; இவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரைய என்கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனைவாய் ஆராயாதிற ந்து என்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எக்காலும் எனதுமிகுதியைக் கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத் தைப்பொருந்திய, மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்பி நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இடத் தினையுடைய எல்லையின்கண் நினது தாணிழற்கண்வாழ்வார், நல்ல ஆபரணத்தை அணியப் பிறர் வாணாற்செய்யும், போரின்கண்ணே, உழக்கப்பட்ட, நினது பகைவரையும் எனதுசேர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—(எ-று.)

அருஞ்சுரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றுக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறந் தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்றொடுத்த வென்பதற்கு நின்வண்மையாலவளித்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல விருப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு முடிந்தன.

நின்புறவிமருளப் பகடேறிச் செலல்கசைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புக லத் தாணிழல்வாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தாளையும் செல்வமும் எத் துகமெனவுங்கூட்டுக.

(கசுக)

(கசுஉ.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை;
2 புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல;
3 இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
4 கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
(ரு) கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
6 நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
7 கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு, வெளிமான்துஞ்சுவான், தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென, அவன் சிறிதுகொடுப்பக், கொள்ளாதுபோய்க், குமணனைப் பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று, வெளிமானூர்க் கடிமரத்து யாத்துச்சென்று அவர் சொல்லியது.

* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬-ம் சூத்திரவுரை].

(இ - ள்.) இரப்போர்க்கு ஈந்து பாதுகாப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கட் காவலையுடைய மரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம் கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமது பரிசில்; விரைந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே! இனி யான்போவல்.—(எ - று.)

யான்போவலென்றகருத்து: முன்னறிந்துகொடுப்பக், கொள்ளாதமிகுதிதோன்றநின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து: இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல், என்னளவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றநின்றது. *"நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இது பெருதபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (கசுஉ)

(கசுங.) நின்னயந் துறைநர்க்கும் நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுதலோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்
இன்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாயமகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பல்குணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபசிநீங்க நினக்கு நெடுங்காட்படக் குறித்த எதிர்ப்பைத் தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகருதாதும் என்னொடுகூடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதாரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக்கடவேமென்றுகருதாதீ நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக. என்க மனைகிழவி

யோயே, பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடையகுமணன் நீல்கியசெல்வத்தை. (எ - று.)

மணிகிழவோய், குமணன்ல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பின்கிழவோர் முதலோர்க்குமெனினையும்; நின்றுங்குறைப்பினுமமையும்; நீயுமென்றலுமின், யானுங்கொடுப்பேன், நீயுங்கொடுவென எச்சவும்மையாழ்கின்றது.

(கசுசு)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கூக,

(கசுச.) ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி னா
ம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்க ணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண!
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்கடாநிலை.
தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக், காடுபற்றியிருந்தகுமணனைப், பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

(இ. - ள்.) அடுதலை மிகவும் மறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பி பூப்ப உடம்புமெலியும்பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனே திரங்கித் தொளை தூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனது பிள்ளையது முகத்தைப்பார்த்து நீரானிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தகண்ணையுடைய என்மனைவியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தந்தீர்த்தற்குரியாய் நீயெனநினைந்து நின்பால்வந்தேன்; நல்லபோரையுடைய குமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமையுற்ற நின்றநிலைமைக்கண் வலிந்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; வலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுதலமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நல்லயாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தாது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால். (எ - று.)

அமைவமையவுமறத்தலால் செய்யன்று, உயர்ந்த அப்பூப்பனுராம.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால், இக்கிலத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலெனெனக்கூட்டுக. (க௬ச)

ககரு. மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வர்
இன்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுதல்
வாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாட்டந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையோடு வருவல்
லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன் தன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*“ வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.”

(இ - ள்.) எப்பொருளும் நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக் கருதினோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தே நிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; கிட்டுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உலகோடு தொடர்ந்துபோதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வெற்றியையுடைய யானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரி

அவனை வாடிவாளுப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனாலும் மகனுைமதன நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனது தலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின்; வென்றிமிக்க உவகையானவந் தேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்தலைமையைக்கண்டு.—(எ - று.)

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்தலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னாராதலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடி நின்றேனைப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னாதென்த் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கீய வாள்தந்தனனாதலால், ஆடுமலிவுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோர்க்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கசுகூ.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உக.

பார்ப்பனவாகையாவது;—

*" கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று."

(இ - ள்.) பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்ட சடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கினைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குகூற்றையுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்கு மாறுபட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்ம்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறைவின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே! வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டிலேதிரியும் புல்வாய்க்கலையினது உரிப் புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட பூணூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அந்நூல்புகழப்பட்ட †சாலகத் திதச்சூடி, சிறியநுதலினையும், பெரிய அகன்ற அல்குலையும், மெத்தென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கண் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் காட்டுள் ஏழுவகைப்பட்டபசுவானும், முட்டாது நீர் காணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும், எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண் பொருமற் புகழைப்பரப்பியும், அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளுங்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிப் பூப்பரந்த புதுநீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம்மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும், தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்றும், ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கமலைகளையுடைத்தாய் வடக்கில்வரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே. — (எ - று.)

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோனாலும் எக்காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; 'வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த' என்பதற்கு மெய்ம்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய்யோராது' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், 'மூவேழ்துறை' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், 'ஈரேழின்' என்பதற்குக்

காட்டுள் ஏழுநாளும் காட்டின் ஏழுநாளுமென்றும்; 'கற்பின்வலைகுடி" என்பதற்குக் கற்பினல்வலைகுடியென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்களுக், கேள்விக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்தற்ற நீன்திருந்தேந்துநீயே என்றும் இன்றுபோலக் காண்போமாக, யாமும்;

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது, யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து மீண்டும் நின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இம்மைபோல் நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதநூலெனவும், கற்பையும் நுதலையும் அல்குலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் மலைசூடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுநிலீயரெனவுமியையும். மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்ட அருத்தநூலென்பாருமுளர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறப்புத்தோல்முதலியவற்றாற் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபடருமென்பதூஉம் பாடம். இல் - விழைவின்கண்வந்தது. (௧௬௬)

(௧௬௭.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந் தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற் றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே;
அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத் தலின்
ஊறறியா மெய்யாக் கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே;
அதனால், நீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்
கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி!
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகம்
அஃதென் னோபெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதிதிருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நீதான், போரைக்காணின், அப்போரைவென்று, அப்பகைவரது படையைவிலக்கி, எதிர்நிற்றலான், வாள்வாய்க்கத்தைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இவ்வனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள; வெல்லும்போரினைச்

...சையயுமான ரககழலணைந்த இருதய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையவன்ளி; ...ன்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம் யாதோ, பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய். — (எ – ...)

... கட்கின்னுயெனப் ...ித்தது போலப் புகழ்தலும், அவர் ...கினியரெனப் புகழ்ந்தது போலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (...)

(க...) அருவி ...ரக்குங் கழைபயி னனந்தலைக்

கறிவளர் ...க்கத்து மலர்ந்த காந்தள்

Pittan.(1)

கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி
நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்
உழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொள் தீம்பால்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
வான்கேழ் இரும்புடை கழாஅது ஏற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்
கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கும்
ஊராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வேல்
நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளும்
ஈயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகுகொடி வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்ததாள்களினது கொழுவிய கிழங்கு பிறழக் கிண்டித் தன்னினத்தோடே கூடத் திறக்கண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே நல்லநாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் நிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பெரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை, நல்லநாளின்கண்ணே, [illegible]

[illegible]
கொண்ட இனியபாலை மான்றடி புழுக்கப்பட்ட புலாலொடும் பாறையினது நிணந்
தோய்ந்த வெளியவிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைத்தக்கழுவாதே உலைநீராகவார்த்
தேற்றிச் சந்தினவிறகான் உவிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூடாளி கவின்பெற்ற மலை
மல்லிகைக்காறுமுற்றத்து வள்ளியத்திலையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்
கண்ணே பிலருடனே பகுத்துண்ணும் வரைப்படாத குதிரையென்னுமலைக்குத்தலைவ
கூரியவேலையும் கறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினை
யும் [illegible] அம்பினையுமுடைய வில்லோர்களுக்குத் தலைவ[illegible] வழங்
கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடைய கொற்ற உலகத்
தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்கப் பொய்யாத செல்வியாநா [illegible]தும்படி வாழ்த்தி

பாடுவென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர் நாடோறும்; கொடாதவேந்தர்காணக் கெட்டொழுகின்ற பரந்த நினது வசையில்லாத வலியபுகழை. (எ - று.)

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்பு; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைக் கேற்பக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படை. நறை - [illegible] (கசுஅ)

(கசுகூ.) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
எடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
அவர்படை வரூஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
அரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வென்வேல்
இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்
இகலினர் எறிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே!

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) தம்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து, அவரதுபடையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாதலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து, தம்படையினது அணியைத்தாங்கவேண்டி, அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும், பெரும! நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எக்காலும்; எனது சுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால், நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வெற்றிவேலையுடைய இளைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த, அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தொலையாத நினது வெற்றிவாழ்வதாக. (எ - று.)

'எனாஅ' என்பது, எண்ணிடைச்சொல். 'எளிதாலத்தை' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கசுகூ)

(கஎ0.) மண்பிரித் திண்டு கெல்லி வேலிப்

பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூ
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழு துண்மார் நாப்பண் ணொல்லென
இழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வளிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டும்
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுகல் ஓம்புமின் தெவ்விர் அவனே
சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த
ஒளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
கிரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉம்
உலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்னே.

3. திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை; தானைமறமுமாம். அவனை உறையூர்மருத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

"வல்லாண்முல்லையாவது,—
இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று."

(இ - ள்.) மரையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்தாய் அக்கனிவிதையாகிய பரலுடைத்தாகிய முற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கண் [illegible] எல்லாம் வேட்டையாடித் திரிந்த கல்வியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லராகிய எயினருழுதுண்பாருடைய குடியே ஒசையையுடைத்தாக, இழிந்தபிறப்பினையுடைய புலையன் தனது வலியகைசிவப்பக் கையான் முடுக்கிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி, புலிகிடக்கும் நெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடெதிரொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டையுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின் பகைவீர், அவன்றான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஒளிவிளங்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நாரைப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க கள்ளாகியதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தைநுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசினச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனாயிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயெற்று மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன். (எ - று.)

பிட்டன் கஞ்சவர்க்குமென்னையல்லது பஞ்சவர்க்குக் கல்லன்றுவல்லான றதல்லால், தெவ்விர், அவனைக் குறுகலோம்புமினென்னக்கூட்டுக.

வலிதாக்கென்பதற்கு, மாற்றார்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக் கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (௬௭௦)

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உ௩.

(களக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னும்
முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்
றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்
இனமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினுங்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினும்
அருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
அன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறாற்க தில்ல
ஈவோ ரரிய விவ்வுலகத்து
வாழ்வோர் வாழவவன் றாள்வா ழியவே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்) இன்றுபோகினும் தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன்; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னாது பயின்றநாடோறும்செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டினபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்குவையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரிய தகைமையையுடையவன், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுளப்பட நோவச் சென்று உறுதொழியவேண்டும்; ஈவோர் அரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனது தாள்வாழ்வதாக.—(எ - று.)

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின்கண்வந்தது.

ரு. திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை! சேக்களனொடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்

கும் அத்தன்மைய அருள்செய்யுந் தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியார்க்குத் தன்னிறைவுவப்ப அருள்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முன்னும் கோலவருக; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக்கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழ்வு' என்றோதி வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றன் வாழ்வென்றுணர்ப்பினுமமையும். தாள் முயற்சியெனினுமமையும். (கஎக)

(கஎஉ.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக
அன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னதூஉம்
பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி னொ
ளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
னாரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
மாவண் ணீகைக் கோதையும்
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; கள்ளையுங் [illegible] உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறலியர் மாலையும் சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம், செறிந்த இருளைத்தூரக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் பொருதற்கரியபோரைவெல்லும்வேலும், அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடையகோதையும், அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிது வாழ்க. (எ - று.)

பிட்டன்வேலும், கோதையும், மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அதுவேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஓம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொள்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து, இவன்வென்றிநிறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றோதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலரென்பதனொடுமுடிப்பினு மமையும். (கஎஉ.)

(கஎங.) யான் வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை

வாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
ஆரொலி யர்வக் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றுவீற் றியங்கும்
இருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டுங் கண்டும்
மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்
அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைச் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

(இ - ள்.) யான் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை; புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற வொலியுடனாகிய ஆரவாரந்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைத் தப்பாத்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோயின்ற பெரியசுற்றத்தோடுகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விறப்புற்றுக் கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசிநோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரித்தோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்! (எ - று.)

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறாரைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்', என்னுகின்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பைகளைப் பாணர் காண்க; இவ்வனம் எம்போதும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்ற பண்ணன்வாழிய வென்று, பெறப்போகின்றானைக்கண்டு, பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணரோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்னுகின்றானென் ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஒலியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறார்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இவ்வனம்

காணவுங்கேட்கவும்படுவது நமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கென்று அவனைநோக்கிக்கூறி, பின்பு இவ்வனம் என்வறுமையுந்தீர்த்து இவ்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபரிஞ்ஞன் யான் வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணனைநோக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாருமுளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணனைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர். ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை. மற்றுமற்றும்வினவுந்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(களச.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணா
திருள்கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவர றீரக் கடுந்திற
*லஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத்தாங்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு
திரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்
பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணொய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நும்மு
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய
ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலி
னாறுகொண் மருங்கின் மாதிரந் துழவுங்
கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

[illegible] வுணங்கத
கோடை நீடிய பைதறு காலை
இருநில நெளிய ஈண்டி
உருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்சோழியவேனாதி †திருக்கண்ணனை மாறோக்கத்துநப்பசலையார்பாடியது.

(இ - ள்.) பிறரை வருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர் திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, செய்யகண்ணனை விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணாமையால் இருளினது உலகத்தாரது கண்ணினை மறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.

† திருக்கிள்ளியையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

174

· G 475.

உலகத்தினது நோய்கொண்ட துன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடைய கண்ணன் அந்த ஞாயிற்றைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்தினாற்போலப், பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால், தம்வேந்தனையிழந்தழலும், இன்னாமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசுகிடந்து முழங்கும், செண்டுவெளியையுடையகோயிலுடனே, கரையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழ்ந்தோடுகின்ற மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப், பொய்யாதநாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரியமலையிடத்து விரையப் போரைவிரும்பும்மறவர், ஓடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய முள்ளூரின்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கரிய இடத்தின்கணிருந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுந, வரைமுழைஞ்சில்வாழும், புலியையெழுதப்பட்ட, இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும், வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும், பெரியபுகழினையுமுடைய நம்முன்னாகியதந்தை, இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனே ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் நுகரவேண்டிப்போனானாதலின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற, பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண் வருத்தங்கெட நீவந்து தோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொழியக், காடு நிமிக மிக்க நீரெல்லையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்டு பசுமையற்றகாலத்துப், பெரியநிலங்குழியும்பரிசு, திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயின, தொகுதியையுடைய, மழை, சொரிந்தாற்போல.—(எ - று.)

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை காட்டியென, இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் றந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லற்றீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுந, நிரைத்தாரண்ணல், நம்மோன் பெயர்ந்தனனாகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினை; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையென்க் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவரநீர் அஞ்சன வுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவரநீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதோர்கதை. 'விடக்குப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சேரமானோடுதொடர்புபட்டு அவனுக்குத்துப்பாதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொளன்மருங்கினென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க௭௪)

(க௭௫.) எந்தை வாழி யாத னுங்க!
வென்னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே
நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை

176.

யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுதே
யென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
அதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனூர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினது புகழல்லது சொல்லாமையான், எனது நெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்கு நின்னைக் காணுநிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னை மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டு நீங்குங்காலத்தும் என்னை யான் மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வெற்றிவேலையுடைய விசும்பைத் தோயும் நெடிய குடையினையும் கொடி யணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுதாண்ட மோரியர் திண்ணிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அறைவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவுபகலென்னுமல் பல்லோரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—(எ - று.)

எந்தை, வாழி; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென்; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கூட்டி வினைமுடிக்க.

ஓரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும், நாகருமென்பர். 'திகிரி திரிதரக்குறைந்த' வென்றது, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஓரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (கஎரு)

(கஎசு.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
கேழல் உழுத இருநிலப் ...

யாமையின் புலவுநாறு முட்டையைத்
தேனாறாம்பற் கிழங்கொடு பெறூஉந்
வீழுமென் வெரிலிக்கும் புனலம் புதவிற்
பொருமா வில்லைத் தலைவன் சீறியார்

* கொடித்தேர் மோரியரென்றும் பாடம்.

இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீ
ரோரூ ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

*ஒய்மா நல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண், ஒள்ளியவளையையுடையமகளிர், கேழற் பன்றியுழுத கரியசேற்றையுடைய கொல்லையில் கிண்டின்; அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலால் நாறும்முட்டையைத் தேனுறும், ஆம்பலினது கிழங்குடனேபெறும், இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாகமுழங்கும், நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகளையுடைய, பெரிய †மாவிலங்கையென்னும், ஊர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய, வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலைசூடும், நல்லியக்கோடனைத் துணையாக, நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையையல்லை; வாழ்வாயாக; பாரியது பறம்பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத், தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒரூரின்கண்ணேயுண்டாதலின், அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றேமென்று, நெகிழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணாதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருநாளைக்கு இரங்காநின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந் தோறும்நினைந்து.—(எ - று.)

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ ஒருகுறை யையுடையையலை: நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க

‡ 'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், 'எற் புணர்த்தபாலே' என்றேதி என்னை அவனொடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட் கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனொடுதொடர்ந்தாட்டு இடையறுக்கழியுங் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பிருமுளர். (கஎசு)

(கஎஎ.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்
வெளிறுதன் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை

---

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும் .... ஓவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி ககக-கஉஉ].

1776!

தம்மெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
கண்மா றீட்ட நண்ணுநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்
பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
இரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழான்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) விளங்கிய வாளையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணெறிகெடப் பலநாள் நின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவர், போராயின் திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கள்ளை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறுகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து, அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டு கோலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்வீடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய, மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே, துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பின், கரைமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும், பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது, கிழியப்பட்ட தசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் தப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையாலியன்றகுடையிலே நுகரும் பெரிய புலர்ச்சியை

யுடைய விடியற்காலத்துச்சிறுக்கு நிகரொவ்வாது:- (எ - று)

எந்திரப்புழையையுடைய கணிகணிவிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுபேட்டுத் ததும்ப வுண்டுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்துஉண்ணுமெனவிலையும் பாடிப்பெற்றயானையும் பன்னூன்திரங்கிப் பெற்றமைமயிற் பனங்குடையின்மிசையும் வைகலைறச்சிர்சாலாதென்றூர். வெளிறு கண்பேர்கப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும்நீங்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகலைச் சேர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

*நோக்கி. 'கைமாறு நீட்டி கணைக்கணி யிருந்த குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஎஎ)

(கஎஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
கால்இயற் புரவி ஆலும் ஆங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோர்
உண்ணா ராயினுந் தன்னொடு சூளுற்
றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்
ஈண்டோ ரின்சா யலனே வேண்டார்
எறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்
அஞ்சி நீங்குங் காலை
யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை.
*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கம்பத்தைவெறுத்து, நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும்யானையோடு, பந்தியைவெறுத்துக், காற்றுப்போலும், இயல்பையுடையகுதிரை, ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இம்மணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனேசார்த்திச், சூளுற்று, உண்மினென்று, அவரைவேண்டிக்கொள்ளும் பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து, இனிய, மென்மையையுடையன்; இன்னணம் மெல்லியனாயினும், விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைச் செருக்கான், ஊர்க்குள்ளேயிருந்து சொல்லியவீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின்கண்மறந்த சிறியபேராண்மையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஓடுங்காலத்து, அவர்க்கு அரணாகத், தான், தன்வலியான், முந்துற்றுநிற்பன். (எ - று.)

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையுமுடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதூஉம் பாடம். ()

(கஎகூ.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
வேலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண் டுவழி வாளுதவியும்

7 வினைவேண்டுவழி | யறிவுத்தியும் |
8 வேண்டுப, வேண்டுப, வேந்தன் றேளத் |

---

* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

திசைநக்கப் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே னாகற் கூறினர் பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.
*நாலை கிழவனாகனை †வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால் ஏலாது கவிழ்ந்த என்னது இரத்தலையுடைய மண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டு மலர்த்த வல்லாரியாரென்று கேட்டலின், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்பட்ட முரசத்தோடு மண்பலவற்றையுங்கொண்டு திருமகள்விரும்பிய நண்ணிய தொழில்பொருந்தின ஆபரணத்தையுடைய பாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை வேண்டியவிடத்து வாட்போராயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசனிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பகடு போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக்கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்னர். (எ - று.)

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவிலையயும். (௧௭௧)

(௧௮௦.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
இறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்புண் ணோய்தீர்த்து
மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
தீர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்
இன்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
முண்ணா மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க்
கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்
திருத்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை ; துறை - பாணாற்றுப்படையுமாம்.

ஈரந்தூர்கிழான், ‡தோயன்மாறனைக் கோதட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

* இஃது ஏட்டுப்பிரதியில் நாஞ்சிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்மை விளங்கவில்லை.

† வடமநெடுங்கத்தனாரென்றும், வடமநெடுந்தச்சனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்.) நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன்; இங்ஙனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன்; தன் அரசர்க்குவந்துற்ற போரானமைந்த இடும்பைகளைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணாகிய நோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்றவடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈர்ந்தையென்னுமூரின்கண்ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவனுமவன்; நினதுவறுமைநீங்கவேண்டுவையாயின், எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல! யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித், தன்னுடைய ஊரின் வலியவகையினையுடைய கொல்லனை வேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும், அவன் திருத்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி. (எ - று.)

பாண்பசிப்பகைஞன், ஈர்ந்தையோன்; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி, வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும்; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பல்காலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்கண் எயிற்றி காதன் மகனொடு
கானவிரும் பிடிக் கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்
புலாஅ லம்பிற் போருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்
உண்ணா வருங்கடம் பூய்தல் வேண்டின்

இன்னே சென்மதி நீயே, சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா அளவைநின்
பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார்கிழான் பண்ணனைச் சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

(இ - ள்.) மன்றத்தின்கண்ணே நிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடைய மறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாழும் கரிய பிடியினது கன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன்; (நினது) உண்ணப்பெறாத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

னது பசிக்குப்பகையாகிய பரிசிலை நினது வறுமையைக்காட்டி யவர்க் கொள்ளுதற்கு. (எ - று.)

'அம்பிற்போருங்கடிமிளை' என்பதற்கு அம்பாற்போருதற்கரிய கடிமிளையை யுடையென்னுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - முன்னிலைவிளக்கும் அசை. (கஅக)

(கஅ௨.) *உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி பாட்டு.

(இ - ள்.) உண்டேகாண், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தாலாதல், தவத்தாலாதல், தமக்குவந்து கூடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தகுந் துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அது தீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ் கிடைக்கின் அதற்குத் தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனுடன் உலகமுழுதும் பெறினும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்று முயலாத வலியுடைய முயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டெனமுயல்வார் உண்மையாலான். (எ - று.)

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

பழைய: இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான்...

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅ௨)

(கஙி.) †உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே;
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயு மனந்திரியும்.

* இச்செய்யுளை, 'வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உஎ - ம் சூத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், 'வேளாளர் ஓதலின் சிறப்புக்கூறியது' எனபர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உ0 - ம் சூத்திரவுரை].

ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

*திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

(இ - ள்.) தம்மாசிரியர்க்கு ஒருதுன்பமுற்றவிடத்து, அதுதீர்த்தற்குவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையை வெறாதுகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால் தாயும் மனம்வேறுபடும்; ஒருகுடியின்கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னாது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றநெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்ட நாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்தொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவனாதலான்.—(எ - று.)

(கஅ௪.) †காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநின்ற வில்லதும் பன்னாட் காகும்;
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப் புக்குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்;
அறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்.
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்;

யானை புக்க புலம் போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே.

திணையும் துறையும் அவை.*
அறிவுடைநம்பியுழைச் சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.†

(இ - ள்.) காய்த்த நெல்லை அறுத்துக் கவளமாகக் கொள்ளின் ஒருமாவிற் குறைந்த நிலத்திற் கதிரும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனது வாயிற் புகுந்த நெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன், இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்துகொள்ளின்,

* திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறூஉவென்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல். பொரு. புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

184.—

185. [illegible]

அவனுடைய கோடி பொருளினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேந்து தன் அறிவால் மெல்லியனாகி நாடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறாது அவன்விரும்புவதனையே தானுங்கூறும் ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக்கொள்ளும் ஒப்புரவுத்தொகுதியைவிரும்பின், அந்தயானைபுக்கபுலம்போலத், தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும்.—(எ - று.)

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிகட்கு வருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர். மெல்லியன்கிழவனாகியென்றும் பாடம். (கஅச)

(கஅரு.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குங்
2 காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணின்
3 ஊறின் றாகி யாறினிது படுமே
4 உய்த்த றேற்றா னாயின் வைகலும்
5 பகைக்கூழ் அள்ளற் பட்டு
6 மிகப்பல் தீநோய் தலைத்தலைத் தருமே

திணையும் துறையும் அவை.
தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

(இ - ள்.) உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகின்கண்ணே செலுத்தும் காப்பமைந்த சகடத்தான், அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும்; அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயழுந்தி மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—(எ - று.)

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுங்கொண்டு, சகடஞ்செலுத்துமாற்றைக் கூறினமையின், நுவலாநுவற்சியென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுங்கூறுவாருமுளர்; அன்றி இதற்கு, உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும், காப்பாகியசகடம், தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின், தனக்கு ஓரிடையூறுமின்றாகி, நெறிமுறைமையே நடக்கும்; அதனைச்செலுத்துதல், தெளியானாயின், அச்சகடம் காலும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே, அகப்பட்டுத், தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும், மிகப்பலவாகிய தீக் கேட்டினை மேன்மேல்தருமெனவும்பொருளுரைப்பர். இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கஅரு)

(கஅசு.) நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
2 மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
3 அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
4 வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

திணையும் துறையும் அவை.
†மோசிகீரனார் பாடியது.

* ஞாலத்தியங்குமென்றும் பாடம்.

† மாதிமாதிரத்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்.) வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று; யான் உயிரென்பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை. - எ - று.

மன்னனுயிர்த்தே என்றகருத்து: உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பின் என்றதாம். (கஅசு)

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவ ராடவர்
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும், எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையையல்லை; வாழி. (எ - று.)

நீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறைவின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது, தனக்கென, ஓரியல்புடையதன்றென, நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல, உலகத்தியற்கைகூறிய வாறாயிற்று. ஒன்றேவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅஎ)

(கஅஅ.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

(இ - ள்.) படைக்கப்படும்செல்வம், பலவற்றையும்படைத்துப், பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமைமிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும், காலம் இடையே யுண்டாகக், குறுக்குறுக நடந்துசென்று, சிறியகையைநீட்டிக், கலத்தின்கட்கிடந்ததனைத், தரையிலேயிட்டும், கூடப்பிசைந்துதோண்டியும், வாயாற்கவ்வியும், கையால் துழாவியும், நெய்யையுடையசோற்றை, உடம்பின்கட்படச்சிதறியும், இங்ஙனம் அறிவை, இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை, இல்லாதார்க்குப், பயனாகிய, முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழுநாளின்கண். (எ - று.)

தொட்டென்பதற்குக், கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமமையும். குறையென்பது, முடிக்கப்படுவதாகல், முடிக்கப்படும்பொருள். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென், ஒரு சொல்வருவித்துத், தாம்வாழுநாளும், இல்லையென்றுகூறுவாருமுளர். (கஅஅ)

(௧௮௯.) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கும்
உண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

(இ - ள்.) தெளிந்தநீராற்சூழப்பட்ட வுலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள்நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே நுகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல. — (எ - று.)

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலே ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பரதனென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(௧௯௦.) விளைபதச் சீறிடம் நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கும்
எலிமுயன் றனைய ராகி யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ

௫ டமைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ லிடம்பாட் டீழ்ந்தென
வன்றவ ணுண்ணா தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றொருத்த னல்வலம் படுக்கும்
௰ புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
துரனுடை யாளர் கேண்மையொ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ

திணையும் துறையும் அவை.
*சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

(இ - ள்.) விளைந்தசெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதி...ராகிய உணவைக்கொண்டு, முழையின்கண்ணே நிறையவைக்கும் எலிமுயன்றாற்

* சோழன் நல்லுத்தரனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடைய செல்வத்தைத் தருகாது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன் பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப் பிற்றைநாட் பெரியமலையின்கண் நின்று முழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறாகிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறைவில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்நட்போடு பொருந்தியநாட்கள் உளவாக — (எ - று).

சீறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னாகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன — இரண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

(ககூக.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு
மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'கேட்குங்காலம் பலவாலோ? நரை நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

(இ - ள்.) நுமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினார்; யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதன்செய்யானாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலேயானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—(எ - று.)

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவைமுதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவென்னுமமையும். 'யாங்காகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (ககச)

(ககூஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்; —

தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா;
3 நோதலுந் தணிதலு மற்றோ ரன்ன;
4 சாதலும் புதுவ தின்றே; வாழ்தல்
௫ இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே; முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே; மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது,

கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

திணையும் துறையும் அவை.
கணியன் பூங்குன்றன் பாட்டு.

(இ - ள்.) எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; நோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றியநாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமிலம்; ஒருவெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னாதென்றிருத்தலுமிலம்; மின்னுடனே மழை குளிர்ந்ததுளியைப் பெய்தலான் அமையாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வலிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவைபோல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது, நன்மைக்கூறுபாடறிந்தோர் கூறிய நூலாலேதெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவரைமதித்தலுமிலேம்; சிறியோரையிகழ்தல் அதனினுமிலேம். (எ - று.)

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க. 'முனிவி னின்னா தெனறலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னாதென்று இகழ்ந்திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககூஉ)

(ககூக.) அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி னொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல,
வோடி யுய்தலுங் கூடுமன்
னொக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

*ஓரேருழவர் பாட்டு.

(இ - ள்) தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின்கண் திருவனைக்கும்புல்வாய், எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன்னெறிக்கண் இனியொழுகிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடுகூடிவாழும் இல்வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலைத் தளையாநிற்கும்; ஆதலான் உய்த்தல்கூடாது—(எ - று).

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. மா - அசைநிலை.

(கஉச.) ஓர் இனையதல் கற்க வோரால்!
சீர்ந்தண் முழவின் பூணித்தம்புப்
புணர்ந்தோர் பூவணி யணியும் பிரிந்தோர்

* ஒன்னருழவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைதலுண்கண் பனிவார்பு உறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்
இன்னா தம்மவிவ் வுலகம்!
இனிய காண்கதனியல்புணர்ந் தோரே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.
பக்குடுக்கைநன்கணியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதலரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிர் துன்பத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்து துளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான் நிச்சயமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினதியற்கை; ஆதலான், இவ்வுலகினது தன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க. (எ - று.)

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னாமைய இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (கசுச)

(கசுரு.) *பல்சான் றீரே! பல்சான் றீரே!
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே!
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ.
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்
எல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படூஉ நெறியுமா ரதுவே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

(இ - ள்.)

[illegible] பல அமைந்தகுணங்களையுடை யீர்; நீயுவினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும், பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய, பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர்; மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச்செய்யமாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்றது, ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணே செலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—(எ - று.)

---

* இச்செய்யுள், "'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபேற்றுநெறிக்கட்செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உ௪ - ம் சூத்திரவுரை].

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; *"பல்குட்டுவர்" என்பதுபோல. பல்வாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினுமமையும்; பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு வினை வின்கண்வந்தது. (கக௫)

(கககூ.) †ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே;
ஒல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை;
அனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டன மதனால்
நோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்;
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல திலலாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில்நீட்டித்தானை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும், தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும், இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும், விரைய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும், ஈவாரது

புகழ் குறைபடும்வழியுளம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற் செய்த செய்தியும் அத்தன்மைத்தாகலின் இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யாங்கண்டேம்; அதனால் நின்பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் [illegible]வயிலென்றுநினைந்து, போக்கு[illegible]வெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகிய இம்மனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—(எ - று.)

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; ௧௦௫ - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடாரப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௫ - ம் சூத்திரவுரை].

'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'சிறக்கநின்னாள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி, நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னாளெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும். நல்குரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது. 'கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக், கல்லாற்செய்தாற்போன்ற, பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்தவளிமறைதியெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுளர். (ககூ)

(ககஎ.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செல விவுளியொடு
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரின ரெனாஅ
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனாஅ
உருமுரற் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே
எம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
இடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉஞ்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னோரே
மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்தும்
உணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளேம்
நல்லறி வுடையோர் நல்குரவு
உள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

திணையும் துறையுமவை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பரிசில்நீட்டித்தானைக், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

[illegible]
லாயோடு கொடிநுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும், கடலைக்
கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபண்டக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறு
பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கினாற்போலும் அஞ்சத்
தக்க முரசத்தோடு போரின்மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங் கூறுதி; நிலத்
தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண்
கொற்றக்குடைநிழற்றப்பெறுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்களால் மதிக்கப்
படுவோர், இடப்புட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிநின்ன ஒழுந்து
வின்றிக்குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிற்கினைக்கப்

பட்ட ஆறிய இலையைப் புல்லியகிலைத்தில்லிகளைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெறு கின்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை யறிந்துநடக்கும் குணத்தினையுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும் சிறிதும் அறிவிலர்தோருடைய செல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையேம்; நல்லறிவினையுடையோரது வறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம் உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—(எ - று).

எனுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (௧௯௭)

(௧௯௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்
கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்
திண்டே ரண்ணனிற் பாராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
ஆலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்
வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னாதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்றும்
மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கவிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டு திரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினும்
நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்றும்
மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்

செல்வமொடு புகழொடு விளங்கி,
நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்
துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கிநின்
னடிநிழற் பழகிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே!

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை, வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார் பாடியது.

198. 199.

(இ - ள்.) அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின் நன் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையுமுடைய உன்னுடைய மடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர், பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதேரையுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கனவின்கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ, ஆலிலையின்கண் மேவியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேறுபாடுடையதனை, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லைமுழுதும் கொள்ளையர்க்கொண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து தம்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டுதோறும்மிக்குச் செறிந்ததிவலையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் விண்ணுயர்ந்தமழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்தோடே புகழும் இனிதாகவினங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத்திரிய வாட்டின்கண்ணே கோடைதோறும் துளியைத்தசுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வண்மைநசையால் இரங்கி நினது அடிநிழற்கண் பழகிய அடியின்வாழ்வேன்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமன்னனே! நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக. (எ - று.)

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினும்மையும். 'ஆலமர் கடவு ளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பையென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். 'நின்முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் பழங்காதலவத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று. 'முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீவாழியர்' எனவுநின்றவை குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்தியதாஉமாம். மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெயலினை மறவாதொழியென்பதாயிற்று. 'யாண்டுதோறும்பெருகி' என்பதற்கு, நின்னுடனே, திங்களெல்லாவாக அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனையவாயினவாக வென [illegible]

(கூகூ.) கடவுள் ஆலத்த தடவுச்சினைப் பல்பழம்
2 நெருநலுண்டனமென்னாது பின்னும்
3 செல்வாஞ்வேட்கைகொள் புள்ளினம்
4 அனையர் வாழியோ விரவலரவரைப்
(ரு) புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவர்

Supplicants never satiate.

ருடைமை யாகு மவருடைமை;
யின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.
பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

(இ - ள்.) தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பழுப்பழுத்தை யென்னாளுமுண்டேமென்னுவாய்ப், பின்னும் அவ்விடத்துப் போதலையுடையவாய் ஒலி பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்தற்கு எதிர்த்துக்கொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போருடைய வறுமை.—(எ - று.)

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை. (௧௯௯)

(௨௦௦.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்
செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
மழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
கழைமிசைத் தூங்குங் கல்லக வெற்ப!
நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேற்
களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை
விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
இவரே, பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்.
யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்; நீயே
வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுநன்;
நினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்மதி, சினப்போர்
அடங்கா மன்னரை யடக்கும்
மடங்கா விளையு ணாடுகிழ வோயே!

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

பூரமகளை வச்சக்கோனுழைக் கொண்டுசென்ற கீழவர் பாடியது.

(இ - ள்.) அருவிர்த்தமலையின்கணுள்ள பசிய இலையையுடைய பலாவினது பழத்தைத் தகவர்க்கூண்டு கரியவரியையுடைய கடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது மந்தியுடனே பொலிந்து செம்மைக்கண்ணோவினை மூங்கிலையும் உச்சியறியப்படாத உயர்ந்த மலைப்பக்கத்து ஆகியிருக்கின்ற மயிலும் மகிழ்ச்சித்து தாழ்த்த வரையையுடையோய்! மணித்தலத்தின் முகளித்த நெருப்புப்போலும் இலையையுடைய நெடியவேலினையும் கொண்டு வாயும் தகுதிமையையுடைய யானையினையும் மணிகளாற்செய்யப்பட்ட வயிர்ந்த ஆபரணத்

இளையுமுடைய விச்சிக்கோவே! இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மறைத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் சீத்தழும்பேறப், பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கவென்றுசொல்லிக் கொடுத்த பரந்த மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வரினான்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக; சினத்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிண்டியடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க வினைத்தலையுடைய காட்டையுடையோய்.—(எ - று.)

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்கனிகவர்ந்துண்டகடுவன், மந்தியொடுசிறந்து, சேண்விளங்கித், கழைமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரைவரைந்துகொண்டு, இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

'யானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான், தருதற்குரியேனென்பதூஉங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாக வென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிற்றுறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னிவரே
யூருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்
நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே,
தந்தை தோழ னிவரென் மகளிர்;
அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே!
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்புபுனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே! விறற்போ ரண்ணல்!
தாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே!
யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்!
யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்

17 இருங்கடல் உடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்
18 பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வேல்
19 உடலுநர் உட்குந் தானைக்
௨0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

27 திணையும் துறையும் அவை.
பாரிமகளிரை இருங்கோவேளுழைக் கொண்டுசென்ற கபிலர் பாடியது.

201.202.

(இ - ள்.) இவர் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்கு வழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச் சமைத்த அணியோடும் புரவியோடுங் கூட முல்லைக்கு வழங்கிய தொலையாத நல்ல புகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத் தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர் பிதாவின் தோழனாதலான் இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய குண்டத்தின்கட் டோன்றிச் செம்பாற் புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையையுடைத்தாகிய நெடிய மதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய் நாற்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள் வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவ! தாரணிந்த யானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான் ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவ முறைமையை யுதவிய தழைத்த கண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே! யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வானுற் கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல் சூழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத் தலைவ! வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவரஞ்சும் படையையுடைய கேடில்லாத நாட்டுக்குரியவனே.—(எ - று.)

உவரா ஈகை வேளிரெனக் கூட்டுக. 'வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற் பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல்; கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்குடியிற் பிறந்தவனாதலான், யான்தர இவரைக் கொண்மதி யெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

யான் இவருடைய தந்தை தோழனாதலானும் அந்தணனாதலானும் யான்றர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (உ0க)

(உ0உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடறு மணிகிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை
ரு வென்றி நிலைஇய விழுப்புக ழொன்னா

பிருபாற் | பெயரிய | வருகெழு | மூதூர் |
கோடிபல | வடுக்கிய | பொருநுகர்ந்த | குடவிய
நீடுநிலை | யரையத்துக் | கேடுங் | கேளினி !
நுந்தை | தாய | நின்றவற் | றெய்திய |
வெரவியற் | கண்ணிப் | புலிகடிமா அல் !
னும்போர் | வீறிவி | னும்மரு | ளொருவன் |
புகழ்ந்த | செய்யுட் | கபிலர் அத் | தக்லை | !
யிகழ்ந்ததன் | பயனே | யியறேர் | அண்ண

எவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்
இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
பெருங்கல் வைப்பி னாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக் கொள்ளானுக்குக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) வெட்சிமையுடையகாட்டின்கடுவன், வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புக்கிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வலாச்சாரன்மணி மேலேவிளம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விளையவோடும் கெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றியிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றுப்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பல்கோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய கேடியதில்லையுடைய அரையத்தினது கேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுதற்குக்காரணம்: நினது தாளாற்றரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே! நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியிலொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடையகழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ! இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபடுவீர்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே! யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது ...

பரந்த பொற்றுறைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய நாட்டையுடையோய்.—(எ - று.)

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அனைத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படிஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பெறுப்பராக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையாயத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவ்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவனையசைகப்பாடினானென்றுசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதாயம்நிறைவுறவெய்திய' என்பதூஉம், 'நும்பேரறிவின்' என்பதூஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இரும்புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதம்செய்யாததூஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமெனின்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றது. (உoஉ)

(உoங.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்
எல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
இன்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்த
லின்னா தம்ம வியறே ரண்ணல்!
இல்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையையு மல்லை நீயே யொன்னா
ரரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்!
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே!

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

(இ - ள்.) கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்துவிளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல, இன்னமும் எனக்குப்பரிசில்தருமென்றுசொல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டீரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே! இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோராயினும், அவராற்பரிசினினைந்துவருவோர்க்கொடாராயின், அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் காணி, அவரெதிர்முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நம்முடையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியொடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவ! நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலே முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—(எ - று.)

அவையமைவதற்கு இரவலர் வேண்டுமெனவும், பாணியாது முன்னே அளித்தலின், கலைசயிழப்போர் தன்மையுடையாயல்லையென்றுமாம். 'எம்மனை சென்றது, பிறனை நோக்கியன்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

---

* "ஒன்னா ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளி யோய்" என்பது, உழிஞைத்திணைக்குரியதுறைகளுள், 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் சூத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப் பினுமமையும். (உ0௩)

(உ0சு.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதிர்
ஈயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று;
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று;
தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கடல்
உண்ணா ராகுப நீர்வேட் டோரே;
ஆவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினும்
உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்;
புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
யுள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழியர் ஓரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
வல்வில் ஓரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

(இ - ள்.) இழிந்தோன்கூற்றாய் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீயென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒருவன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுகத்தாலுணர்ந்து இதனைக்கொள்வாயாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறுகொடுப்புழி அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடையினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும்திரையையுடைய பெரியகடல் நீரையுண்ணாராவர், தண்ணீரைவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகூடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரையுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்

[illegible]

தையும் பழித்தலல்லது நாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்திலராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால், நீ எனக்கு இன்னையாயினும், வெறேன், வாழ்வாயாக, ஓரி, நீகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாது வழங்கும், வண்மையையுடையோய், நின்னை.—(எ - று.)

ஓரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புன்னும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றக் கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலேனென்பதூஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயேனென்றாற்போலப், பரிசினீட்டித்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றக் கொள்ளெனத்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதூஉம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயேனென்றுமிழியினும் கொள்ளெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பதுகூறினாராம். 'பெருங்கடலுண்ணாராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனாற் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற்செல்லேனென்பதூஉம், 'உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகலின் நின்பாற்செல்வுக்தேனென்பதூஉம் கொள்ளப்படும். (உ0௪)

(உ0ரு.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
யுறுவர் செலுசார் வாகச் செறுவர்
தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
ஆர்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொ
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.
கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசினீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

(இ-ள்.) நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுதலின்றி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினந்தீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்மிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவையுடைத்தாகிய முல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கி [illegible]

[illegible]
தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கதானையும் [illegible]முடைய வேட்டுவ! நீ கோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் சீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன்விளங்கிய கோவேர்ந்ததலைமையை யுடைய களிற்றை நீயின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம்.—(எ. - று.)

புரவியையுடைய விறற்றினைத்தணிந்த உறுவரெனவிலையும். செல்சார்வாகித் தாளுளத்தபுத்த பொருசவெனவிலையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமுல்லையை. புனழகெடவிலங்கிய தாயெனவிலையும். மூவராயினுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை. புனழகெடவிலங்கியென்பதூஉம் பாடம்.

கோடற்பொருட்டு வேட்டுவ, பெட்பின்றீதல் யாம்வேண்டலம்; பரிசிலர்கடும்பு களிறின்றுபெயரல; நீ கோயிலியாக்குவேனக்கூட்டுகே.

யான்களிறின்றிப்பெயராகின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், நோயிலையாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ0௫)

(உ0௬.) *வாயிலோயே வாயிலோயே!
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முன்னியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்றல் நெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொல்
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சிபரிசில்நீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

(இ-ள்.) வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதசெவியிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய தோன்றலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ? அதுகிடக்க, என்தரமறியான்கொல்லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே; ஆகலாற் காவினேம், கலங்களை; கட்டினேம், †முட்டுக்களை; மரத்தைத்துணிக்குந்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்

[illegible]
க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போயினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து (எ - று).

கலப்பை - யாழுமுறும். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரென்னுமுமையும். மழுவென்றது வாய்ச்சியை; தச்சனையுமரம் காட்டகமென்றாரேனும் கருதிய அதன்கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறூரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டின்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உ0சு)

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலைக்கு அன்றென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூ0 - ம் சூத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டுவைக்கும் பையையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உ௦எ.) எழுஇனி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
யருகிற் கண்டு மறியார் போல
வகனக வாரா முகனழி பரிசி
றாளி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே
மீளி முன்பி னாளி போல
வுள்ள முள்ளவிந் தடங்கா து வெள்ளென
நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான்துஞ்சியபின், அவன்தம்பி, இளவெளிமானைப்பரிசில்கேட்டவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) எழுந்திருப்பாயாக இனி, எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவே மாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும், விருப்பமில்லாதவிடத்து, தம்மருகே கண்டுவைத்தும், கண்டறியாதார்போல, உள்ளமகிழ்வாராத, தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர் இவ்வனம்வருவீராகவென்று, எதிர்கோடல்வேண்டும் தரமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; (ஆதலால்) மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்க்குந்தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தேநின்றுதிரங்கி ஊழுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச், சுழல்வோர் — (எ - று.)

வன்கனியென்றது, நெஞ்சநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அலமரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காது யானிபோல் இனி எழுவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

விசைசையோர்க்கு யானிபோல உள்ளம் உள்ளவித்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாருமுளர். (உ0எ)

(உ0அ.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

இனையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக்காணாது இதுகொண்டுசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

(இ - ள்.) குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொண்டேனாய்ப் போதற்கெனச்சொல்லிநின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறேபோக தானெனச்சொல்ல, என்னை எவ்வாறறிந்தான்? பகைவரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பி இனைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய [illegible] எல்லையையறிந்து கொடுத்துவிடின்.—(எ - று.)

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், இனையளவாயினுமினிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். 'அவர்துணையளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினார். (உ0அ)

(உ0கூ.) பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கும்
நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்பல்
அகலடை யரியல் மாந்தித் தெண்கடற்
படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
பெறாஅது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்து நின்னிசை நுவல் பரிசிலென்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
ஈயா யாயினு மிரங்குவே னல்லேன்
நோயிலை யாகுமதி பெருமநம் முள்

கடுங் குறுங்கணி நாண்குவ தாக நாளுக
நறும்பூ வெள்ளிவருக் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெருவரை யன்ன மாடத்திற்
செருவெஞ் சேஎய் நின்மகி ழிருக்கையே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

மூவன் பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொய்யைக்கண்டு மெய்க்கரை போரின்கண்ணே யுறங்கும் செய்யையுடைய அழகியவயற்கண் நெல்லையறுக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் நெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையிடத்தே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலின்கண் ஒலிக்குந்திரையின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களை யுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே! பலபழத்தை நுகர்ச்சித் தாம்வாழ்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்தமாறிற்றாகவருந்திப் பழம் பெறுதேமீளும் புள்ளினத்தையொப்பப் பின்னது நச்சப்படுந்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழ்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றும் ஈத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல் லேன்; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக; பெரும! நம்மிடத்துளதாகிய அரிய அணுமையைக் காண்பதாக, காடொறும் ஈறிய பலவாகிய தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி னொருவர் புணர்தற்குக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய் நினதுமகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம்.—(எ - று.)

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறு கணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக் கண்டியுன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்று.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைநவல்பரிசிலேன், வறியேன் பெயர்கோ, நீ ஈயாயெனினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, நோயிலையாகுமதி; நம்முட் குறுகணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக; பிறர்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

கோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதின்றேதொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாக்காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம். இதனுற் காட்சியுண்டாகவேண்டும் என்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுகணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையாயானெண்ணுலைப்பினும் மையும். ()

(உகO.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோரு மற்றினைய ராயி
னெம்ம னோரிவண் பிறவலர் மாதோ
செயிர்தீர் கொள்கை யெம்மொடு காதலி
யுயிர்சிறி துடைய ளாயி னெம்வயி
னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா
லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனா யினன்கொ லிறீஇய ரென்னுயிர்,

நுவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையும்
இடுக்கண் மனையோள் தீரிய இந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசில் உதுக்காண்
அவல நெஞ்சமொடு செல்வ னிற்கறுத்தோர்
அருங்கடி முனையரண் போலப்
பெருங்கை யற்றவென் புலம்பு முந்துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது, காதல் கண்மாறிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி நும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்ந்தகற்பினையுடையளாய் எம்மைவிரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையளாகக்கூடின், எம்மிடத்து நினைவிருந்தல் அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொள்ளத்துணியின் இறந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றநோயையுடையாளாய்ப் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வதாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னாமையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெகுண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—(எ - று.)

குரிசிலே, நும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; என்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்புமுந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'உதுக்காண்' என்றது, அச்செல்வை. என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பைமுந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனால், 'வாழியர்குரிசில்' என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங் காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௦)

(௨௧௧) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய

ரின்று கர்ண் பன்ன ரீண்மலை பிளிரந்
குன்றூர்து வெற்றிய மரவம் போல !
ழ்ரசெழுக் கிரங்குந் தானை பொடு தலைச்சென்
றரசுபட்டக் கட்க்கு முரைசா ரேன்றனின்
ஞுள்ளி வக்த வேர்ந்க்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளியை யர்கவின் வணங்குவி னிவ்வெனக்

கோளார் மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
நாணா யாயினு நாணக் கூறியென்
னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
யில்லெல் லிமடுத்த தோல்சுவ ரளைப்பிற்
பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின்கண்ணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணியவும் விலவகலத்தைத் தின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைகளும் வெறியும் ஒன்றுபோல வீரமாக விளர்க்கொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்படை எதிர்நின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ! நீ வள்ளியையாதலான் எமக்கும் தாழ்ந்து பரிசில் நல்குவனிவனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனாகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும், நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கைவிலேயுகுந்ததுபோலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணாயாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து காட்டோதும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழைப்பெற்றுக்கொண்ட நினது வெற்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்;

நாட்டோறும் உணவில்லாமையான், இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி, திகழ்த
லால் இல்லெலிமடிந்த, பழையரவாகிய, எல்லையையுடைய, புரவில்லாமையாற்
பலபடிசுவைத்தும் முலையுண்டலைவெறுத்த, பிள்ளையுடனே, மனையின்கண்ணே வரு
மையுற்றிருந்த, என்னுடைய, ஒளிபொருந்திய, நுதலையுடையாளை, நினைந்து.—(எ-று.)

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியதுசெய்தா யாதிலான் திருத்தங்கூறி, எத்தித், தொழுதனென், பழிச்சிய வழாப்பின்மனைக்கண்ணே புதல்வனொடு, தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்து செல்வல், யானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நான்கூறியென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றுமையான், அல்வ குறிப்புமொழி. வழாப்பின்மனையென இயையும். வள்ளியன் முதலின்

வணங்குவ னிவனென’ என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக் கருதியென்க. ‘வள்ளியையாகலின் வணங்குவனிவனெனக் கொள்ளாமாந்தர் கொடுமைகூற’ என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவேனென நினைந்து வணங்க, அதுபடாது, நின்பாற்பரிசில்பெறுந்த மாந்தர் .... தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறகடையாற்கொள்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். ‘புறநிலை’ என்பதற்குப் புறங்கடைநின்றநிலையென்றுமாம். ‘இல்லெலிமடிந்ததொல்சுவர்’ என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப்பினுமமையும். வின்னைக்கொடுமைகூறவென்றுரைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
ஆரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
வாயார் பெருநகை வைகலு *நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கம் இவ் ஆமையின் இறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனாகிய கொழுவிய குட்டை அழகியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால், வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய், உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தி

[illegible]
ந்து.—(எ. று.)

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர். நுங்கோ யாரென வினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் புகிப் பகையாகிப் பொத்தியொடு எவ்வகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆங்க் கெழீஇ, நக்கென்றும், செய்தவெனச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (கஉ)

---

* மகிழ்ந்தென்றும் பாடம்.

(௨௧௩) மண்டமர் அட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே!
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பின்
றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்லர்
அமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை, யடுமான் றோன்றல்!
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னும்
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே;
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்றும்
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே!
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
வெண்ணில் காட்சி யிளையோர் தோற்பின்
நின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே?
யமர்வெஞ் செல்வநீ யவர்க்குலை யின்,
இகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே;
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே; வல்விரைந்
தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
கேம மாகுநின் றாணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமா னன்றே; வானோ
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.
அவன்மக்கண்மேற் சென்றானைப் புல்லாற்றூர் *எயிற்றியனார் பாடியது.

மு . . . மதமதழுந்த, பொரானைகட்கொண்ட, மருதம்பொருந்திய, வலியமுயற்சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான், உலகத்தை நிழற்செய்து புகழால்விளக்கும், வென்றியையுடையவேந்தே! சினந்தணிதலில்லாத போர்க்களத்தின்கண் இப்பரந்தவிடத்தையுடைய போர்க்களத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இருவரையுங்கருதிப் பழியதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய சேரபாண்டியருமல்லர்; போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னொடுபகையாய் வேற்றுப்பட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம்; நின்னையுங்காவலுத நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மையையாகிய பகைவனல்லை; பகைவரைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவ! நீ பரந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போகிய பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால், அப்பெற்றித்தாதலு

* எயிற்றியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோர் நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்தசூழ்ச்சியில்லாத அறிவையுடையநின்புதல்வர்தோற்பின் நின்றபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க்குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேநிறுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னுடையமறன்; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வதாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயக்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல்வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள. (எ - று.)

மற்று - அசை. இல் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட்டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்[illegible]கொண்டன. அஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி, 'அதனால் அன்ன தாதல் மறிவோய்' என்றதற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயும் அவர்க்கு அப்படியேயுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாக்கவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின் றாணிழலெனமுற்றாக்கி, மயங்காது தெளிந்து நின்று நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவுமுரைப்பாருமுளர். 'மாவெங்கிட்சியொடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உக௩)

(உக௪.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே
ஐயம் அறாஅர் கசடீண் டுகாட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே
யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
[illegible]

செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனின்
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடும்;
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்
மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடும்;
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

(இ - ள்.) அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனால் உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே, அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின், அவர்க்கு இருவினையுஞ் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்*கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின், இமயமலையின்சிகரம் ஓங்கினாற்போன்றதமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—(எ - று.)

உயர்ந்திசினோர்க்கென்றும் நான்கனுவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காநெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உ௱௧௪)

(உ௱௧௫.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்
தாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்க் கொளீஇ
ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
யவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்ப வென்னுயிர் புரப்போன்
செல்வக் காலை நிற்பினும்
மல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாரா ரென்றசான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

(இ - ள்.) கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது, குத்துதலுற்ற, வழிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக எதிர்த்த எருவையுடைய மறுகின்கண் போதொடுசெழித்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெள்ளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிங்கூழையும் அவரைகொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின்

கட் பொதியின்மலையுடையபாண்டியனது நல்லகாட்டினுள்ளும் சேர்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவர்; என்னுயிரைப் பாதுகாப்போன்; அவன் [illegible]குச் செல்வமுடையகாலத்தினும் இன்மையுற்றகாலத்து ஆண்டுறில்லான் - (எ - று.)

அசைநிலை. (உகரு)

(உகசு.) கேட்டனி மரத்திணை யல்லதி யாவதுங்
காண்டலில்லா தியாண்டுபல கழிய

* சூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலியாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
றையங் கொள்ளன்மி னாரறி வாளீர்
இகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
இன்னதோர் காலை நில்லலன்
இன்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் வடக்கிருந்தான் பிசிராந்தையார்க்கு இடனொழிக்கவென்றது.

(இ - ள்.) 'நின்னை, அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதுங் காண்டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையையுடையோராயினும் அரிதே தலைவா, அவ்வழுவாதகூற்றிலேபட வொழுகுதல்' என்றுகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனியகுணத்தினையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழழியவரூஉம் பொய்ம்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது, என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்துயருறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான்; இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க. —(எ - று.)

'அதற்பட' என்பதற்கு, அவ்விறந்தபாட்டிலேபடவென்றும், 'இகழ்விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'பேதைச் சோழனென்றது, தான்றன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகசு)

(உகஎ.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே

யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினோ டீங்கிது துணிதல்
யதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
யிசைமரீஇ பாக நட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையும்
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
அதனால், தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யின்னோனை யிழந்தவிவ் வுலக
மென்னா வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.
அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரைக்கண்டு, பொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்திணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறு துணிந்த அதனினும் வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்தற்குப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந்தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத்தேயத்துறையும் அமைந்தோனது நெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடும்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—(எ - று.)

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு, இறந்துபடத்துணிதலென்றுமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
யொருவழித் தோன்றி யாங்கென் றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே;

திணையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்டகண்ணகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச் செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றினாற்போல, எக்காலும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார். (எ - று.)

சான்றோர்சூழ்வினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினார். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாங்கென இயையும். (௨௧௮)

---

* 'கோப்பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீக்கும் உரிமைத்தாய நட்பினைப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் எக - ம் அதிகாரம் நட்பு, இ - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையாரைக் கண்டக்கத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

2/9-22

(௨௧௯.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ளா!
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குறியிருந் தோரே.

திணையும் துறையும் அவை;
அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.)—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து, உடம் பாகிய முழுத்தசையைவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யானிதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—(எ - று.)

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாதுநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப், புலந்தார்பலரென்றுமுரைப்பினுமமையும். 'உள்ளாற்றுக் கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்த வழிக்குள்ளென்றுரைப்பாருமுளர். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்த உயிர்நீத்த உள்ள மிகுதியான் மள்ளவென்றார். (௨௧௯)

(௨௨௦.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கல் வாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்டபொத்தியார் அழுது பாடியது.

(இ - ள்.)—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபோதுகாத்த பெரியகளிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேகிடக்கப், பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னானியன்றமாலையை யுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தினைப்பார்த்து.—(எ - று.)

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

[illegible]

இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்றைமையால், போகியென்று. (உ௨௦)

(௨௨௧.) *பாடுநர்க் கீத்த பல்புகழ் முன்னே, —

2 யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பின்னே —

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அட்டாதுவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உ௯ - ம் சூத்திரவுரை].

யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே,
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே,
மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து,
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்,
லனைய னென்னா தத்தக் கோனை,
நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைதலொக்கற் றழீஇ யதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்?
நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதிநூற்குத்தக ஆராய்ந்தநடத்தின செங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது, அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிரைக் கொண்டுபோயிற்று. ஆதலால், பையாப்புற்றநம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர்! நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்டகல்லாயினன் எம்மைப் புரப்போனெனச்சொல்லி.—(எ - று.)

ஈத்தபுகழ் - ஈதலானுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது ; அதனால், புரவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவேனைக் குறைந்துநின்றது. (உஉக)

(உஉஉ) அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாழ்வென
பெண்ணிவண் ஞெமிர்த்த வன்பி லாள
பெண்ணை திருக்குவை யல்லை
பெண்ணிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார், எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

(இ - ள்.)—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்னிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்புத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழமைந்தபிள்ளையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னொடு உறவில்லாதவனே, நின்னொடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய்! நீ எனக்குக்குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—(எ - று.)

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும்.

(உஉங.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுகல் லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.
கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.)—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையையினைத்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவளைந்த சிறிய இடத்தின்கணிருந்து உயிர்நீத்தலின்நிலைபெறநாட்டப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—(எ - று.)

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.
தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூ

டி வினைமுடிவுசெய்க.
அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது. (உஉக)

XXIV.

(உஉச.) அருப்பம் பேணாது அமர்கடந் ததூஉம்
துணைபுணர் ஆயமொடு தசும்புடன் தொலைச்சி
இரும்பாண் ஒக்கல் கடும்பு புரந்த தூஉம்
அறம் அறக் கண்ட நெறிமாண் அவையத்து
முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
பவிற்றொழில் கேள்விக் தகுகேள் மக்களொடு
பரிதியுரு விற் பல்படைப் புரிசை
எருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்
வேத வேள்வித் தொழில் முடித் ததூஉம்

அறிந்தோன் மன்ற அறிவுடை யாளன்
இறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலகம்
அருவி மாறி யஞ்சுவரக் கருகிப்
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனர் பாடியது.

(இ - ள்.) அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததுவும் [illegible]யாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சோறுகர்ந்தெ[illegible]த்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததுவும், அறத்தைத்தெரியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றுகாட்டப் பலராலும்புகழப்பட்டதாய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றனையபயனை யறிந்தநிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்ஷித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவல

[illegible]
யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகலனையொழித்தார். (எ - று.)

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமெனவிஃயையும். எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான் ; மகளிரும் இழைகளைந்தனர் ; இவனையிழந்தவுலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைநுவற்சியென்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனிலா' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இலாவெனினுமமையும். (உஉச)

(உ௨ரு.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேற் றிசைய
2 இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
3 கடையோர் விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
4 நிலமலர் வையத்து வன்முறை வளை இ
5 வேந்துபீடழித்த வேந்துவேற் றிணையோ

டாற்றலென்பதன்றோற்றங்கேளினிக்
கன்னிபோகிய களரியம்பறந்தலை
முள்ளுடைவியன்காட்டதுவே; நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவின் கொல்லென
வின்னிசைப்பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங்குரீஇத் தூங்குகூடேய்ப்ப
வொருசிறைக்கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங்காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே!

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

கையறுநிலை.

(இ - ள்.) முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய நுங்கினது இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை நுகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர, இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாற்சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்ட வேலையுடைய சேனையுடனேகூடி, வலியென்றுசொல்லப்பட்ட வினையவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்ட இடத்தது முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தே தூங்கப்பட்ட வலத்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும், அதனைக்கேட்டு இறந்துபடாது நோமனவினேனாயினேன்.—(எ - று.)

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றிநுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும் யானோவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினை. வென்றிநுவலாவென்றும், காலைத்தோன்

(உஉ௬)

றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர்.

(உஉசு.) செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்
முற்றன் றாயினு முய்வின் றன்றோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
இரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

227

(இ - ள்.) தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும், வெளிப்பட்டுநின்று வெகுண்டதாயினும், உற்றுநின்று, கைபோடுமெய்தீண்டிவருத்திற்றாயினும், அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாவொளைப்போலத் தோன்றிநின்ற அயைசாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்த உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும்; பெண்ணணியுன்றமைலயினையும் மண்டியபோரின்கண், எதிர்நின்றவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்ட கூற்றம் — (எ - று.)

பொலந்தார்வளவனென்னைவிஷயும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றசெய்யினும் பிழைப் பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனுண்மைமிகுதியினையும் வன்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு.

(உஉஎ.) நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்!
விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை;
இன்னுங் காண்குவை நன்வாயாகுதல்
ஒளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்
குருதியங் குரூஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானான் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்றல்
நின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி
இனையோற் கொண்டனை யாயின்
இனியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) மிகவும் அறிவுடையயல்லை; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையின், மேல் விளைந்து பயன்படும்விதை [illegible]

யுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னுமுங்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போரைவல்ல வீரரும் யானையுங்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுண்டாய அழகியசீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய காடோறும் அமையானாய் எதிர்நின்றுகொன்று காடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னையொத்த பொன்னணியன்ற போரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகண்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின் இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—(எ-று)

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? வீரமின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயம் - நியாயமுமாம்.

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
இருடிணிந் தன்ன குரூஉத்திரட் பரூஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்,
கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதலி னன்
னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையதூஉம்
இருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே?

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது:—

†"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்தயங் கின்று."

(இ - ள்.) அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துநின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்று தங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே! இரங்கத்தக்கவை நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்கபெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும், விரிந்தகதிரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த செய்மைக்கண்ணேவிளங்

கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை யடக்கலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை வனைதல் நீவிரும்பினையாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—என - று.

அடுக்கு - வினையின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்னோற்கவிக் கும்தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

---

* உறையூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கரு.

சொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

இது, கற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉகூ.) ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனி யுயரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதி ரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னா
தளக்கர்த் திணைவிளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண் டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்
நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்

சேலோ னலக மெய்தின னுகவின்
ஞெண்டொடி மகளிர்க் குற்றதிணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
பண்கவர்ப் பிணிக்கு மாற்றன் சவர்க்
களந்துசொல்லை யறியா விங்க
மணிவிளை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

* இப்பாட்டு, பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் கலிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௯௯ - ம் சூத்திரவுரை].

229. 230.

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநாளிற்றுஞ்சுமெனை அஞ்சி, அவன்றுஞ்சியவிடத்துங் கூடலூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) மேட்விராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின்முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவின்கண் முடப்பனைபோலும்வடிவையுடைய அனுடநாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்திக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தின்து முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம், அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியசக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு, விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக், காற்றாற்பிதிர்த்தெரிந்து ஒருமீன்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து, யாமும்பிறருமாகிய, பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும், ஒலியையுடைய, அருவியையுடைய, நல்லமலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் கோயையுடையனல்லனாகப்பெறின், அழகிதென இரங்கி நெஞ்சத்திடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநாள் வந்ததாகலின், இன்று, வலியையுடையயானை, கையை, நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய, வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசம், கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை, கால்துணிந்து, உலறவுங் காற்றுப்போலுமியல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்

லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும் மாயோன். — (எ - று.)

மன்னும், இல்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க. நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னுமையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண்கிழித்துருளவும் கால்புரித்துலறவும் கதியின்றிலைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனளே இல்லையோ, யாம் மறவாதில்லைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

"ஆஞ்சினமெழுநாள்வந்தன்றின்றெனை" என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உ௩௦.) கன்றமர் ஆயங் கானத் தல்கவும்
2 வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்

230

* 'கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்று வழி, அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்' என்பது, திருக்குறள், கஅ - ம் அதிகாரம், மெய்யுணர்தல், ௫ - ம்பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

[illegible]

[illegible]

களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு
நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி
நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியான்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்
கொருவ னாருயி ருண்ணா யாயின்
நேரார் பல்லுயிர் பருகி
யார்குவை மன்னோ வவனமரடு களத்தே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.
அதியமான்தகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.)—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே, பிறிதொன்றால் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் கடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையவழி போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றுதடுக்கும்பகையைத்துரந்த, கலங்காத செவ்விய, ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த, விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய, எழினி பொருது போர்க்களத்தின் கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணுதகுழவியையொப்பத் தன்னைமேவியகிளை, இடந்தோறுமிடந்தோறும், வருந்த மிக்கபசிவருத்திய, கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்தினும், மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதவறாகவரும் வயலிடத்துவிளையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன் விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனது பெறுதற்கரிய, உயிரையுண்டிலையாயிற் பகைவருடைய பலவுயிரையும், பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்லும் களத்தின்கண்.—(எ - று.)

மன் — கழிவின்கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் பகுவதனுழியினும் இவ்வாறுகூறுதல். "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப் பகல்கான்று எழுதரும்

பல்கதிர்ப் பருதி' என்றாற்போல, ஓரணிகுறித்து நின்றது.

எதிரினிகளஞ்சேர் ஒருவனுருயிருண்ணுயாயின், அவன் அமரகேளத்துப் பல்லுயிரும் பருகியார்குவை ; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கடும்பசிகல்லங்கியவென்றும் பாடம். (உ௱௦)

(உ௱க.) எறிபுனக் குறவன் குறையலன்ன

CXXXI. 2 கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்

குறுகினுங் குறுகுக குறுகா தென்று
விசும்புற நீளினு நீள்க பசுங்கதிர்த்
திங்க ளன்ன வெண்குடை
ஒண்ஞா யிற்றனையோன் புகழ்மா யலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
*அதியமானெடுமானஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) வெட்டிச்சுட்டகொல்லைநிலத்துக் குறவனால் தறிக்கப்பட்ட தண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவிறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றணுகினும் அணுகுக; அவ்வாறணுகாதுபோய் விறிதே ஆகாயத்தையுற ஓங்கினுமோங்குக; குளிர்ந்தசுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனது புகழ் மாயா. (எ - று.)

ஈமமென்பது, பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமமொள்ளழல் இவனுடல்சிதையாமற் சிறகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்றுநீளினு நீளுக; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எறிபுனக்குறவனென்ற பாடமோது

(௨௩௨.) இல்லா கியரோ காலை மாலை
அல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ
கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

†திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவ*ர் பாடியது.

Auvaiyār.

(இ - ள்.) அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக; யான் உயிர்வாழு நாளும் எனக்கு ஓர் பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; நடப்பட்ட கல்லின்கட், பீலியைச்சூட்டி, நாரால் அரிக்கப்பட்ட தேறலைச், சிறியகலத்தானுகுப்பவும், அதனைக்கொள்வனோ, கொள்ளானோ; சிகரமோங்கிய, உயர்ந்தமலைபொருந்திய, நாடுமுழுவதுங்கொடுப்பவும், கொள்ளாதவன். (எ - று.)

வி. நாடுடன்கொடுப்பவும், கொள்ளாதோன், நாரரி, சிறுகலத்துகுப்பவும், கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௨௩௨)

(௨௩௩.) பொய்யா கியரோ! பொய்யா கியரோ!
பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்றா ளகுதைகட் டோன்றிய

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† திணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
விரும்பார் ஞெக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பின்
னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
வைகுறு விடியல் லியம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.
வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பரந்த அடியினையுடைய யானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் நேர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப், பொய்யாகுக; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குந் தலைவன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—(எ - று.)

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - விரைவின்கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பெனவியையும்.

— இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக. (உ௩௩)

உ௩௪ நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொல்
துலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நோவக்கடவேனோ யான்; எனதுவாழக்கடவ மிக்கநாள் மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான் கொல்

லோ? உலகத்தார்யாவரும் புரும்பரிசு இறந்தவரையிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—(எ - று.)

இன்றிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(உ-ரு.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே

சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே

பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே

235

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கீயு மன்னே ;
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
தானிற்கு மன்னே ;
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே ;
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே :
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ ? —
வினிப்பா டுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்
கொன்றீ குநரு மில்லைப் ; —
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) — சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன் ; அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யா முண்டுபாட வெஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பியுகர்வான் ; அதுகழிந்தது ! சோறு எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடேகூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடேகூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகூடிய வூன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம்

போடுவேல்லைத்து, உருவுமடமாகிய பொருள்களைமுழுதும் [illegible] அதுகழிந்ததே! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான், சரந்தப்பூநாறும் தன்னுடையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவுவன்; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய, பெரியபாணரது, அகலியமண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்ஊடுருவித் தன்னுற்புறக்கப்படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற், பாறுவ, ஒளிமழுங்க அழிவுசொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய, ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண் தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றாகிய எம் மிறைவன், எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவாருமில்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய, பெரியமலர், பிறராற்சூடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—(எ - று.)

236. 237.

அவன்சிறந்த உருவியவேல், அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணன்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்ததென்றாராகக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (௨௩௫)

(௨௩௬.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்
மலைகெழு நாடன் மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
௫ புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
தொருங்கு வரல்விடா தொழிகெனக் கூறி
யினையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினும்
௧௦ இம்மை போலக் காட்டி யும்மை
யிடையில் காட்சி நின்னோ
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

திணை - அது ; துறை - கையறுநிலை.
வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) முசுக்கலைகிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாலைக்கு இட்டுவைத்துண்ணுமுணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல், யானும் நின்னோடு கூடப்போதுதற்கு இயையாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையை

றிலேனுயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—(எ - று.)

உலந்தயாண்டென்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - அசைநிலை.

(உஙஎ.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிநாட் கண்ணே
கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்
வித்திய பனுவல் விளைந்தன் றின்றே
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
வட்டக் குழிசி யிழற்பயந் தரஅங்

237

களியர் தாமே யார்க வென்ன
வறனில் கூற்றந் திறனின் றுணிய
ஆழி யிருப்ப வழுங்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின்
எலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்றே
நனியுடைப் பரிசில் தருகம்
எழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையு மவை.

வெளிமானுழைச் சென்றார்க்கு அவன் துஞ்ச இளவெளிமான் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக வென்று யான் நெடியவாயிலையுள்ளிப் பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான் வெம்மையுற்ற போழ்தின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து, யார்கண்ணும் பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனது செவியிடத்து நல்லோர் விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் நன்றாகவிளைந்ததென நினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக, அடப்பட்ட பானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றீந்தீராத அறமில்லாத கூற்றம், கூறுபாடின்றி அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய, [illegible] மார்பின்கண் அறைந்துகொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற

முதியவனுக்கிலையுடைய, சிற்றத்தோடுகூடிய, பரிசிலாரயாககு, களைவியாவகைய களா நிலமாகிய, பாழ்பட்டபுறக்காட்டின்கண், வெளியவேலையுடையவீரன்போய், இற ந்துபட்டான்; கூற்றம், நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப், புலிபாய் ந்துவீழ்த்த, களிறுழிய, இரைதப்பின், தனக்கு, இரையாதற்குப்போதாத, எலியைப், பாய்ந்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க, திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய, ஆற்றுநீர் போல விரையப்போய், மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேனாக; எழுக் திராய்நெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—(வி - ரை.)

நகைப்பழ்தாக, அழிற்பயக்தரிக்குக், கூற்றந்தணிய, விழுமமாய்க்தனனெனவும், மகளிர்வலைமுறி, வாழைப்பூவிற்சிதறவெனவும், துணிபுமுக்துறைத்து நெஞ்சமே எழுவெனவுங்கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்றேன்றல். 'ஆக்கதுநோயின்றாக' என்றது, இளவெளிமான், சிறிதுகொடுப்ப அதனை, இகழ்ந்துகூறியதென்பாருமுளர். 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றின், பிழைப்பி, னெலிபார்த் தொற்றா தாகும்' என்

பதூஉம் இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கின்றது. 'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினு

(உ௩அ.)

கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்
காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
தொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே;
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே;
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே;
வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
எந்தை யாகுத லதற்பட லறியேன்;
அந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
என்னா குவர்கொ லென்றுன் னியோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதின்
ஆரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
கண்ணி லூமன் கட்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை. [illegible]
வெளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பிணமிட்டுப் புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும், பொகுவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான்; வீரபானத்தைக்காமுறுவான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரது சுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்ட முரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்விய திறலையுடைய கூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் .... அவ்விறந்துபாட்டிலே படுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னதுயரமுறுவர்கொல்லோ, என்னையுடைச்சுற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி

ழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே, ஒருபெற்றிப்படக் கண்ணில்லாதுமன்னை, கடலின்கண் அழுந்தினற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத இரா,

239

யரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சுழலுமதனின் இறந்துபடுதலேநன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—(எ - று.)

19

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. வெருவா வழங்குமென இயையும். 'முரசும் கண்கிழிந்தன' 'யானையும்

மருப்பிழந்தன' என்றகருத்து: அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை பயனிழந்தனவென்பதாம். (உ௩அ)

(உ௩கூ.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்
தண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை வழிதபுத்தனன்
நட்டோரை யுயர்புகூறினன்
வலியரென வழிமொழியலன்
மெலியரென மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியலன்
இரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடை யெதிர்தாங்கினன்
பெயர்படை புறங்கண்டனன்
கடும்பரிய மாக்கடவினன்
நெடுந்தெருவிற் றேர்வழங்கினன்
ஓங்கியல் களிறூர்ந்தனன்
தீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சினன்
பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
ஆங்குச் செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலின்
இடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

(இ - ள்.) இளையமகளிரது வளையணிந்ததோளை முயங்கினான்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சூடினான்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினான்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினான்; இவர் நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளியவரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றீயெனச் சொல்லி இரந்தறியான்; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்த புகழை

வெளிப்படுத்தினான்; தன்மேல்வரும்புண்டையைத் தன் எல்லையுட்புகுதாமல் எதிர்

240.

நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடையைக் கண்டு, அதன்பின் செல்லாது நின்றான்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையைத் தன்மனத்தினும் விரையச்செலுத்தினான்; நெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிட்டினன்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப், பலர்க்கும்வழங்கித் தொலைவித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையிற் மயக்குதலையுடையசொற்களை, அந்நடுவுநிலைமையிற்பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம், செய்தானாதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது தலைவெட்டப்பட்ட வாளான் அறுத்தலைப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினுஞ்சுடுக; பட்டபடி படுக, (எ - று.)

'கட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். 'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில், மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புகுதாமல் விடுத்தனனென்றும், பெருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடைத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்றுரைப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உ௩௯)

(உ௪௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்
பாடுநர்க் கருகா வாஅய் அண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
காலன் என்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப் பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆய்யைக் குட்டுவன் கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) களத்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்தநடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும்ஊர்களும் பாடுவார்க்கு

க்குச்சுகுறையறக்கொடுக்கும் ஆயரகிய அண்டிரன் 4 கோடேந்திய அல்குவினையும்
குறியவைக்கவளைகளையுமுடைய ஸ்ரீமைமகளிரோடு கொலனென்றுசொல்லப்படாநின்ற
கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக்கொ
ண்டு போந்தாகிய தான்வாழுமிடத்திப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய
பேராக்கை[illegible]க்குலியென்று செத்தாரை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

டைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டின் ஒருபுடையிலே தங்கி ஒள்ளியதீச்சுட உடம்பு வெந்தவிட்டது; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ ரைக்காணாது ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய் யிலேபசியையுடையராய்ப் பிறருடையகாட்டிலே தன் நிலைப்பினும் போக்க யாயினர் இப்பொழுது; இக்கோலத்தில் இருந்தவனுடைய நினைவு (எ - று.)

மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே' எனவும், 'ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு தன்னென' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (உ௪0).

(உ௪க.) திண்டேர் இரவலர்க் கீந்த தண்டார்
அண்டிரன் வருஉம் என்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
(ரு) ஆர்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள். திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீந்த குளிர்ந்தமாலையையுடைய ஆய் அண்டிரனென்று, ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையினையுடைய இந்திரனதுகோயிலுள்ளே, போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று. (எ - று.)

இப்பெற்றிப்பட்ட வள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது. (உ௪க)

(உ௪உ.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியாள்
ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த
(ரு) வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே!

திணையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) இளையவீரர் சூடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாணிச்சி சூடாள், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டவீரரை எதிர்நின்றுகொன்றவென்றி வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ? அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண். (எ - று.)

அவனையிழந்து கொடியேனும்வாழ்கின்ற யானேயன்றி, நீயும் கொடியையாய்ப் பூக்கின்றாயோவென, எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசஉ)

(உசா௩.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் * தூங்குவழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை
அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினூர் பாடியது.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நினைந்து இரக்கமாகின்றது; செறிந்த மணலிடத்துச் செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்ட பூவைப் பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண் விளையாடும் மகளிரோடு கைகோத்து அவர் தழுவினவிடத்தே தழுவி ... ... யசைத்து ஒளித்துச்செய்யுமஃது அறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைத்தருடனே கூடி உயர்ந்த கோடுகளையுடைய மருதின் துறையிடத்தே வந்து உறத் தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப் படிந்த கொம்பிலேயேறி, அழகுமிகக் கரையிலுள்ளோர் வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆழத்தானெடிய நீரையுடைய மடுவின்கண் துடுமென்றொலிப்பக் குதித்து மூழ்கி மணலைமுகந்துகாட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரங்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண் செறித்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையூன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே செருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரிய முதுமையையுடையோமாகிய எமக்கு

ளுக்கு.—(எ - று)

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதெனக் காட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. 'மனை யெனவறியா' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உசக)

(உசஉ) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
இரவன் மாக்களு ....

---

* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

244. 245. 246.

(இ - ள்.) ....

.... முசுக்கலையினிருத்தற்கு இரலையென விசேடித்தனர் ....

.... சாதலெவ்விது இன்னாதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றோவென்றான். தானுறுகின்றதன்புத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உ௪௪)

(உ௪ரு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
2 யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
3 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
4 வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
(ரு) தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
6 ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
7 யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.

திணையும் துறையும் அவை.
சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை, தன் பெருங்கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபாட்டு.

(இ - ள்.) எப்படிப்பெரிதாயினும், யானுற்றநோயினது, எல்லை, எவ்வளவாயிற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால், கள்ளிவனரப்பட்ட, புறங்காட்டுள், வெள்ளிடையின்மூட்டிய, நிறைவிளக்கும், சிறியவிறகையுடைய படுக்கையின்கண், ஒள்ளிய, அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப்பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினள், மடவாள்; அவன்மாயவும் இன்னமும் உயிரிருந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னோ.—(எ - று.)

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின், நோவை இகழ்ந்துகூறியவாறு. 'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை, அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தியென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி, இன்னும்வாழ்வலெனவிலையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினுமமையும். 'ஞாங்கர்மாய்த்தனள்', என்பதற்கு என்னைநீத்து, முன்னே, இறந்தாளென்றுமாம். (உ௪ரு)

(உ௪சு.) பல்சான் றீரே! பல்சான் றீரே!
2 செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
3 பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே!
4 அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட

(ரு) காழ்வேரா னல்லிலார் நறுநெய் திண்டட
6 *தண்டையிடைக் கிடந்து கைபிழி பிண்டம்
7 வெள்ளொட் சார்ந்தொடு புளிப்பெழுந்தட்டு
8 வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்

* அடகிடையிடைக்கிடந்தவென்றும் பாடம்.

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ!
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீமம்
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது—

"விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

(இ - ள்.) பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்தலைவனோடிறப்ப நீபோ வென்றுகூறாது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை யுடைய பலசான்றவிரே, அணிலினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல், இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச் சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளரைத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப் பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைக ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடையபெரியதோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகை யில்லையாகவிள்ளவிழ்ந்த இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடைய நீர்செறிந்த பெரியபொய்கை யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து. (எ - று.)

தில் - விழைவின்கண் வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் நீயும் ஒருதன்மைத்து ; நமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக. (உசசு)

(உசஎ.) யானை தந்த முளிமர விறகின்
கானவன் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்ப
மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலின்
நீர்வார் நிந்த விரும்புறு தாழப்
பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்
முழவுக்கண் டுயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

247–249

சிறுநனி தமிய ளாயினு மின்
னின்னுயிர் நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவள் தீப்பாய்வாளைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

(இ - ள்.) யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர்மூட்டப்பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானுகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திக்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்திலவீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும் தன் தலைவன்முழவினதுகண் மார்ச்சனையுலராத்காலையுண்டிய அகலியமார்பிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர் தளரும் அன் இளமைபுறங்கொடுத்து.—(எ - று.)

……… ………யானவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல் ……… ………

அம்ம – அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல்
இளைய மாகத் தழையா யினவே
இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னா வைக லுண்ணும்
அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே.

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.......†எக்கூர்மாசாத்தனுர் பாடியது.

தாபதநிலையாவது,—

‡ "குருக்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று."

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடையதலைவன் இறந்தானாக, உண்ணுங்காலமாறி இன்னாத வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—(எ - று.)

தாமின்புறுங்காலத்தும், துன்புறுங்காலத்தும், துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென் ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

"செல்லுலாவுஞ்செல்லாம் புல்லென்றல் மரபு." (உசஅ)

(உசகூ.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்
கணைக்கோட்டு வாளை மீநீர்ப் பிறழ

* நீங்குமென்றும் பாடபேதமுண்டு. † ஒக்கூரென்றும் பாடபேதமுண்டு.
‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், கூ.

249. 260.

வெரிப்பூம் பழன நெரித்துடன் வலைஞ ர்
ரிக்குடீரியின் யாமை மிளிரப்
பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு ம்
மகனாட் டண்ணல் புகவே நெருநைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன் று மன்னே யின்றே
யடங்கிய கற்பி னாய்நுதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ (று)
றுடு சுளகிற் சிறிட நீக்கி
ழுத லனுகி கண்ணன்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.

திணையும் துறையும் அவை.

....தும்பிசோகினனார் பாடியது.

(இ - ள்.) கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழேசெருகித் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவாளைமீன் நீர்மேலேபிறழ எரிபோலுநிறத்தபூவையுடைய, பொய்கைகளைநெருக்கி, உடனே வலைஞராயினவர், ஒலி நரம்பால்ஓசையையுடையகிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப், பனையினது, துகும்பையொத்த, சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும்வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்றநாட்டையுடையகுரிசிலது உணவு, நெருநலைநா ளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணேயடங்கியகற்பினையும் சிறியநுதலினையுமுடைய மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனு க்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத்தண்டத்தி அழுத லமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழ்கின்றநீரானே சாணகத்தைக்கொ ண்டு மெழுகுமனவிலேபட்டது.—(எ - று.)

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுலாக்க. மன் - கழிவின்கண், வந்தது.

இது, கண்டார் கிலேயாமைகூறி இரங்கியவாறு. (உசுக)

(உருo.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசில்
இரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
அல்லி யுணவின் மனைவியொ டினியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டு

250, 251.

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

(இ - ள்.) தாளிப்போகைமிக்க, கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்னாற்புரக்கப்படுவேதிர்கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த அறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிலைக்குறைத்துக் குறியவளையைக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே! வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலைவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின். - (எ - று.)

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றனையென்க. கூட்டுதே.

முனித்தலை - குடுமித்தலையெனினுமமையும். (உ௫0)

(உ௫க.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்ந்த மள்ளற் கண்டிகுங்
கழைக்கண் நெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

திணை - வாகை; துறை - தாபதவாகை.
.........மாற்பித்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவளையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைவிற்குநிலையினின்றும்கழலும்துயரை ஆக்குஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவியின்ணீராடிக் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிறகால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தீயைவேட்டு முதுகின்

கண்ணேதாழ்ந்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன். (எ - று)

ஆழி வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தவெள்ளற்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தானின்றேனென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாலையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. கானயானைதந்தவிறகென்றது, இவன்தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல்செய்தல். (உருச)

252, 253.

(உருஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
2 தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
3 டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
4 யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
(ரு) சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

திணையுந் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.)—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடிநின்று செறிந்த இலையையுடைத் தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப்படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினன் முன்பு.—(எ - று.)

— இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. (உருஉ)

(உருங.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
2 வல்லார் கண்ணி யிளையர் திளைப்ப
3 *நகா அலென் வந்த மாறே யெழாநெற்
4 பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்
(ரு) வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
6 கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.
.........†குளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—
‡“காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று.”

(இ - ள்.)—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; என்னுடைய திறத்து வருத்தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின்னோடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர், விளையாடாநிற்ப, அவரோடு கூடுகின்

யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வழியில்லாதவறிவுகையைத், தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு, நின் சுற்றத்திடத்தே செலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இறந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவீராக. — எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றவருத்தம் அவலித்தலித. கூற நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டவிருப்பினுங் கூறுவாளிபோன்று, மயங்கிக் கூறியவாறு.

(உருசு)

* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானுரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧.

264.

(உ௫௪.) இளையரு முதியருங் வேறுபுலம் படர
எடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
ளின்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
மானாது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... கயமனார் பாடியது.

(இ - ள்.)—இளையோரும், முதியோரும், வேற்றுநிலத்தே, விலங்கிப்போக, யான் எடுப்பவும், நீ எழுந்திராயாய், நினது மார்பம், நிலத்தைப்பொருந்தச், சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச், சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினன் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்குள்மிகும், புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து, என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது புகழும், நின்னுடையமாதா, எவ்வாறாவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான்.— (எ - று.)

வளனும்மச்சமமலும புள்ளாராயாணர்த்தற்றென்றது; புள்ளெல்லாஞ்சென்றுணுக ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றாற்போல, இவனும் தன்சுற்றத்தாரும், பிறரும் நாட்டாரும் நுகரும்படி, நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'இன்னாசெல்லுமாயின் யாங்காகுவன்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றி அவன் வருத்தமுறுவன்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல். மற்று - அசைநிலை. (உருச)

(உருரு.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†யணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்கல் வல்லேன்
என்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
இன்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
நிரைவளை முன்கை பற்றி
வரைநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... வன்பரணர் பாடியது.

* சொல்லுமரியினென்றும் பாடம்.
† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) ஐயோவென்று ஆற்றுவேனாயின் அவ்வுரைவழியேவந்து நின் உடம்பாயினும் யான்காணப்பெறுமல் எத்துஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றாலுன்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, வுன்னை இறந்துபடும்பரிசுதந்ததாக்கியெ அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக. - (எ - று.)

கடவீரயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல்லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (உருரு)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
அச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு
சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
யகலி தாக வனைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

(இ - ள்.) கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெள்ளியபல்லிபோல் கொருகலைநாளாற் பலசுரமும் தன்னொடுகழித்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடேகூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத்துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே. - (எ - று.)

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயக்கங்கூறிநின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு விரைவின்கண்வந்தது. (உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் சிறுபரல் அன்னன் கணைக்கால்

லிவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
ருடியார்க்கேலா வலியன் றானே தேரின்
ஊர்பெரி திகந்தன் றுமிலனே யரெனக்
காடுகொண் டன்றுமிலனே காலைப்
புல்லார் நிரைநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையெனவெண்ணிச்

சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதாம்
மிகப்பல வாயினு மென்னா மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது,—

*"தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்துமிகின்று."

(இ - ள்.) .... இரண்டகாலையும் அழகிய வயிற்றினையும் பரந்த மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிற்புல் கிளைத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையவனாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்? ஆராயின் ஊனைப் பெரிதும் நீக்கினது மிலன்; தனக்கு அரணெனக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டது மிலன்; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகியநிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து, மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலை மாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும், என்னபயன்படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாதுமயிற், சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றாதபானையைக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினான், அவனுக்கே.—(எ - று.)

பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது எதிரினின்றுவிலக்குதலின், 'செருப்பி டைச் சிறுபர லன்னன்' எனப்பட்டது. 'அன்ன' என்று பாடமோதி, செருப்பி டைச்சிறுபரலோசைபோலநெடிய ஓசையையுடைய கரலென்றுரைப்பாருமுளர். 'யார்கொலலோ' என்றது, 'அறியான்வினுதலன்றி, வியப்பின்கண்வந்தது.' 'ஊர்பெரி திகந்தன்றுமிலனே' என்பது, வினைகோட்கடமை.

சிறுபரலன்னன், கவளனுகிய அளியனுனவன்றான் யார்கொலலோ! தேரின் வில்லோடு, ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமிலனுய்க், கடுமைக்கொண்டதுமிலனுய், நோக்கி எண்ணி மாற்றினான்; மாற்றிக் குழிசிகிண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனாயி னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும், என்னுமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கெனவுருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (உரு)

(உரு.) முட்டாற் கானை முதுபழ னேய்ப்பத்
தெறிவப விளைந்த தீங்கந் தாரம்
நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த
(ரு) வெச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப்

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கரு.

25.8.2559

புலம்புக் கன்னே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ணா வளவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி
யாதரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

...... உலோச்சனார் பாடியது.

(இ - ள்.) முட்டாளையுடைய காரியினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்தநிறத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வித்தசையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்லினதுபுறத்தேதிமிர்த்து வேற்றுநாட்டின்கட்புக்கானே, புல்லியதாடியையுடையகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிறையக் கொடுதருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுதலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததுளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலுமுண்டாம்.—(எ - று.)

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவினைத்திரிக்கப்பட்டது. இதுக்குக் கள் விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். தீங்கட்டாரமென்றோதிக் கள்ளாகிய இனியபண்டமெனினுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாகலின், நின்னை வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுளர். இவன்நிரைகொள்ளச் செல்கின்

றமைகண்டார் கன்விலையாட்டிக்குக்கூறியது. (உருஅ)

(உருகூ.) ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயராது
இலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைக்கரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

திணை - கரந்தை; துறை - செருமலைதலும் பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

......கோடைபாடியபெரும்பூதனார் பாடியது.

(செருமலைதலாவது,—

*"வெட்சியர்வாரக் கண்ணுற் றவரை
யட்குவரத் தாக்கி யமர்செருப் புரிந்தன்று."

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௬.

(இ - ள்.) தாம்கொள்ளப்பட்ட, எற்றையுடைய, பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாரைக்குறித்து, அவரினாயோடு, தாம்போகாது தலைமுறைமூடிய பெரியகாட்டின்கண், அலைகாந்திருந்த வலியவில்லையுடையமறவர்தம் ஒழுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம், மெய்யின்கணேறிய, புலிமகளையொப்பத், தாவித்தின்னும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற, ஒள்ளிய, வாளினையும். வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—

(எ - று.)

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம், சிறப்பதாக, வென்க்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு, பொருது, கொன்றன்றிச், செல்லலென்ப (உடுக)

தாம்.

(௨௯௦.) வளாத் தொழினும் வெள்ளவுபு திரிந்த
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோள்
உளருங் கூந்த னோக்கிக் களர
கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலைக் கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வரூஉம்
பாண! கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத் தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே.
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுதலை நீத்தந் துடிபுணை யாக
வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லான்
நிரையொடு வந்த வுரைய னாகி
உரிகளை யரவ மானத் தானே
அரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய †விலங்கு போல
அம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே

* காலுறவென்றும் பாடம். † இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.

260. 2

௲௬உ புறநானூறு மூலமும்

உரையும்.

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுமாம்.
.... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஓசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறுபட்டு இரங்கற்பண்ணாகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய யாப்புத்தொடையின தீங்கைகளைந்து நடுங்குநெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவளவின் நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிரைப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளி மரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இருங்கிக் கையாற்றொழுது கன்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோவென்று எதிர்வருவாரைப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்ற பாண, கேட்பாயாக, அவன் செல்வம்பட்டதில்லைமை; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட விளைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும், அன்றி, அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருந்திக்கொள்வாயாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அனுமையையுடைய ஊர் முன்னாகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் துடியே புணையாகவென்று புல்லவரைக்கொன்று அவர்கொண்டநிரையை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த, சொல்லையுடையவனைத் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்போயினான்; அவனதுடம்பு காட்டுட் சிற்றியாற்றினது அரியகரையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்ந்த விலங்கினையொப்ப அம்பாற்சலித்து அவ்விடத்துவீழ்ந்ததால் உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய மறவன்பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப்பட்டுப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறியவிடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ்நட்ட கன்மேலது. (எ - று.)

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினுமமையும். "மனையோள்கூந்தனோக்கி" என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயிரைநோக்கியெனவும், "புரவுத்தொடுத்து" என்பதற்கு அன்று ஓம்படைப்புரந்தபரிசைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

(உகo)

[illegible]
2 வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
3 வண்ணியாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்
4 வெற்றியாற் றம்பியி னொற்றற் றுக்க
5 கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே
6 வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
7 மையல் யானை அயாவுயிர்த் தன்ன

261.

புறநானூறு மூலமும்

ஊரையும்.

உ௬௧

நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க ணாரப்
பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
பல்லாத் தழீஇய கல்லா வல்வி
லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி
நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து நடுகல் லாகிய
வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்
கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மை யுறக் கலங்கிய
கழிகல மகடூஉப் போலப்
புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) அந்தோ! என்னினைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கன்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினிடம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; என்கண்ணினை சோர்ந்துவீழ்வனவாக; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்கதிருநகரின்கண் மதத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெஞ்சாய்கின்ற உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமாத்தருடைய ஒளிமழுங்கினகலன் தன்னிறையவுண்டாக்கினாய், முன்பு; அது கழிந்தது; இப்பொழுது புல ஆனிரையைக்கைக்கொண்டு கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே தொலைமிகவுண்டி கூகை தன் இனத்தை அழைக்கும்படி அலைத்து நாகினதுமுலையே நறிய பூவை யுடைய கரந்தையை அறிவுடையோர்சூட்டுமுறைமையிலேசூட்ட நிரையை இவ் வூரின்கண் மீட்டுத்தந்து கடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட வட்டமாகிய தலையுடனே கைம்மைகோ ண்டிகக் கலக்கமுற்று ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—(எ - று.)

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினற்றாக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

எங்கைநீயேரில்லே! செதுக்கணரப்பயந்தனைமன்; இனி மகடூப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனைபாய் அம்பியற்றாகக்கண்டேன்; கண்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையகறியை; இஃது ஓர்திசைச் சொல். 'செதுக்கணர' என்பதற்குச் செதுகின குடர்நிறையவென்றுமாம்; கைம் மிஞ்சவென்றுமாம். (உசுக)

(௨௬௨.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசுவல் இட்ட புன்கால் பந்தர்ப்
புனிறுதரு இளமணல் நிறையப் பெய்ம்மின்
ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நிரையொடு வரூஉம் என்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.
.... மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*"உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று."

(இ - ள்.)—மதுவையும் அலைத்து வடிம்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலே வேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடைய பந்தரின்கண்ணே கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப், பெயர்ந்து போதுகிற தனது படைக்குப் பின்னே நின்று நிரையுடனே வருகின்ற, என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிரைகொண்டு வருவோர் அவன் தன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—(எ - று.)

சாயல் - விடாயாலுண்டாய மென்மை.

என்னைக்கு, உழையோர், தன்னினும், பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும் தொடுமின்; விடையும் வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக் கூட்டுக. (௨௬௨)

(௨௬௩.) †பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
இரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்

வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

....

(இ - ள்.)—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணரிகிணையுடைத் தாகிய பெரிய பஃறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப்

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உசுசு-ம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப் பிரதியில்மட்டு மிருந்தன.

263-265

போர்தலைப்பரிகரிப்பாயாக; த தெ......4 வண்கேள், மேம்பட்டுவாழும், இக்

கொடியவழி, பல ஆக்களாகிய இரண்டகினர் மீண்டு தன்னுடனேதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர், இரிந்தோடத், தான்போகானாய் வில் லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்புகுளிப்பக் கணையைக்கொல்லும், புனலின்கண் அணை போல எதிர்நின்று விலக்கியவனது கல்லை.—(எ - று.)

புனற்சிறையாயின் விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக் கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரிய மாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூறினான். வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியென்பா ருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படூஉமென, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசுங)

(உசுச.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
(ரு) கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா
தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே!

திணையும் துறையும் அவை.

........*உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே, அழகியமயிலினது பீலியைச்சூட்டிப், பெயரையெழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டுவந்து மறவரையோட்டிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ, பாணரது சுற்றம்?—(எ - று.)

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமோ, அறியாதுவருமோவென, ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென, உம்மை எஞ்சிநின்றது (உசுச)

(உசுரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப்
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
(ரு) கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்!
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த ரொ
டொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செல்லே"

---

* ....ன்சாத்தங்கொற்றனர் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

……. முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரைமிகவுங்கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூவைப் பனையோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து ………………… ………………… (உசுரு)

(உசுசு.) *பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்
கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்
புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்
கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை
நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்
நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்
வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி
சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோன்
ஆசா கென்னும் பூசல் போல
வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய
விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்
பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்
னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.—

திணை பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.)—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முள்ளியும் கோடைக்காலமாயினும் தீம்பொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சரிமுகத்தையுடைய ஏற்றையாகிய இளையசங்குடனே மகற்காலத்தேமணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய், ஆளியத்தைப்பொருந்தும் கொடியவுடையினையும் வலியகுதிரையினையுமுடைய சென்னி! அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினானொருவன் யானுற்ற அன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீ பற்றாக வேண்டுமென்னும் ஆர்வாரத்தை அவன் விலையத்தீர்க்குமாறுபோல விளையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினைக்கண்டொளிந்து அவர்க்குவிருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் தன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றானாயபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—(எ - று.)

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

---

* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலும் காணப்பட்டது.

உரையும். உசசு

பெருவிறல் சென்னி; சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன்பூசலை, அவர் வினையக்கவர்ந்தாற்போல வந்த நல்கூர்மையை நில்லேகளேகெனக்கூட்டி, வினை முடிவுசெய்க.

கந்து வளையொடு பகன்மணம் புகூஉமென்றகருத்து: அவ்வ நம்செருக்கினுல் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனுல், அவன் செயல் மிகுதிகூறியவாறு. 'நாகிளங் கவளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாட மோதி, நந்திகனேற்றை நாகிளங்கவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉ மென்றுரைப்பினுமமையும். 'ஆசாகு' என்பதனை இரக்கக்குறிப்புமொழியென் பாருமுளர். பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாளைபோலும் வடிவுமாத்திரையேயன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால், என் அறிவுகெட நின்ற நல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு, வந்தவிருந்தாகும் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது மாறு வெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உசசு)

*(உகூள.) ....

*(உகூஅ.) ....

(உகூகூ.) †குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்
பயிலா தல்கிய ...... காழ் மாலை
மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்
புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர்
ஒன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
உவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது
கொள்ளா யென்னக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்
கொடுஞ்சிறைக் குரூஉப் பருந் தார்ப்பத்
தடிந்துமாறு பெயர்த்தவிக் கருங்கை வாளே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஔவையார். (உகூக)

(உஎo.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னிரங்கு முரசி னினஞ்சா லியானை

* இவ்வெண்களுக்குரிய பாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய வெல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

270 – 272

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
நறுவிரை துறந்த நாறா நரைத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே!
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே!
மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.
கண்டோர் தாய்க்குச்சொல்லியது.—
கழாத்தலையார். (உஎ0)

(உஎக) நீரறவறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குவவுத்தழை
மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
தொறுவாய்ப் பட்ட தெரியலூ ரான்
செத்துப் பருந்துண் வெப்பாக் கண்டனம்
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே!

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (உஎக)

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காதன் னன்மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
(ரு) தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலின்
ஊர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மோசிசாத்தனார். (உஎஉ)

273 — 276

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உரை.

(உஎங.) மாவா ராதே மாவா ராதே!
எல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே!
இருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுலந்தின் றுகொல்லவன் மலைந்த மாவே!

திணை - தும்பை; துறை - குதிரைமறம்.

எருமைவெளியனார்.

(உஎங)

(உஎச.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னுந் துரக்குவன் போலு மொன்னல
ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே!

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார்.

(உஎச)

(உஎரு.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன் றுமாதே யெவ்வநீ செறுநிய
திண்ணிதி னலறக் கிழவோ போழ்ந்தன்
வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன்சமத் தொழிந்ததன் றோழற்கு வருமே!

திணையும் துறையும் அவை.

ஒரூஉத்தனார்.

(உஎரு)

(உஎசு) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த[illegible]
இரங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறாஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்குதவே யெல்லாங் காணு விளனே

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

(உஎசு)

277—[illegible]

௨௫௰

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உஎஎ.) ....னை
வானங்காக்குந் தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டனனென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோன்கழை துயல்வரும் வெதிர ....
..........த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

பூங்கணுத்திரையார்.

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறினனென்று பலர்கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் *நச்செள்ளையார்.

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே
மூதின் மகளி ராதல் தகுமே
மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தன்னே
நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிதுவிரித் துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்லது இல்லோள்

VI. செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே (3)

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார். (உஎக)

(உ-அ0) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கும்

* நச்செள்ளையாரென்றும், நச்செளையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
மஞ்சுவரு குராஅற் குரலுந் தூற்றும்
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னா குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
மிவணுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுதா முடுத்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாரோக்கத்து நப்பசலையார். (உ௮௦)

(உ௮௧.) *(க) தீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ) மனைச்செரீஇ
(௩) வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
(௪) கைபயப் பெயர்த்து (௫) மைவிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(௬) காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய

பூம்பொறி யுடைப் நெடுந்தகை புண்ணே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிசில்கிழார். (உஅக)

க. தீங்கனியிரமொடு. ங. யாங்குமருப்பு. ரு.. காக்கம்வம்மோ.
தீங்கனியிரவமொடு. ச. கைபயப்பெயர்த்து.
உ. மனைச்செரீஇய. டு. மெய்யிழுதிழுதி.

(உஅஉ.) எஃகுளங்கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செயாளனை
யாண்டுள னோவென வினவுதி யாயின்
....

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இலைப்பிலிசைக்குறிக்குப்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்கீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களிலுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலம்
அருங்கட னிறுமார் (க) வயவ ரேறிய,
வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ) கழியின்
....
யல்லை (ங) போகிச் சிதைந்துவே றாகிய
பில்லை யல்லது கிளர்த்தெழுந் தாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை : ....
பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ.

(உஅஉ)

௬. வாயெரிய. ௨. சூழிய. ௩. பூறகச.

(௨௩௫.) *ஒண்செங் குரலித் தண்கயங் கலங்கிக், (க)களைநீ காய்நாளிறா
பெறாஉம் பெளவவுறையளவா .... விமயக்கி
மாறுகொளமுதலையொடுமாறுபெயரு மழிமயிலனடாஙகாற
கையுமெனறும் வலம்புரிகோச ரவைகக்களத்தாஉு மனறுளன்
பதுகெட.......................................றனெபாங்குற
கதிர்சூழகுறட்டி ணவெனிறத்திஙக ளுயிர்புறப்படாவளவைத
தெறுவா தெறறிப்பாவைதிணிமணயாரு மெண்ணேணமகளிர்
நனறுபபு ....ணசெப்பாலிவெக், கழைநதும்பை
நுதலைசத்தோனே

திணை - தும்பை ; துறை - பாடாண்பாட்டு
அணநெடுங்க.......................யார்.

(௨௩௫)

க. கனையுனாமென..................விமயகக்கி மாறுகொளமுதலையொடுமா நீர்
காய்காளிறாபெறாஉமயெளவவுறையவ்வா................ றனெபாஙகறந்திர்
பெயருமழிமயிலணடஙகாறகைக்யுமெனறுமவலம்புரிகோச ரவைக்களத்தானுமனறு
ளன்பதுகெட.........சூழ்குறட்டினவேனிறத்திங்களுயிருபுறப்படாவளவைத்

(௨௩௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நாலிரி மாலை (க)குடிக் காலிற்
றமியுன் வந்த மூதி லாளன்
அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (௨)மிறையர்கத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளக்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

285. 286.

(௩)திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்
(௪)தனக்கிரிந் தானைப் பெயர்புற நகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார். (உ௮௪)

க. சூட்டி. உ. பிறையாக. ௩. திருந்த. ௪. தனக்கிருந்தானை.

(உ௪௫.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே !
துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
கடுந்தெற் றுமூடையின் ....
வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
நெடுநகர் வந்தென விடுகணை யொலித்த
(க) மூரிவெண் டோள் ....
சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோஒ
(உ) மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
அதுகண்டு, (௩) பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குரிசில் பிறங்குகதிர்
கல்மருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய
(௪) வில்லம்பா டொக்கற் றலைவற்கோர்
காம்பைச் சீறூர் நல்கினன் வேவே.

திணை - வாகை; துறை - ..?........ மூல்லை-

(உ௪௫)

அரிசில்கிழார்.

க. மூரிவெண் டோல். உ. மாறுபடுநெடு. ௩. பார்த்தோர். ௪. வலம்பாடு.

(உ௪௬.) வெள்ளை வெள்ளி யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க) யென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்
தூவெள் ளறுவை (உ) போர்ப்பித் திலதே.

திணை - தும்பை; துறை - வேத்தியல்.

(உ௪௬)

ஔவையார்.

௧. எண்.

௨. போர்ப்பித்திலவே. போர்ப்பித்திலனே.

(உ௮எ.) துடியெறியும் புலைய
எறிகோல்கொள்ளு மிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினும்
ஓடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் மன்ற னன்றும்
உயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - காஞ்சி; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தந்தையார். (உ௮எ)

௧. பிறழும். ௨. மண்ணுன்ற.

(உஅஅ.) மண்கொள வரிந்த வைந்நுதி மருப்பின்
2 அண்ணல் நல்லேறு இரண்டுடன் மடுத்து
3 வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
4 திண்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க
௫ ஆரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவர
6 நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்
7 (௧)தருகுகை .... மன்ற
8 குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
9 முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - மூதின்முல்லை.

கழாத்தலையார். (உஅஅ)

௧. தருகுறை.

(உஅகூ.) ஈரச் செவ்வியு ....
2 .... கிளையோ
3 நல்லேருது நோக்கி வீறு ....
4 வேறல் வாயு முழவன் போலப்
௫ பீடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

290 — 292.

புறநானூறு மூலமும்

உரையும். உ௫௫

6 மூதிலொள் ருள்ளங் காதலிற்
7 றன்க்குமுகந் தேந்திய ப....... ....
8 .... ழு மத்துவுமன் றிசிலே
9 தேய்ந்டியோர் வாழி பாண பாசறைய்
10 க்கோ வின்றென றினாயு
11 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை - ....; துறை - ....முல்லை

கழாத்தலையார். (உஅகூ)

(உகூ0.) இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போர்
இனக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசில்
நுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
எடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்சன்
அடுத்தெறி குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே!
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனும்
உறைப்புழி யோலை போல
மறைக்குவன் பெரும நிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.

ஔவையார். (உகூ0)

(உகூக.) சிறாஅர் துடியர் பாடுவன் மகாஅர்
தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி
(க)யிரும்புட் பூசலோம்புமின் யானும்
விளரிக் கொட்பின் வெள்ணரி கடிகுவென்
என்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்றலை
மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
ஒருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே! —

திணை - கரந்தை; துறை - வேத்தியல்.

நெடுங்கழுத்துப்பாணர். (உகூக)

க. இரும்பூட்பூசல்.

(உகூஉ.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ணை......
...... தண்க்குமுறை வளாவு விலக்கி
வாய்வாரார் பற்றி நின்றனென் றென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாளர்
ஈண்டே போல வேண்டுவ னுழியென்

னின்முறை வருக வென்னான் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார். (உகூஉ)

(உகூங.) நிறப்புடைக் கோல னியானை மேலோன்
குறும்பர்க் கெறியு மேவற் றண்ணுமை
நாணுடை மாக்கட் கிரங்கு மாயின்
எம்மினும் பேரெழி லிழந்து வினையெனப்
பிறர்மனை புகுவள் கொல்லோ ?
அளியள் தானே பூவிலைப் பெண்டே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நொச்சிநியமங்கிழார். (உகூங)

௧. ஞறபபுடகொலனெமெலொனதுவமபறகெறியு. ௨. னெமபிறும.

(௨௪௪.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
(௧)கண்கூடியாத்த கடன்மருங்கிற் பாசறைக்
குமரிப்படை (௨)தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற (௩)ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
௫ இன்றையும் பெயருந் தோற்றி னுமருளர்
ஞண்முறை தபுத்தீர் வம்பினீங் கெனப்
போர்மலைக் (௪)தொருசிறை நிற்ப யாவரு
மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
(௫)நிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தனர்.

(௨௪௪)

௧. கண்கூடிறுத்த. ௩. அறியாதமர்.
௨. தழீஇக். ௪. ஒருதிறநிற்ப.

௫. விரைகமழ்மாலையுன்
கேள்வனை.

(௨௪௫.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டூர் நாப்பண்
வேந்திவாய் மடித்து வேறலைப் (௧)பெயரித்
(௨)தோடுகைத் தெழுதரூஉ (௩)திரங்கெதிர் ஞாட்பின்
வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலங்கி
௫ மின்னுடைப் படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே றாகிய
சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

295 – 298.

வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஔவையார். (உகூரு)

க. பெயர்த். உ. தொழுகைத். ௩. தூங்கெதிர்.

(உகூசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு
மெல்லா மனையுங் கல்லென் றனவே
வேந்துடன் றெறிவான் கொல்லோ
(ரு) நெடிதுவந் தன்றுநெடுந் தகைதேரே

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை

வெள்ளைமாளர். (உகூசு)

(உகஎ.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
இருமருப் புறழு நெடுமா (க)ணொற்றின்
பைம்பயி ரதிர்த்த கோதின் கோலணைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி
(ங)நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே (ச)வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.... (உகஎ)

க. நெற்றின். உ. நாறி. ங. நிறைமுதிர். ச. வைந்நுனை.

(உகஅ.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்றும்
இன்னான் மன்ற வேந்தே யினியே
நேரா ரா ரெயின் முற்றி வாய்மடித்
.... ரநீழின் றெனவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலியார். (உகஅ)

* ஆலியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ருரு

299-304.

(உகூகூ.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்னன்
(க)னுழுத்த திருண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
(உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார். (உகூகூ)

க. உழுத்ததருண. உ. கலங்கொடா.

(௩00.) தொரூஉ தொரூஉ வென்றி தோலொடு
துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்
[illegible] நீயெறிந் தோன்றம்பியே
யகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
(க)கோரிற் கோரிற் றேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார். (௩00)

க. கோரிற்றோயிற்.

(௩0௧.) புல்சான் றீரே! புல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
அமரின் இட்ட அருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே!
முரசுமுழங்கு (க)தானை நும்மரசு மோம்புமின்
ஒளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமின்
எனைநாட் (உ)டங்குநும் போரே யனைநா
ளெறியா (ந)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் (௫)செல்லா னிதனு
லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்தல் ஓம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி
வண்பரிப் புரவிப் பண்பு பாராட்டி
யெல்லிடைப் படுநந் தோனே கல்லென
வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் (௬)போலான் றனிலங் கிலை வேலே.

302—304.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்மூலங்கிழார்.

(௩௦௧)

௧. நாளையு. ௩. அறிதல். ௫. செல்லாது.
௨. தாஅ. ௪. அறிந்தோன். ௬. போலாளி.

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்
(௧)தாவு புகளு மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட
நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை (௨)சுற்றிய
வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய
நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை (௩)யூக்கி
(௪)வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுந்
தண்பெய லுறையு முறையாற் றாவே.

திணை - அது; துறை - குதிரைமறம்.
வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௩௦௨)

௧. தாவுவுகளு. ௨. சுற்றியதலை. ௩. ஊக்கு. ௪. வேலினட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போலக் குளம்பு கடையூ
வுள்ள மொழிக்குங் கொட்பின் மான்மே
லெள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப
வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் (௧)வேந்தர் முன்னர்க்
கரைபொரு முந்நீர்த் (௨)திமிலிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்கு மருப்பின் யானை யெறிந்த வெற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
எருமைவெளியனார்.

(௩௦௩)

௧. வேந்தன். ௨. திமிலின்.

(௩௦௪.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை சூடி

2 நடுங்கு (க) பிணிக் களைஇயர் நசைரி திருக
3 வள்ளித் தொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
4 பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
(ரு) யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியா டோராங்கு

304 - 3.

6 நாளைச் செய்குவ னமரென்க் கூறிப்
7 (உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (௩)பன்மான்
8 கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
9 வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த னிலங்கிரும் பாசறை நடுங்கின்
11 றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அரிசில்கிழார்.

(௩௦௪)

க. பனிக்கசாஅய். உ. புன்மையிற. ௩. பனமோன.

(௩௦௫.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க)மருங்கு
2 லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்
3 னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
4 சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
(ரு) யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
6 மாண்வினை யானையு மணி(உ)களைந் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பன வாகை.
மதுரைவேளாசான்.

(௩௦௫)

க. மருங்கின். உ. களைந்தனனே.

(௩௦௬.) களிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வேலி
2 யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறூ
3 ரொளிறுமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை

நடுகற் கைதொழுது பரவு மொழியாது
௫ விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொர...... .... வந்தனென்
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

திணை - அது ; துறை - மூதின்முல்லை.

அள்ளூர்நன்முல்லையார்.

க. கன்முன்வேலி. (௩0௪)

(௩0௭.) ஆசா கெந்தை யாண்...................
களிறெறிந்து பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்று முழக்கண் வெளினில் வரியணில்
வரிலத் தன்ன தானை யின்
௫ கழன்றுகுந் தவியரி..............................
..........................ல்லுயா (ர்) தமண
யாரும் மொருசிறை மூடத்தொடு துறந்த

307-310 не-нё

வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ) தெறுவர்
(௩) பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வதுகளத்
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.

திணை - தும்பை; துறை - ....
.... (௩0௭)

க. மன்ற. உ. தெறுவர்ப. ௩. பெருயிர்க்கொ

(௩0௫.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக் குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண!
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
உளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்தினம் பெருவிறல்
யோச்சினன் றுரந்த காலை மற்றவன்
புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.
கோவூர்கிழார். (௩0௬)

(௩0௬.) இரும்புமுகஞ் சிதைய நூறி யொன்னார்
இருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க் கெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்,
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்,
மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
யுளனென வெரூஉ மோரொளி
[illegible] கண்ணதுவே.

திணை - தும்பை ; துறை - நூழிலாட்டு. (கூ0க)

பொன்முடியார் ... கௌசிகனார்.

(௩௧௦.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணா னாகலிற்
2 செறுஅது ஓச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
3 டுயவொடு மனனே யினியே ......
4 புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
(௫) முன்னாள் வீழ்ந்த உரவோர் மகனே

310-314

யூன்ளில னென்னும் புன்னெஞ்ஞன் றம்பு
மானுளோ யன்ன குறிஞித்
தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லணலோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார். (௩௧௦)

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
௫ கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகைய வோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

திணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஔவையார். (௩௧௧)

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
௫ யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

பொன்முடியார். (௩௧௨)

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல
௫ வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே
யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடி கிழார். (௩௧௩)

(௩௧௪.) மனைக்கு விளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்கு வரம் பாகிய வென்வே னெடுந்தகை

3 நடுகற் | பிறங்கிய | வுவலிடு | பறந்தலைப் |
4 புன்காழ் | நெல்லி | வன் | புலச் | சீறூ | ர்க் |

314—317

குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
(அ)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுந் தானே தன்னிறை விழுமுறினே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஐயூர்முடவனார். (௩௧௪)

க. நிறையழிந்து.

(௩௧௫.) உடையனாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீதி ரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்.(அ.....)
....கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் றோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
நெடுமானஞ்சியை ஒளவையார். (௩௧௫)

(௩௧௬.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
ஞட்செருக் (க)கனந்தர் துஞ்சு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்;
நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டீவதி லாள னென்னாது நீயும்

வள்ளி புருமகுல ...

க0 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்

(உ)சென் றுவர்ப் சிவந்துமேல் வருக

சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மீதுறைக்கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணிகனர். (கககூ)

க. கள்ளரத்துஞ்ச. உ. சென்றனர்சிவந்து.
சென்றனர்சிவந்தி.

(கூகள.) வெ........ .... நது

முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்

கள்ளுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்

யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

318, 319.

(௫) வேட்கை மீளப... ....
6 ....(கு)மெமக்கும்
7 பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயீர்ந்துயிலெறபினனெ

திணையும் துறையும் அவை.
வேம்பற்றூர்க் குமரனார். (௩௧௯)

(௩௧௮.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற் குணங...
2 மயிலஞ் சாயன் மாஅ யோளொடு
3 பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
4 மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்
(௫) பாணர் (க)நரம்பிசை நீரொடு வயமான்
6 குரசை பீலியி னிள்ளை(உ)முத்த குடம்பைப்
7 பெருஞ்செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்
8 புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
9 யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

(ருகஅ)

க. காம்பின்சுவிரோடு. உ. பூத்த.

(ருகக.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)றோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறில்
முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
(உ)யாங்கஃ துண்டென வறிதுமா சின்று
படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
புறவு மிதலு மறவு முண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனான்
முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகுவேம் (ரு)புகுந்
தீங்கிருந் தீமோ முதுவாய்ப் பாண
கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி
புன்றலைச் சிரூஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
சீறூர் மன்ன னொருனை ஞாங்கர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றன னந்நின்
பாடினி மாலை யணிய
வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(ருகசு)

க. றொடிய. உ. யாஉஃடுண. ரு. புகுரிஇ

320 - 321.

(௩௨௦) ...ன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
...தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
...ம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயின் மடிந்தெனப்
...ர்வல் மட்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
...ர்தொழிற் றனிக்கலை திளைத்துவிளை யாடும்
இன்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவதும்
இல்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியொ டிதல்கவர்ந் துண்டென
ஆர நெருப்பி னார னாறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவள் ளூரம்
இரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்
தங்கினை சென்மோ பாண! தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும்
அருகா தீயும் வண்மை ....
உரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீரை வெளியனார். (௩௨௦)

(௩௨௧.) பொறிப்புறப் பூழின் போர்வல் (க) சேவல்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
சுளகிடை யுணங்கற் செவ்வி கொண்டென
வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி யாட்டக்
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ரொளிக்கும்
வன்புல வைப்பின தவ்வே சென்று
தின்பழம் பசீஇ ....னனோ பாண!
வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்

கο) செருவேங் குரிசி லேரம்பு மூரே

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார். (கஉக)

க. செலவன்.

(கூஉஉ.) (க)உழு................................னர்
கறைவழூஉக் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

322-324

புதுவர் கரிகாற் கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெலடுத் தார்ப்பிற்
......................................மூடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னெத்தஞ் சிலைப்பினை யவிற்
பெருங்கல் வாளை பிறழு மாங்கட்
பணை...
..............(அ)யா வேலோ..........ரே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்கிழார்.

(௩௨௨)

க. வழு.

ஒழு.

(௩௨௩.) புலிப்பாற் பட்ட ஆமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா...க்
உள்ளியது சுரக்கு மோம்பா வீகை
வெள்வே லாவ யாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல

துறைகழி யாவேலோனா ....

....

....பூரார்கிழார். (௩௨௩).

(௩௨௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருநோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் (௧) வேட்டுவன் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வான்முள்
ஊக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
[illegible] வெள்ளை (௨) பகுவாய் பெயர்த்த
வெண்காழ் (௩) தாய (௪) வண்காற் பந்தர்
இடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

[illegible]

புறநானூறு மூலமும் உரையும். உ௬எ

திணையும் துறையும் அவை.
ஆலத்தூர் கிழார்.

([illegible])

க. வேட்டுவன். உ. மறுகுவாய். ௩. காய. ச. வன்காழ்ப்பந்தர்.

மறுவாய்.

(கூஉரு.) களிறுநீ றாடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வறந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுகிளைத் திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை
முளவுமாத் தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவர்
உடும்புழு தறுத்த (க) வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற
மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
தலந்தலை யிரத்தி யலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிறாஅர் கணைவிளை யாடும்
(உ) அருமிளை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்
தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார். (கூஉரு)

க. கொடுங்காழ். உ. அருமிளை.

(கூஉசு.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகின்
இருட்பகை வெரீஇய நாகிளம் பேடை
உயிர்நடுக் குற்றுப் புலாவிட் டரற்றச்
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
கவிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணியும்
[illegible]

[illegible]
வேட்டச் சிறாஅர் சேப்புலம் படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தாட் உடும்பின்
விழுக்கு நிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனும்
அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்

ம்.

திண்ணை லெர்னை யண்ந்த
பொன்செய் யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.
*தங்கால் பூட்கோவலனூர். (கூஉசு)

(கூஉஎ.) எருது காலுறா திளைஞர் கொன்ற
(க)சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாணருண்டு கடை தப்பலின்
ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
(உ)வரகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
அரசுவரிற் றாங்கும் வல்லா ளன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
.... (கூஉஎ)

க. சில்விளை. உ. வரகுகடனிரக்கு.

(கூஉஅ.) ....டைமூதற் புறவுசேர்ந் திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்விளை யாதே
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லாம்
இரவன் மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன
..............................டமைந் தன்னே
முன்னூ ணுயிலும் பாணர் தின்றும்
வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட....
களவுப் புளியன்ன விளை ....
....வாடூன் குறை
கொய்குர லரிசியொடு நெய்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின் ....
....குவன்மாதோ
தாளிமுந்த நீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை

௧௫) முயல்வந் தாக்கலிக்கு முன்றிற்
சீறூர் மன்னனைப் பாடினன் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

. . . .

(௩௨௯.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப் (௩௨௯)
புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி

* தங்கால் தட்கோவலனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

329-331

நன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்கண் கூரக் கரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகனிளவேட்டனார். (கூஉகூ)

க. நன்னராட்டி.

(௩௩௦.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலி(ன்)
னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கணக்காயனார்.

(௩௩௦)

(௩௩௧.) கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பின்
இல்லது படைக்கவும் வல்லன் உள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னா(து)
(நீ)ணெடும் (ப)ந்த ரூண்முறை யூட்டு(ம்)
இற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
வரிசையி னளிக்கவும் வல்லன் உரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடுமுனைத் தடுக்கும்
போர்குப்பி வெண்சோறு போலத்
தூவும் இல்லனிவன் றூவுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முதுகூத்தனார்.

(௩௩௧)

௫ க. வீணை.

உ. பந்தருண்.

332, 333.

உரையும்.

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
(௧)யிரும்புற (௨)நீறு மாடிக் (௩)கலந்திடைக்
குரம்பைக் கூவீரக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி
யின்குரல் (௪)சிகும்பை (௫)யாமொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெற்றியினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் (௬)செல்லுமாங்
கிருங்கடற் றானை வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செல்லவா னதே.

திணையும் துறையும் அவை.
விரியூர்நக்கனார்.

(௩௩௨)

௧. இரும்புல் ௩. கலத்திடை. ௫. யாமெடுத்தியல்ப
௨. நீரு. ௪. இரும்பை. ௬. செல்லுங்கண்ணுறின்.

(௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்
உள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்
தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரின்
உண்டெ னவுணரா வுயவிற் றுயினுந்
தங்கினிர் சென்மோ புலவீர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வருகுந் திணைய முள்ளவை யெல்லாம்
இரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா றெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்திணை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது புறப்பட்டன்றோ விலளே தன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு ....

கழு........................உழைப்படிய
பாணி நெடுந்தேர் வல்லவ ரோடோ
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினும்
உண்டு மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

....(௩௩௩)

334-336

புறநானூறு மூலமும்

உரையும்.

(கூகூச.) ....பழனக்கண்பினன்ன
தூமயிர்க்குறுந்தாணெடுஞ்செவிக்குறுமுயல்
புன்றலைச்சிறாஅர்மன்றததார்ப்பிற்
படப்பொடுங்கும்மே......பின்பு......
..........................ஊரேயீனையேதள்
பாணரார்த்தவும்பரிசிலரோம்பவு
மூணொலியரவமொடுகைதூவர்ளே
யுயர்மருப்பியானைப்புகர்முகத்தணிந்த
பொலம்..............................ப்
பரிசில்பரிசிலர்க்கீய
வுரவுவேற்காளையுங்கைதூவானே.

திணையும் துறையும் அவை. (கூகூச)

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்.

(கூகூரு.) அடலருந்து....................................
................................குருந்தேமுல்லையென்
றிந்நான் கல்லது பூவுமில்லை;
கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே
சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிளரவரையொடு
இந்நான் கல்லது..................................;
துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியுமில்லை;
யொன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தே
......................................வினல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளுமில்லே.

திணையும் துறையும் அவை. (கூகூரு)

மாங்குடிகிழார்.

(கூகூகூ.) வேட்ட வேந்தனும் பெருஞ்சினத்தினனே;

2 கடவண | கழிப்பில் | டந்தை புகு | சயயாண
௩ ஞெளிறு முகத் | தேந்திய | வீங்கு தொடி | மருப்பிற்
4 களிறு | கடி மரஞ் | சேரா | சேர்ந்த
௫) வொளிறு வேன் | மறவரும் | வாயுமுந் | தணேர |
6 யெவரு | மறிமெப் | புலியயக் | கதிந்த |
7 வன் ஞெ பெரும்பே | கற்றனி | யில்லம் |
8 அருங்கடி | மூதூ | ரநனின் | புன்ம |

தானே விறன்மலை ....
வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்ந் திருந்தவிப் பண்பி லூரே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.
பரணர். (௩௩௬)

(௩௩௭.) ஆர்கலி யினனே சோணாட் டண்ணல்
கவிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றார்
வாரொரு கம்மின ....
வீதவானு விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென
வகிலார் நறும்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
யற்றன் றாகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்
கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென
யாரா குவர்கொ றுமே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த

22 மருப்பிள வன்முலை ஞெமுக்கு வோரே.

2 30 திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௩௫.) ஏர்பரந்தவய லீர்பரந்தசெறுவி (௩௩௭)
2 னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
3 படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
4 னெடுவேளாதன் போந்தைப் பன்ன
(௫) பெருஞ்சீ ருங்கொண் டியுளே கருஞ்சினை

338

-340

வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்றும்
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீகுவ னல்லன் வண்டோட்டுப்
பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
(க)றுணங்குகல னாழியிற் றோன்றும்
ஓரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

திணையும் துறையும் அவை.
குன்றூர்கிழார்மகனார். (௩௩௮)

௩. உணங்குகாரமு

(௩௩௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேற்
மட்டலை மாணிழ லசைவிடக் கோவலர்
ர்த்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
னெடுநீர்ப் புரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கட்லாடிக் கம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறூஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற....
...........................லத்தி
வளர வேண்டு மவ்வே யென்றும்
பூரம் குழப்பது மரிய ளாகி
முறஞ்செவி யரணை வேந்தர்
புறங்கொழு செஞ்சுவ கொண்டெடா ளித் தேரனே.

........................|.....................|.............

........................|.....................|.............

(௩௪௦.)/ அணித்தழை|நுடங்க|வோடி|.(க)மணிப்பொறிக்

2 (உ)குரலிங்|குன்றி|கொள்ளு|மிதீனயோள்|

3 மாமகவு ..|..................|........................|

4 ....ம்...........|லெள|வினவுதி|கேணீ !|

(ரு) வெடுப்பவெ ....|........................|..............|

6 ....|............|மைந்தர் தங்கித

7 பிருமுபுனை|யன்னி|பெருங்கலி|யரனே |

8 கரங்தைபுஞ்|செறுவிற்|பெயர்க்கும்|

9 பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

341, 342

திணையும் துறையும் அவை.
அ.. (௩௪0)

க. பணிப்பொறி. உ. கூர்லங்குன்றி.

(௩௪௧.) ....டாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை யணித்தழை யல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி
னரைமணி குயிலா..............................
.........கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறான் மறலிய சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப தயம்புக் கனளே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...ா மெல்லியற்
சுணங்கணி வனமுலை ....ண்
மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ
வீரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி
னீரணி யெஃக முழந்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
படைதொட் டனனே குருசி லாயிடைக்
களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ

மென்புனல் வைப்பின் தண்பணை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௯௪௧)

(௱௪௨) கனைத் காக்கைக் கலிசிறை கேய்க்கும்
மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமகள்
ஏனோர் மகள்கொ ளிவ்வென் விதுப்புற்
றென்னொடு வினவும் வென்வேல் நெடுந்தகை
திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே!
பைங்காற் கொக்கின் புகுவாய்ப் பிள்ளை
மென்சேற் றடைகரை மேய்ந்துண் டதற்பின்
ஆரல் ஈன்ற வையவி முட்டை
கூர்நல் இறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉம்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
பிணம்பிறங்கு போர்ழி களிறெருதார்

343, 344

வாட்கை வைகலு முழக்கும்
௧௫ நாட்சி யில்லரிவ ட்டின்னை ம்மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார். (௩௪௨)

(௩௪௩.) மீனொடுத்து நெற்குவைஇ
மிசையம்பின மனைமறுக்குந்து
(க) மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்சும்மைய கருங்குந்து
௫ கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்

புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
முழங்கடன் முழவின் முசுறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் வரைய லளவெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
வருந்தின் றுகொல் லோதானே பருந்துயிர்த்
திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௪௩)

௪. மணமறுக்குவைஇய.

(௩௪௪.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
செறிவளை மகளி ரோப்பலிற் (௧) பறந்தெழுந்து
(௨) துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ,
புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ,
இரண்டி னொன்று காண்மையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி
கணிமே வந்தவ ளல்குல வ்வரியே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... அடைநெடுங்கல்லியார். (௩௪௪)

௧. பிறந்தெழுந்து. | ௨. துறைநணி.

345–347 E.E.

(௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கின காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின தெருவு
(க)மாமறுகலின் மயக்குற்றன வழி
கலங்கழாஅலிற் றுறை, கலக்குற்றன
தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமே யிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ)கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவேல்
(ங)வின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே
(ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர்.

(௩௪௫)

க. மாவழங்கவின். ரு. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.
உ. அறுவாய். ச. பன்னெல்வேலி.

(௩௪ரு.) பிற......ளபரலென வுடுத்தலின்
ஈன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
கல்வி யென்னும் வல்லிளை சிறுஅன்
னெல்வ..................ரது குடியே
யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யு மிவள் நலனே

திணையும் துறையும் அவை.
அண்டர்மகன்குறுவழுதி.

(௧௬௪)

(௩௪எ.) உண்போன் றான்றுவைகள்ளி னிடச்சில
நாவிடைப் பஃறே கோலச் சிவந்த

347—350.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

3 வெளிறெளவாடக் குழைந்தபைந் தும்பை
4 யெறிந்திலை முரிந்த கதுவா...... ......
௫ மண்ணீராடு மார்பின் மறப்போரகதை
6 குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடலன்ன
7 குவையிருங் கூந்தல் வருமு மண்ணாறு
8 மார்பின் மறப்போராலெசபப
9 வென்று வதுகொறுவென் சேந்தி
௧௦ சினைநீர் வரைப்பிற் கூடலன்ன
11 விளக்குரைய வாயினும் வேந்தர்
12 வினைநவில் யானை பிணிப்ப
13 வேர்துளங் கினநம் மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (௬௪௭)

(௬௪௮) 1 வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
2 கண்ணகன் கொண்ட இருந்தேனிரிக்
3 கள்ளரிக் குந்குயஞ் சிறுமீன் சீவும்
4 பாண்சேரி வாய்மொழித் தழும்பனூரன்ன
௫ குவளையுண் கண்ணிவளை தாயே
6 யீனுளரியினளாயினுன்று
7 நிழல்தொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
8 செந்நுதல் யானை பிணிப்ப
9 வருந்தின் மன்னென் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௬௪௮)

(௩௪௯.) நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
நெடிய வல்லுதல் பணிந்துமொழி யலனே,
இஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
ந[illegible] மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதீப் போல
அணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனர்.

(௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயில்
சிதைந்த இஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

(௩௪௧)

350 - 352

புறநானூறு மூலமும்

உரையும்.

யாங்கா வதுகொ ருனே தாங்கா து
படுமலை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
கடுமான் வேந்தர் கலிவங் தெதி
ரெடுங்கிலை வாயிற் கொட்குவ மாதோ
பொருந்த தமருநவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்
டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை யோலைக்கடைக் கண்ணம் புகுந்தாராயத்தனார்.) (ருடு0)

(ருடுக.) பொடுமணி மருங்கின பணைத்தா ளியானையுங்
கொடி நுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொ டுவன் றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் ருனை
வென்றெறி வேந்த ரென்னும ....
வண்ணக யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்லர்
ரென்னு வதுகொ ருனே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமர்நாஞ்சி ....
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார்.

(௩௫௨.)

தேஎங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ..கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனடூயிற்
புனல்வள.....................................
......................................நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலம்
கொடுப்பவுங் கொடாஅ னென.........

352 – 35[illegible] [illegible]

........ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பூ சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய பின்னையுஞ்
சிறுகோ லிளையும் புரவெ........தி..
..............................யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர். (கூருஉ)

(கூருங.) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்காசணிந்த வல்குல்
ஈகைக் கண்ணி இலங்கத் தைஇத்
தருமமொழி வைவேல் சாய்த்தெக்கித்
தவிர்த்த தேர்ந்த விளர்த்த கண்ணை
வினவ லானா வெல்போ ரண்ணல்
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன......................நிலைப்பல ரோர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
வல்வி லிளையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
....
.........புழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கதுவாய் போகிய துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ணர்
அஞ்சுதக வுடையரிவ ளன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார். (கூருக)

(கூருச.) அரசு தலைவரினு மடங்க லானா
நிரைகா லெஃக நீரின் மூழ்கப்
புரைமேயோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்

வயலமழா கழனி வாயுற [illegible]
கயலார் நாரை யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
மூர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தேந்திய வணர்ந்தேந் திளமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

355, 356.

திணையும் துறையும் அவை.

பூரிணர்.

(௩௫௪)

(௩௫௫.) 1 மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
2 நீஇ ரின்மையிற் கன்று மேயுங் தக்குஞ்
3 மூரது நிலைமையு மிதுவே

....

....

(கடுகூ.) பனிபழுநிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிதுறங்குந் திருநகர் வரைப்பின்
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுகி
யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறிதில்லென
வதுநினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை
நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்த மணியுங் கடறுபயந்த பொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசும்புங்
கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிறைப்ப
நனவி னல்கியோ னசைசால் றோன்றல்
நாடென மொழிவோ ரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோ ரவன் வேந்தென மொழிவோர்;
காதல ரழுகண் ணீர்
சென்புப்டு சுட்டலை வெண்ணீ றவிப்ப
ஒல்லலிர் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
ம..........................
தன்புறங் காண்டோர்க் காண்பறி யாதே.

திணையும் துறையும் அவை.
கதையங்கண்ணனார்.

357, 358

(௩௫௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டுக டுணையே
வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி......
....ணை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வௌவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்ந் துக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை - ....பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமனார்.

(௩௫௮.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே,
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
கைவிட் டனரே காதல ரதனால்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருவே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.

திணை - அது; துறை - மனையறம், துறவறம்.
வான்மீகையார்.

௧. விடாஅத்திரு.

(௩௫௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேஎ மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
விளரூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
ஈம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைகலற்றே
வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்

11 அதனால், வசைநீக்கி இசைவேண்டியு

12 நசைவேண்டாது நன்றுமொழிக்கு

13 நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு

14 பொலம்படைய மாமயங்கிட

௧௫) விழைகிளர் நெடுந்தேர் இரவலர்க்கு அருகாது

359

361, ४२६, १२६

கொள்ளெனவிடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அந்துவன்கீரனைக்காவட்டனார். (கருக)

(கசுo.) பெரிதாற்றிச் சிறுசினத்தர்,
சில்சொல்லாற் பல்கேள்வியர்,
நுண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்,
கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்,
கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்,
தாழுவந்து தழூஉமொழியர்,
பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மார்க்கு மிந்நில மாண்டோர்
சிலரே, பெரும! கேளினி நாளும்
பலரே, தகையஃ தறியா தோரே;
அன்னோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா
னிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி
னச்சுவர் கையி னிரப்ப லோம்புமதி
யஞ்சுவரப், பாறின்று கொண்ட பறந்தலை மாகத
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி நிறுத்த பிள்ளைக் கள்ளொடு
புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்
டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
பலர்வாய்த் திராஅர் பகுத்துண் டோரே!

திணையும் துறையும் அவை.
தந்துமாறனைச் சங்கவருணரென்னும், நாகரியர் பாடியது. (கசுo)

(கசுக.)

... ருயாக கலமருமாராக
கூற்ற, வின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,
தாயினன் றுபலர்க்கீத்துத், தெருணைய்ய மாகளிறொடு தன்,
ருள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணை ட......................
.............ஈன்றதன் ருள்சேருநர்க் கினிதீத்தும், புரிமாலைபர்
பாடினிக்கும் பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தளை இய
நீளிருக்கையாற், பொறையொ..........................மரனேக்கின்

வில்லென விலங்கிய புருவத்து வலனென நகிலஞ்சூழ்
ளெயிற்று மகளிர் வெல்குருங்காவுதைசமேவலெ ... ங்கல்தேந்தி
யமிழ்தெனும் பெப்பமாந்தியிகழ்விலனில்லாவுலகத்து ....
............ம்மீசொல்வேண்டாருந்தறிந்த ...... (? ......
.................................ரோ ...... / .... | ...
....ஞர்.
(ஙகூக)

(ஙகூஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
மதியுறழ் மார்பிற் புரளப்
பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
பொழிலகம் பரந்த பெ.........................
.......................கும விசய வெண்கொடி
யணங்குருத் தன்ன கணங்கொள் யானைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பி
னாக்குரற் காண்பின் வந்த ஞாளிர்
நான்மறைக் குறி.................................யி
னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
மருண்டனர் மயக்கொரீஇக்
கைபெய் தனர் கட்பராய
வாமிருந் துடைநல் கிசி
சோறு கொடுத்து மிகப்பெரிது
வீறுசான ....நன்று ஞ
சிறுவெள் ளென்பிற் றொடுவெண் கீளரின்
வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்

பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ
டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே. (௩௬௨)

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அவனிச் சிறுவெண்டேரையார்.

(௩௬௩.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
முடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடுபிறர் கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை;
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே!
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பி லாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு
மின்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே!

திணையும் துறையும் அவை.
............ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார்.

(௩௱௬௰௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
தெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்
காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கீந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே!
அரிய வாகலு முரிய பெரும!
[illegible]

... ழுந்த வலங்கற பலவேர்
11 முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
12 கூகைக் கோழி யானாத்
13 தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

7 திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௩௬௫.) மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு (க) முகனாக
2 இயங்கிய இருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
3 (உ) வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
4 வயிரக் குறட்டின் (௩) வயங்குமணி யாரத்துப்
(ரு) பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
6 பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
7 முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
(ச) வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மாண்
நிலமகளழுத காஞ்சியு
முண்டென வுரைப்ப ருணர்ந்திசி னோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
மார்க்கண்டேயனார். (௩௬௫)

(௩௯௬.) விழுக்கடிப் பண்ணற முழுக்குரன் முரச
........ருங்கின் ஒன்று மொழித் தர்க
விரவெறி யருமின் னூற்றுச் சிலப்ப
வொருத்தா ராகிய பெருமை யோரும்
௫ தம்புகழ் நிறீஇச் சென்று மாய்ந் தனரே
அதனால் அறவோ னின்கினே ம..........
....
.... உணாப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்றம் பிறரறியாது
௧௦ பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
பிரவி னெல்லை வருவது நாடி
ழை..
உழுவொழி பெரும்புக் கூழிதின் ருங்குச்
௧௫ செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுனி யளைஇ
அங்கட் டேறலாய்கலத் தருப்பக்
கெடலருந் திருவ..........................
மடைவேண்டுநர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையுருளி
௨௦ விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப
நீர்நிலை பெருத்த வாரமண லடைகரைக்
காவுதோறும்...............................
மடங்கலுண்மை மாயமோ வன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

தருமபுத்திரனைக் கோதமனார். (௩௯௬)

(௩௯௭.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
தமவே யாயினுந் தம..............
வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியும்
மேற்றப் பார்ப்பார்க் கிரங்கல் கிறையப்

பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி தேறல் .... மகிழ்ந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
தாழுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த
கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென்
மியங்கு மாமழை யுறையினும்,
முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகநும் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் கான்ப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார்.

(கூசுஎ)

(கூசுஅ.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே,
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலைந்தன
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
கடும்பரி நன்மான் [illegible]

நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே;
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே,
மெய்நிறைந்து வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்,
குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே;
யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
யிரப்போ ரிங்கு.. னெஞ்சு வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ!
கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்
றடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் கோடியர்
முழவுமருள் திருமணி மிடைந்த
நின்னரவுறு மார முகக்குவ மெனவே..

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற் கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரங்கழத்தன்னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (௩௬௮)

(௩௬௯.) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த
குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
அரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
ஈரச் செறுவிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டி நின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வெள்வேற் கணையமொடு வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்ப

[illegible]
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள!
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணா விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும! பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவனைப் பரணர் பாடியது. (ருகூக)

(௩௭0.) ....

[illegible] பேழுஞ் செய்துண் டோராக் குப

பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
வேருழந் துலறி மருங்குசெ......கொழிய
வத்தக் குடிஞை துடிமரு டீங்குர
லுழுஞ்சி லங்கவட் டிடையிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலொடு மிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறி.........................
வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்பட
வெழுமரம் முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளந்த......குர லரிந்துகால் குவித்துப்
.................பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுருகு கடாவி
னண்ணக் கட்டசி தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வெண்மருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவார்
இனத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி
யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு

செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சுவரு மிடங்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்
குடையார். (௩௭௦)

(௩௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவலர்க் காணாது
மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவிழ் அலரி நாரிற் றொடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
பறையொடு தகைத்த கலப்பையென் முரவுவாய்
ஆடுறு குழிசி பாத்தின் றூக்கி
மன்ற வேம்பின் ஒண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையேன்

அரிசி யின்மையி னாரிடை நீந்திக்
கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப
வருகணை ய...!...ளி யன்பின் றுதலைஇ
யிரைகுரும் பார்க்கு மிளைசால் பாசறை
வில்லே ருழவநின் னல்லிசை யுள்ளிக்
குன்றத் தலைப் பிணனெதிர்ப் போர்பழித்தி
யானை யெருத்தின் வாண்மடலோச்சி
யதரி திரித்த வாளரு கடாவின்
மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
யகன்க ணதிர் வாகுளி தொடாலிற்
பணைமரு ணெடுந்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்
புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும!
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை மாலை சூடி யுணத்தின
வாழுப் பெருவிளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு பேஎய் மகளயரக்
குருதித் துகளாடிய களங்கிழ வோயே!

திணையும் துறையும் அவை.
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (கஎக)

(கஎஉ.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி

யேத்திவந்ததெல்லாமுழுதத
விலங்குவாளவிரொளிவலம்படமின்னிக்
கணைத்துளிபொழிந்தகண்கூடுபாசறைப்
பொருந்தாத்தெவ்வரரிந்ததலையடுப்பிற்
கூவிளவிறகினாக்குவரிநுடங்க
வானாமண்டைவன்னியந்துடுப்பின்
வீனாவேண்மானிடந்துழந்தட்ட
மாமறிப்பிண்டம்வாலுவனேந்த
வருவைவிழவிற்புதுவோர்க்கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப்பெய்தபூதநீர்சால்கெனப்
புலவுக்களம்பொலியவேட்டோய்நின்
னிலவுத்திகிரிப்பூரழுகக்குவமேனவே.

திணை - வாகை ; துறை - மறக்களவேள்வி.
அவனை மாங்குடிகிழார்.

(௩௭௨)

(௩௭௩.) உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றொடுத்த கண்ணகன் பாசறை
மிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டை யூறுவப்ப
மைந்த ரடிய மயங்கு பெருந்தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே
.... தண்ட மாப்பொறி
மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்
புண்ணுவ...
.......................யணிப் புரவி வாழ்கெனச்
சென்னிழ லின்மையி னன்னிழற் சேர
நுண்பூண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறாஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணூ
...............................ற் றெருக்கான
வேந்துபுறங் கொடுத்த வீங்குபறந் தலை
ஞாட்பு மயங்கெரி மண்டிக் கோடிறு

புருமெழ்றி மலையி னிருசிலஞ் சேரச்
சென்றோன் மன்ற சொல்...............
..............ண்ணறிகர் கண்டிகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
வஞ்சா மறவ ரட்டபோர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிகவ ழத்தநின் பனைதனற......ளம்
விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முதவை பொலிகென் றேத்திக்
தொண்டு சென்ப பெரியோர் யானு
மங்கன் மாக்கிணை யதிர வொற்ற
.............வென்றியினுங் காதலி னேத்து
நின்னோர் பிறரிவ ணின்மையின் ....
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குத்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணைநரி திரிதரு மாங்கண் ணின்னருந்து
மைசெஞ்செவி யெருவை குழீஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்களவுருவகமுமாம்.

சோழன் தூராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரெறிந்தானைக் கோவூர்கிழார். (௩௭௩)

(௩௭௪.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிப் பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்றும்
இருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ
விருந்திறை நல்குநாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல
வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (௩௭௪)

(௩௭௫.) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறைப் பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யரவாய் மாமடல்
நாரும் போழுங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
தூழிரந் துண்ணு முயவல் வாழ்க்கைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோ ரியாரெனப்
[illegible]

ரவரை யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பெரியயா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கு யானுமோர்
மொழிநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலீய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
பெரிய வோத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
பீடின்று பெருகிய திருவிற்
பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர். (கஎ௫)

(கஎகூ.) விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் பழுனிய சிவந்துவாங் குந்திச்
சிறுதினை யிறந்த தின்றைச் செறிபிணிச்
சிதாஅர் வள்பினென் டடாரி தழீஇப்
பாணரா றுமளவை யான்றன்
யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத லின்றனென்
இமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் கனையிருள் அகற்ற
பண்டறி வாரா வுருவோ டென்னரைத்
தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தினன் அளியனிவனெனப் பெருந்தகை
(க)நின்ற முரற்கை மிக்கு நன்று
இரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுறு
கிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே
யிரவினானே யீத்தோ னெந்தை
அன்றை ஞான்றினோ டின்றி னூங்கும்
இரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையின்
உளத்தி னளக்கு மிரந்த கையே
இறைக்குள் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வாரா வள்ளியோர் கடைத்தலை

376 → 378

ஞாங்கர்|நெடுமொழி|பயிற்றித்|
தோன்றல்|செல்லாதென்|சிறுகிணைக்|குரலே:

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (௩௭௫)

௧. நின்றமூரற்.

நின்றமூரற்கைநீக்கி.

(௩௭௭.) .... பொற்கோட்டி
யனையரியக்கவர்பரி (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாக்கு
சினைநற்றேர்க்குழுவின (௩)கதழிசைவனதனிவுவாவினவாழ்.
நாரார்வமொமனறிட்டதடலொலிகொண்டுகாலையடலியெய்
குருசின்மன்னியநெடிதே!

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனர். (௩௭௭)

க. கச்சமை. உ. வடிமணியாங்குருள.
௩. கதழ்பரி..............டண்டிக்கட[redacted].

(௩௭௮.) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி னன்
னற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றென்
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும்
மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும்
மிடற்றமை மரபி னரைக்கியாக் குநரும்
கடுந்தே றிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்

378 — 380.

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங் குடையார். (கூஎஅ)

(கூஎகூ) 1 யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
2 யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவறல்
3 நெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்
4 பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்
௫ தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
6 நெல்லமல் புரவி னிலங்கை கிழவோன்
7 [redacted] கிணையேம் பெரும
8 குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்கண் விளர்
9 நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி...............
௧0 வல்ல னெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
11 கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
12 கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
13 விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்பட
14 ....கனென் யானே தாயில்
௧௫ தூவாக் குழவி போல வாங்கத்
16 திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
17 வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்குங்
18 குறும்ப..........டுதொடகழி நீண்மதி லூரே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.
ஓய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னாகனார். (கூஅக)

(கூஅ0.) 1 தென்பவ் வத்து முத்துப் பூண்டு
2 வடக்குன்ற..
3 ....ங்கப்பிற் றுணை
4 மின்னிஞ்சி விறல்வென்றித்
௫ தென்னவர் வயமறவன்
6 மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
7 நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

380-381

வெறுபெ.................................த்துந்து
நீஞ்சுளைப் பல்வி ஞஞ்சிற் பொருநன்
றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
ன்ட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
..........................த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅர்
ரன்ன ஞகன் மாறே யீங்கில
ஙில்ம்ப்டு காலை யாஞினும்
புலம்பல்போ லின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை. (௩௮௦)

(௩௮௧.) ஊனு மூனு முனையி னினிதெனப்
பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
மளவுபு கலந்து மெல்லிய பருகி
விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
சென்மோ பெரும வெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
தன்புடைமையி னெம்பிரி வஞ்சித்
துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க ணீ
ஈயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
யூன்கிழ் வலந்த தெண்க ணொற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலைப் பாணியி னி
னிலம்பா டேற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமர லுயக்கமுந் (க) தீர்க்குவோ மதனால்
இரு (ரு) கிலங் கூஉம் பாறக் (கூ) கோடை
[illegible]

வருமழை [illegible]
சேணுயர் பிறவினு மிவ்வினை யாவினும்
அதற்கொண் டிணைவா ழியரோ கிணைவ
சிறுநனி ஒருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
பெருவெள் ளருவி வேங்கட நாடன்
உறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கும்
மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

৩৪২. ৩৪৩. ১৪৬—

১৪৬

௩௫) திருக்கோளீசப் பூட்கைக்
கரும்பனூரன் காதன் மகனே.

திணையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர் கிழானை நன்னாகனார். (௩௮௪)

க. நீர்க்குவேலானதனல். ௩. கொண்டவருமழை.
உ. நில்லின்கடலமீ.. ௪. முழக்கிடைக்.

(௩௮௨) கடற்படை யடற்கொண்டி
மண்டுற்ற மறனொன்றுட்
ண்சோழ நாட்டுப்பொருந!
ன்லைக்குளேர் டணியிவளி
நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்,
பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டேம்;
அவற்பாடுதும் அவன்றாள் வாழியவென
நெய்குய் யூனவின்ற
பலசோற்றான் இன்சுவைய
நல்குரவின் பசிதுன்பவெம்பிள
முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறுஅரும்
யானுமேம் மணியங் கேழணி யுத்திக்
கட்கேள்விக் கவைநாவிற்
றாநிறத்த வராஅப்போல
வறனொரீஇ வயங்குவாய்ப்ப

... யைப் பொருது தனை கமமரான் முனறமை;

ளினதே, முக்கீ ருடுத்தவிவ் வியனுலகத் தமிய

வெனதே கிடைக்கா தன்னவென் சிறுகண் மாக்கிணைக்

கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோல்

ஒற்றொறு நுடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்

கேட்டொறு நடுங்க வேத்து

வென்ற தேர்பிறர் வேத்தவை யானே

2 திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார்.

(௬௮௨)

(௩அ௩.) ஒண்பொறிச் சேவ லெம்பப்வேற் றெழுந்து

தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

நுண்கோற் சிறுகிணைச் சிலம்ப வொற்றி

நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்

தன்புக ழேத்தினெ னாக வூனபுலந் ......

தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடுருளைப்
பாம்பு பயந்தன்ன வடியின் (க)சுரும்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடீஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
வெற்பெயர்ந்த நோக்கி......................
....கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனை யாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாரிப் படர்பறி வேனே
குறுமுலைக் கல்மரும் பாலசிர் வெண்மறி
நரைமுக வூகமொடு கஞ்சென..............
.....................(ரு)தண்புபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யருளென்வன் பரிசோ வெள்ளரிய துளிலேய.

திணையும் துறையும் அவை.

மாறேக்கத்து *நப்பசலையார்.

(ரு அ௯)

க. காம்பின். உ. டழிளிதத்ப. ௩. தனத்பல

(ரு, ௪ச.) மென்பாலா ஞட்டனணை இ
வஞ்சிக்கோட் டுறங்குநாரை
வாடைக்கரும்பின் பூவருந்து
வன்(க)பாலாற் கருங்கால்வரகின்
ரு) ....
வங்கட் குறுமுயல் வெருவ் வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் றுயினு முழவர் புணை
பிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து
௧௦) .... துணையெம் பெரும
செல்லென்னும் பொன்னென்னுங்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னு
.... மன்னு வைப்பலவும்

* நப்பாலையாவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)ழுன்றண்டா
நிணம்பெருத்த கொழுஞ்..........
....
நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
புரந்தோ னெந்தை யாமலந் தொலை..........
யன்னோனை யுடையேமென்பவற..........
கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாண்ட
வுண்டநன்கலம் பெய்து நுடக்கவுந்
தின்றநண்ப (ந)னொன்றோ வுண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லைச் செலவற் றியனே.

திணையும் துறையும் அவை.

க. பாலாற்கு. உ. மதூன்றண்டா. கூ. லூன்றொணறண்டவு.

(கூ.அரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தன்கடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை
அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை
நீலத்தின் சிதார்களைந்து
வெளிது உடீஇ யென் பசிகளைந் தோனே!
காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்விளை கழனி யம்பர் கிழவோன்
நல்லருவந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
ஓங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார். (கூஅரு)

(கூ.அசு.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடுகிழித்து வாடூனு மிசையவுங்
ஒண்கொண்ட வெண்மண்டை
யாண்பயத்தான் முற்றிழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலாள னியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ னெந்தை யிசைதனதாக
வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பினவே
புறவே, புல்லருந்து பல்லா யத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும் பின்று
கடலே கரந்த கலனெண் ணுவோர்
கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்
பெருங்கன் னாட் டிம்மெஞ் லிக்குந்து
அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
பொரா அப் பொருநரேம்
குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு நிற்க வெள்ளி யாம்
வேண்டிய துணர்ந்தோன் றாள்வாழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார்.

(௩அஎ.) வள்ளுகிர வயலாமை
... வீங்குவிசிப் பகைப்போர்வைத்

[illegible]
தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்றும்
மாறுகொண்டோர் மதிலிடறி
நீறாடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பரந்தியங்கி
வேந்துடைமிளை யயல்பரக்கும்
ஏந்துகோட் டிரும்பிணர்த் தடக்கைத்
திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புலம் மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
நகைப்புலவாணர் நல்குரவகற்றி
மிகப்பொலியர்தஞ் சேவடிக்குயாத்தை
யென்றியானிசைப்பினனினனறெனிற்
பலபிறர் வாழ்த்த விருந்தோ னெங்கோ
மிருவின்கர்கனறிருந்தகழற்

৩৪৭ [illegible].

১৪৬

சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினோ
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
றன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகழ் களிற்றின் கோ
ரொ........................ர்வென்கோ
வொன்றுநிறையு நிரையென்கோ
மனைக்களமரொடு களமென்கோ
ஆங்கவை, கனவென, மருள, வல்லே, நனவின்
னல்கி, யோனே, நசைசா, ரென்றவு
ளாழி..
யூழியர் பெருமபியானைச்
செருமிகு சேஎன் றுப்பிற் செல்வக் கடுங்கோ
வாழி, யாதன் னென்னாத், தெவ்வர்
ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார், மாதே
ரெடிதே, நி......வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான், சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் குண்டு கட்பாலியாதன்.

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
..................................பொருந்தித்
தன்னிலை யறியுந னாகவந் நிலை
யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்றல்
ஞமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடை வி
........பெயர்க்கும் பண்ணற் கேட்டிரோ மக்களொ
வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்
காவொடும் பரிசே னயினே னக
நாஞ், மண்கிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை

யண்ணல் யானை வழுகண
மாறிலியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
சிறுகுடிகிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

(௩௮௯.) நீர்நுங்கின் கண்வலிப்பக்
கான்வேம்பின் காய்திரங்கக்
கயங்களியுங் கோடையாயினும்
ஏலா வெண்பொன் போகுறு காலை
யெம்மூ முள்ளுமோ பிஞ்ஞையம் பொருந
வென்றீத் தனனே யிசைசா னெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலினே காணா வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
னாதனுங்கன் போல நீயும்
பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
வீறுசா னின்கல நல்குமதி பெரும
ஐவத்த லல்குன் மகளிர்
நெய்தல் கேளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திரையனார்.

(௩௬௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் தாயி வாளர்
பெரும்பல்லர் செருந்திநெடுங் கான்மலர் கமழு
புன்னமுற்றத் தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
கனவிலுங் குறுகாக் கடியுடை வியன்கர்
மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற பன்னா ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபடி ரிரவின்
வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

முதுநீர்ப் பாசியன்ன வுடைகளைந்
த்திரும் வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு ம்
மமிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
கடுங்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை
மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி
வானறி யலவென் பாடுபசி போக்கல்
ண்ணல் யானை வேந்தர்
ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமானெடுமானஞ்சியை ஒளவையார். (௩௯0)

(௩௯௧.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய விண்டோய் பிறங்கல்
முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் மகிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றிருந்தா

ரு பூயாபாகதுபட மகணமு யாய லார
கெ.............. ய லார்ந்தய ருண்டினி தவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
வீங்குவங் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
நனை...
வினவலின் மூன்றும் வந்தோன் மருங்கி
னின்னு மின் னுகலிற் பொருந ரிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந் து கூறக்
காண்கு வந்திசி...
.... பெருங்கழி நுழைமீ னருந்துந்
துறைதந்த தூவியம் புதாஞ் சேக்குந
தந்தை, தந்தயுன் பாணின் செழுநகர் வரைப்பி
னெஞ்சமர் காத னின்வெய் யோளொ
டின்றுயி...ஞ்சா

றுளிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
பொறையாற்றுகிழானைக் கல்லாடனார். (௩௯௧)

(௩௯௨.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்னவென் கை
யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்து
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்ணெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ
யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்

அரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமான்மகன் பொகுட்டெழினியை ஒளவையார். (கசஉ)

(௩௯௩.) பதிமுகற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூர்மை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமொ டுலைநசை துணையா
வுலக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
யீர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
கூர்ந்த வெவ்வம் விடக்கொழு நிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
வீன்ற வரவி னாவுருக் கன்னவென்
றொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
கேடின் றுநல்குமதி பெருமவோசின்
மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யாமேக ளல்குசெல் பாவாடிக்
கோடை யாயினுங் கோடி...............
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் வளவன் வாழ்கவெனப்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையு மவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (ளகந)

(ளகூச.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி னொ
லிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழி

ஞள்ளன் மேம்புமி ஞாயர்மொழிப் புலவீர்
யாணும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக!
வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின் வேழ நல்கினன் அஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந் . .

17 இன்றும் பரிசி றருமென
18 வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேனாதி திருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன்மதுரைக் குமரனார். (௩௯௪)

(௩௯௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்
2 பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்
3 கழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைப்
4 பல்லுவியற் பழஞ்சோற்றுப்
௫ புகவருந்திப் புதற்றளவின்
6 பூச்சூடி ....
7 .... அரியலாருந்து
8 மனைக்கோழிப் பைம்பயிரின்னே
9 கானக்கோழிக் கவர்குரலொடு
௰ நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து
11 வேயன்ன மென்றோளால்
12 மயிலன்ன மென்சாயலார்

கிளிகடியின்னே
யகலவள்ளற் புள்ளூரி யுக்து
யரங்கப் பலகல்ல பலணிணியுஞ்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செ.............................. உறந்தைக் குணது
நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்
றப்பெயாக் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
முன்னாணண்டுறற் கூரனுழந்து வருந்திக்
கதிரணி செ.............................. மாலைத்
தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்
றீங்குரல்........கினரிக்குரற் றடாரியொ
டாங்குநின்ற வெற்கண்டு
சிறிதுநில்லான் பெரிதுங் கூறான்
னருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி
யென்வுணர்த் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்
பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவனை
யென்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்

395 . 396.

31 டவன்மறவலேனே, பிறருள்ளலேனே,
32 புகின்ஞாலம், பெரிதுவெம்பினு,
33 மிகவானு, ளெரிதோன்றினுங்,
34 குளமீனொடுந் தாட்புகையினும்
௩௫ பெருஞ்செய், நெல்லின், கொக்குகிர், நிமிரல்,
36 பசுங்கட் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
37 விளைவொன்றோ வெள்ளங்கொள்கென
38 வுள்ளது மில்லது மறியா
39 தாங்கமைந்தன்றால் வாழ்கவன் றாளே!

திணையும் துறையும் அவை.
சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். (௩௯௫)

(௩௯௬.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
2 மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து,
3 கழிசுற்றிய விளைகழனி
4 யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்
௫ துண்டுநீர் கூறு மணற்றண்கான்
6 மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து

7 நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்

8 தீந்தேறல் நறவுமகிழ்ந்து

9 தீங்குரவைக் கொளைத் தாங்குந்து

௧0) வுள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்

11 கேளிலோர்க்குச் கேளாகுவன்

12 கழுமிய வேளே

13 வளநீர் வாட்டாற் றெழினியர் தன்

14 இணையேம்பெரும கொழுந்தடிய சூடென்கோ

௧௫) வளநனையி[illegible] மட்டென்கோ

16 குறுமுயலின் குழைச்சூடென்கோ

17 திறுசெய்யு சோறென்கோ

18 திற்றுமறந்து கூட்டுமுதல்

19 முகந்துகொள்ளு முனைவென்கோ

௨0) வனலையைபலபலி........................

21 ....ரு.......................ருதய

22 விரும்பேறாக்கல் விருந்து செஞ்ஞிய

23 வழித்தவப்ப வீழ்ந்தோ றொன்கை

24 யெம்மோராங்கு கற்றுண்டே

௨௫) மாரிவானத்து மீனொப்பன்

௫

புறநானூறு மூலம்.

ஒளிர்கதிர் வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நிரைசா னன்கல னல்கி
யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.
வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார்.

(கூகூஎ.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழுந்
திரங்குகுர னுருமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விருள்வுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
வெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கலன் னிறைந்த மணநாறு தேறல்
பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து

வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
அருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவன்
எறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினும்
என்னென் றஞ்சலம் யாமே; வென்வேல்
அருஞ்சமங் கடக்கு மாற்றலவன்
றிருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

(கூகஎ)

398. 399.

(ருகூஅ.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
2 வகைமா ணல்லிற.......................
3 பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
4 பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
(ரு) கைவல் சீறியாழ் கட்டினர் னியக்க
6 இரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
7 பரிசிலர் விசையெ.......................
8 வரிசையி னிறுத்து வாய்மொழி வஞ்சன்
9 னஞ்சவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
௧0) புலியினம் மடிந்த கல்லளை போலத்
11 துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
12 மதியத் தன்ன வென்..........றுகுடாரி
13 யிரவுலை நெடுவா ரிப்பு வட்டித்
14 தெள்ளி வருநர் கொள்கல் நிறைபோய்
௧ரு) தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
16 வென்வா வுறீஇய சிறுதிற்ருப் பொறிதுவந்து
17 விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னிலைத்
18 திரும்புப்டு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
19 புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடீஇ
௨0) யழல்கான் றன்ன வரும்பெறல் மண்டை
21 நிழல்காண் டேறல் நிறைய வாக்கி

யானுணை | வருள | லென்றியுந் | தானுலன் |
மண்டைய | கண்ட | மான்வறைக் | கருணைக்
கொக்குகிர் | நிமிர | லொக்க | லார |
வாயுறழ் | மார்பின் | வையகம் | விளக்கும்
விரவுமணி | யொளிர்வரு | மழா அற | மாரமொடு
புனையோன் | மேனிப் | பூத்தசல.........................
முனைசெல்வருளியோனே |
...........................யருவிப் | பாயற் | சேர்கவே!

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான் வஞ்சனைத் திருத்தாமனார்.

அடுமகண் | முகந்த | வளவா | வெண்ணெற் |
றொடுமா | ஞாலிக்கைப் | பருஉக்குற் | றரிசி
காடி | வெள்ளுலைக் | கொளீஇ | நீழ
லோங்குசினை | மாவின் | றீங்கனி | நறும்புளி
மோட்டிரு | வரா அற் | கோட்டுமீன் | கொழுங்குறை |

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகல்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்ந்நீங் கின்னெடு விசைஇ ......
மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவிழ்ப் புழுக்கல்
.... களத்துப் படுநர் களியடு வைகிற்
பழஞ்சோற் றயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந் துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கேன்
நெடுங்கழைத் தூண்டில் விடுமீ னொடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட பாஅற் புளிங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டி யென்றிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னிசையமுந் துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த ...... மீன்க
விசிப்புறத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை
யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்

நீடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்,
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யின்றே
யான்று விட்டன னத்தை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வரன்றே யுயர்சிமையத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமான் தோன்றிக்கோனை ஐயூர் முடவனார். (௩௯௯)

(௪00.) மாக விசும்பின் வெண்டிங்கண்
மூவைந் தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்ன வெ
னிரப்பிஞ்சியா மரபேத்திக்

கடைத்தோன் றிய [illegible] க்கங்குலாற்
பலர் துஞ்சவுந் தான் துஞ்சான்,
உலகு காக்கு முயிர்ஒ.... ....க்
கேட்டோ னெந்தை யென் றெண்ணிக் குறுகே
கேட்டற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
தொன்றுபடு சிதாஅ ருடுங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.... ....
....லவுண
[illegible] மழித்த தோட் டொன்னார் நோக்கி
நாரரித்த நறவு மகிழ்ந்து,
போதறியேன் பதிப் பழகவுந்
தன்பகை கழுக லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ!
மறவர் மலிந்தத ....
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
திருக்கழி யிழிதரு .... கலிவங்கன்.

தெறுநீர்ப் பரப்பின் யாறற சித்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர்
உறைவின் யாணர் .... கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார்

புறநானூறு முற்றிற்று.